

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBA

Birinci Dava mı?

Bu ilk bir devri âlem seyahatine çıkarak yer yüzündeki milletleri tek tek hasırlan meşhur Çin filozofu (Çing-Cang-Cang) yazdığı bir makalede, kanaatini şu suretle bulmuş olmaktadır:

- 1 — Eğer dünyaya İngilizler hakim olsaydı, yer yüzü bir tersane, bir seyrüsefer acentesi, bir spor meydanı, bir sinema, bir apartman olurdu.
- 2 — Eğer dünyaya Amerikalılar hakim olsaydı, yer yüzü bir banka, bir sinema, bir apartman olurdu.
- 3 — Eğer dünyaya Araplar hakim olsaydı, yer yüzü bir harem, bir hamam olurdu.
- 4 — Eğer dünyaya Çinliler hakim olsaydı, yer yüzü bir akyonuk kahvesi olurdu.
- 5 — Eğer dünyaya İspanyollar hakim olsaydı, yer yüzü bir buğa döğüş meydanı, bir rakıhane salonesi olurdu.
- 6 — Eğer dünyaya Ruslar hakim olsaydı, yer yüzü bir konferans salonu, bir tiyatro olurdu.
- 7 — Eğer dünyaya Fransızlar hakim olsaydı, yer yüzü bir müze, bir tiyatro, bir salona, bir hane olurdu!
- 8 — Eğer dünyaya Almanlar hakim olsaydı, yer yüzü bir kışa olurdu!

Seyahat henüz devam ettiği için diğer milletler teklif olunanmıştır!

Bektasınin Devesi

Allah ülemaya seval vermesini, onların sayesinde dünya ahvalı hakkında epicoe ma ünatiniz var. Herseyden bahsedene haf-talık bir Fransız mecnusuna göre, kıtremiz biraz muvazene-sini kaybetmiş. Şüphesiz bir hayata değil. Delice nani ti-mahane gerekse, her gün biraz daha muvazenesini kaybeden beşeriyete de elbet muvazenesiz bir dünya geliyor. Zayıf, maz-rufu uygun olmalı.

Gene ölenman bir tahminine göre, aramız günceken biraz uzaklaşmış. Bu da pek hatıra gelmez şey değil. Bu seneki kiş, iddiaya bak verececek gibi oldu!

Maamfihi, bunlar bahamızdan harif. Bizim dünya ahvalından makadımız, ahvali âlemi!

Ahvali âlemi! Hani eski sad-razamlardan biri, harem aga-sının bölüğü karşısında:

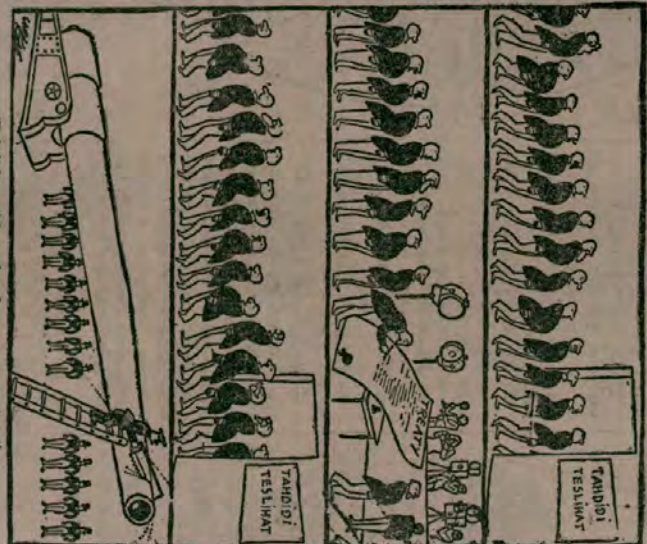
— Yarabbi, şu araban aktın, bana ver de bir gelecek rahat uyuysun! Demiş.

Bende, ahvali âlemi yolunda göstererek karşı böyle söylemek istiyorum.

Sulu ve sıldın, huzur ve re-fah, vefa ve samimiyet dünya yüzünden alın akçe gibi kâhki! Fransız İngilizce kıldık güyl-riyor, Japonya Çine çorap ört-yor. Zengin fakirin derisini

Lindbergin çocuğu çalındıktan sonra..

Yusuf Ziya

Tahdidî teslihat konferansının neticesai

Dikenler

İhtiyatın bir türlü gücünü de mahveder, çirkinliği de, güzelliği, onlara arasında koynolar. Çirkin-likse gizlenir!

Mağmula ağaca, koldanla pola çimenek teklifkildir!

Ufukta her yığın, oğduklar tiz, gırtlara karşı dâim dâimdir!

Ara bulmak için bir az yalanc ol-mak lazım!

Bir güzel kadın koparda diye bir eğeğin kokuşu ortamız!

Gırtlara uzan gelinler boylarından ki seneler gökük gırtlara!

Sadakat, elert boylarından duyulan kuyuna arzusuna bonzer!

Ziyaret ve nutuk

Çiçekler

Kunur, karanın için eklemler, kuy-beden için boylar!

Allah için verişe demek, karım rızı olursa demektir!

Budala bir erkek, bir kadına diğ-lerini mutlu eder, okulu bir erkek omu güldürür!

Menmu neyde takma diğle sarıl-maz!

Erkekler muntazaklarını ka-dınlar meşhurlarını anladıkları

Meşhedinin Arabi

O gün gene Meşhedinin key-fi yerindeydi. Kimsese ağzı aç-ırmıyor, her şeyin her kesten yışını, büyüğünü, göçunu gördü-nü, biliğini iddia ediyordu.

Bir aralı, Tork Necmi uzun boylu bir adamdan bahsedecek oldu. Meşhedî derhal sözünü kesti:

— İlle İranda günün bir uzun boylu âdem göremişim ki, odda-ya girince kendisini gömmek için iki defa bakmak gerekli! Bir yarı beline gaddar, bir de yarı belinden yuharı.

Hesli, ne söylendiyse, Meş-hedi tatlına çıktı: Edirne'de çok soğuk olur, dediler. Meşhedî: — İlle İranda iyile göh soğuk olukların tavuhlar buz yumurtlar-lar, dedil!

Adanada çok sıcak olur, de-diler. Meşhedî: — İlle İranda iyile göh sıcak olur kim tavuhlar lop yumurta yumurtlar, dedi!

Bu aralık kahveden içeri, la-tanbulun eeki köhan beylerin-den Arap Cemil girdi. Tork Necmi, derhal tahdid:

— Ooo, gel bakalım gündüz feneri!

Bu tabir, Meşhedinin çok ho-şuna gitti. Bir hayı güldükten sonra sordu:

— Arabaslar, ille İrann A-raplarını gömütüşünzözü he?!

Meşhur sinema artisti Sario Arvupada:

Sadabat, Servi revanı!

Bir gün Halli Nihat Bey, Ankara'da, Ağaoğlu Ahmet Beyle dolayırken, Nedim'in: Gidelim servi revanım yârî sadabade! Mustanm okur. Ağaoğlu bunu işidince:

— İlahi şair, der, Sadabat neresi burası nere?!

Halli Nihat Bey gülmüsiyerek cevap verir:

— Vallahi üstat, servi revan sen olduk-tan sonra her yer sadabattır.

Tecrübe

Bahallî yokusunda, akşam tazeri, koca bir kanyon, bir ileri bir geri gidip, be-tirli duramıyordu. Dikkatle, merak ve korkuyla yığınmış seyredivorlardı.

Oradan geçmekte olan İhtiyar bir ha-nım, tesadüfen rastladığı Hüseyin Rahmi Bege sordu:

— Kuzum Beyfendi, bu kanyon ne yapıyor orada?!

Hüseyin Rahmi Bey gayet ciddi cevap verdi:

— Kaza tecrübesi yapıyor efendim!

Hep birden cevap verdiler

— İrann Arapları mı?.. Bu da ne demek?.. İrann Arap olur mu?

— Belli, İranda hecmisi mil-laller vardı. İlle İrann Arapları gösteriz. Heyretten dehannız gü-şade gah!

— Acılıp. Hiç iştahsızlık.

E masılar bir İrann Arapları?!

— Çok mu sıyahlıdır?!

— Çoh sıyah ne kelime gar-dışım.. İrann Arapları iyile si-yahlı, iyile sıyahlıkım, yünanî gösterilmek için güldüz bilem lamba yakmak iktiza eder.

Çektirge

Aşkolunu!

Mışkı ile diğci arzusandı:

— Doktor. Şikayetim var!

— Hayır ola etendim?

— Yaptığınız işreti diğler, diğ-ellerimi müthiş ağrıtır.

— Bravo! Demek hakiki diğ-ten hiç farkı yok!

Muvafakıyat

Operatörün biri, bir haatasına yapıldı mühim ve nazik bir anelivayı, bir meslekdaşına an-lattı. Meslekdaşı, hayretle sordı:

— Olur şey değil. Bu müthiş anelivattan sonra hasta yasadı mı?!

— Yaşadıya .. Hemde iki saat!

— Küçük hanım, sizinle beraber olmak şartıyla ömrümün sonuna kadar böyle koşarım!..
— Bravoo.. Sporcu musunuz?
— Hayır.. Meşhedi Caferin arkadaşayım!

Renkli puseler

Baba, çocuğuna sordu:
— Ahmet, bu ne hal?.. Yanagın kıpkırmızı.. Yoksa hoca tokat mı attı?
— Hayır, babacığım, annem öptü!

— Bir diş çektirecekseniz, iki lira.. İki diş çektirecekseniz üç lira..
— Oyleyse bir dakika müsaade ediniz.. Bir müşteri daha bulayım da beraber çektirelim!

Düşünces!

Küçük Cevdet, sofranın üzerindeki bir tabak tatlımı önünde hayran hayran duruyordu. Annesi onu bu halde görünce sordu:
— Orada ne yapıyorsun oğlum?
— Düşünüyorum anne!
— Ne düşünüyorsun bakayım?.. Tatlıdan yemek mi?
— Hayır, tatlıdan sonra senden dayak yemeyi!..

İlki kart

Meşhur boksörlerimizden Arif Bey, lokantaya gitmişti. Altın topuzlu bastonunu bir köşeye koydu ve üzerine şu kartviziti bıraktı:
BOKSÖR ARIF
Bu bastonun sahibi, bir yumruktaki bir mandayı öldürür!
Yemeğini yiyip bitirdi. Hesabını gördü. Kalktı ve bastonunu almak için bıraktığı yere baktı. Baston yoktu. Yalnız bir kart vardı:
DİZDİZ MEHMET
Bastonunuzu çalan bu adam, saatte yirmi kilometre koşar!

Taze Balık

Tarabzonlu Cemal reis, geçenlerde bir lokantaya girmiş ve hemen bir balık ısmarlamıştı.

Yarım saat bekleddikten sonra garsonun getirdiği balıktan bir lo'ma aldı ve derhal tabağa eğilip bir şeyler söylemeye başladı.

Ermeni garson hayretle sordu:
— Vay bey zadem, balık ile lafını edoorsun?..
— Ha öyle yapayım..
— Zo, balık laftan ağlar?..
— Hem anlar, hem söyler.. kuş dili olurda balık dili olmaz mı?..

— Ee, şimdi zatınız ona ne lâf ettiniz ki?..

— Ey mübarek balık efendimiz hazretleri, didim.. Siz ki, cemi cümle denizleri, deryaları bilirsiniz.. ha Martin birinci günü değil, ikinci günü değil, üçüncü günü değil, dördüncü gününde değil de, ha beşinci günü, büyük babamın kardeşinin annesinin hemşiresinin torunu yokmu?.. işte onun yengesinin oğlu Temel kapitan denize düşüp gayıp olmuştum.. onu gördün mü.. didim!

— Hay aklın ile bin yaşayasın.. ya o ne cevap ittikim?

— Ha, oda bana didukim: Ey Cemal reis, ben denizden çıkılu bir aydan fazla oluyorum.. sorduğun adam, ben denizden çıktuktan sonra düşmüş olacak.. oksebepten kendisini görmemişimdir.. kusura bakmayasın!

Karga

Geçmiş olsun!

İki ahbap yolda karşılaştılar. Birinde kafa göz sargıları içindeydi. Öbürü sordu:

— Geçmiş olsun yahu, geçmiş olsun..

— Eyvallah azizim.. Eyvallah! — Ne oldu yahu?.. Tramvay mı, otomobil mi çarptı?
— Hayır azizim, rakı çarptı!.. — Rakı mı çarptı?.. Nasıl?.. — Şey.. Şişesiyle beraber!

Kısa, uzun

İki muharrir, biri uzun boylu, biri kısa.. Konuşuyorlardı. Uzun dedi ki:

— Kısa boylu insanlar, basık kulübelere benzerler.. Görüş sahalrı dar olur!

— Kısa boylu cevap verdi: — Uzunlar da yüzsük binalara benzerler. Üst katları dayamsız dşsemiz, bomboş olur!

— Haberin var mı?.. Leylâ, kocasıyla bir ay beraber yaşadktan sonra ayrılmış. Şaşılacak şey değil mi?
— Ne gibi?.. Yani bir ay çok mu, az mı?

Dikenler

Erkek, kendi begendiği kadını sever. Kadın, başkalarının begendiği erkeği!

Şikâyet!

Şayeste Hanım çok sert, çok kavgası, çok başın bir kadındır. Her gün kocasıyla maraza edecek bir şey bulur.

Dün akşam, küçük oğlu Osman'ı da bir temiz pataklamıştı.

Çocukcağız gözleri kızarmış, sesi huçluktan titriyerek babasına dert yandı:

— Ah babacığım, keşke şu anemle evlenmeseydin!..

Fark

Nazik adamlı kaba adam arasında şu fark vardır:

Nazik adam, genç bir zevceyle ihtiyar bir zevç görürse, kadına şu suali sorar:

— Hanımefendi, beyefendi پدرiniz midir?

Kaba adam ise şu suali sorar:

— Hanımefendi, küçük B. mah tumanuz mudur?

Çiçekler

İzdivaç öyle bir mukaveledir ki, kalp de onu imzalamadık ça hükmü olmaz!

Sönmüş bir aşk yeniden alevlenebilir. Eski miş olandan bir hayır yoktur!

— Biz bu yaz Büyükdada gitmek istiyoruz. Sizin de niyetiniz var mı?.. — Hayır.. Artık hacet kalmadı, kızımı nişanladım!

Oooh!..

Meşhur hasislerden ve korkaklardan Cevdet Beyin fena halde dişi ağrıyordu.

Nihayet çektirmeye karar verdi.

Dişçiye gitti.

Kapıyı korka korka çaldı. Korkusunun çifte sebebi var: Hem can acısı hem para acısı!

Kapıyı bir hizmetçi kız açtı.

Cevdet Bey titreyerek sordu:

— Dişçi burada mı?

— Hayır efendim, dışarıya çıktı..

Cevdet Bey derin bir nefes aldı:

— Oooh.. Hamd'olsun!

Ve sevinerek geri dönüp evine gitti!

Hamam

Salamon, Mişona sordu:

— Ah Mişonaç, hamama yitmek ne iyi şeydir. Değil mi?

— Elbet.. Yitsek bel!

— Allah yostermesin.. Bir de alırsam sonra nasıl vaz yecerim!..

— Bak, bak.. Mantosu sahibi kürk, değil mi?

Geçer, geçmez!

Enver Bey, kızı Belmaya bir koca teklif ediyordu. Kendisini ikna için:

— Hem biliyor musun yavrum,

dedi, ayda bin lira da geliri var!

— Öyle amma babacığım, çok çirkin adam!.. Zengin olacağına biraz güzel olsun!

— İlahi kızım, senin güzellik dediğin şey çabuk geçer!

— Biliyorum baba.. Fakat çirkinlik te hiç geçmez!

Rahat iş

İki kopuk arasında:

— Ulan Ahmet, hayır olsun..

— Eyvallah.. Ne var?

— Bir yere girmişsin.. Oyle mi?

— Evet, girdim..

— Eh, nasıl, memnun musun?

— Nasıl memnun olmam be..

Bütün gün horul horul uyuyorum!

— Vay anasını.. Nasıl kıyak iş bu be?

— Bas bayağı.. Mahalleye gece bekçisi oldum!

Meşhedinin Kurbanı

Arife günü, mahalle kahvesinde toplanmış konuşuyorlardı. Hacı Abdüssamet Efendi, siperi arkaya çevrilmiş kasketini başından çıkarıp terlerini kuruladıktan sonra bahse karıştı:

— Efendim, Bayazıt meydanındaki sürüleri bir yukladım.. Ali-mallah gelinlik kız gibi dağlıklar yedişer liraya!..

— Estafurullah.. Ne haddi.. Aldın mı hacı baba?..

mize.. Geçti o günlerimiz! Küşeden Cımbız Recep söz at-tı:

— Neden be imanım?.. Allah versin başı sıkılan, yüzüğünü kü-pesini senin sarı kızlarla mübade-le ediyor.. Rehin alıp para ver-mekten evin yuymucu dükkânına döndü!

Hacı Efendi bu söze içermiği-ti. Fakat, Cımbız Receple hırsla-mak işine gelmediği için kısa bir cevapla bahsi kapattı:

— Dünya böyledir zati.. İyilik et, adın çıksın!

Sonra, karşıda tavla oynayan mümeyyiz Ali Beye seslendi:

— Ali Bey.. Sen ne keseceksin bu sene?

Ali Bey, elindeki zarları atıp (dubara) dedikten sonra cevap verdi:

— Tayyare piyankosundan üni dimil..

— Ya sen, Necmi Bey oğlum? Torik Necmi omusunu sağa, ağ-zını sola çarptırıp güldü:

— Ben mi?.. Bir kalkan balığı keseceğim Hacı baba.. Bu sene Sırat köprüsü yıkılmış, ümmeti Muhammet balığa binip denizden geçeceklermiş!..

— Tövbe estafurullah, tövbe es-tafurullah.. Kabahat bende ki sa-na sordum.. Ya sen, Meşhedî hazretleri.. Sen ne keseceksin?

Meşhedî, nargilesinin dumanını savuruncuya kadar Torik atıldı:

— O mu?.. O ya deve keser, ya fill..

Meşhedî gülümşedi:

— Yoh, bilmemişen! — Manda mı keseceksin? — Yoh, bilmemişen! — Bir sürü koyun mu kesecek-

sin? — Yoh, bilmemişen! — Allah, Allah.. Ya ne keseceksin? — İlle sahhalı mı keseceğim!..

Bu cevap üzerine, kahvenin içi hep bir ağızdan kopan kahkahalarla çalkandı..

— Hay çok yaşa Meşhedî.. — İlle hemminiz çok yaşasınız.. — Peki amma, sakalı niçin kesiyor-sun?

— Eşbabı vardı? — Yaaa!.. Ne gibi?.. — İrana gidirem! — İrana mı gidiyorsun?

— Belî!.. Beyramın üçüncü gü-nü hareket edirem!..

Torik Necmi öteden atıldı:

— Ulan kör olası moruk ben sensiz nasıl yaşarım, senin haşre-tine nasıl dayanırım?

Meşhedî boynunu büktü:

— Özümlü gardaşım, gene geli-rem!..

— Dükkânı ne yapıyorsun? — Emicemin oğlu Kerbelâi Ga-sım dadaşıma devridirem.. Çoh yahşi, çok letifegü bir gişiydi.. Sa-lamon isminde bir yahudi ile or-tahlama olarak tüttüncü dükkânı-mı menden satın alırlar..

— Kaç paraya satıyorsun mo-ruk? — Para mı diyersen?.. İlle özü-mün dükkânı özünün gullübesi de-ğildi.. Yüz milyon altına satı-rem!..

— Oh, oh, oh.. E, bu paralar-la İranda ne yapacaksın?..

— İlle bu gaddar az akçe ile İ-randa hiç bir iş yapılamaz.. Fakir-ane yapıyacağım!

— Vah, vah, vah.. Demek mil-yonerler İranda fakir sayılır? — Belî!..

— Peki, İrana ne ile gidecek-sin?..

— Hususî bir diritnavut ile!.. — Haydi güle güle bakalım.. Allah selâmet versin!..

— Teşekkür idirem.. Yarın dü-kânımı furuht eylediğim Kerbelâi Ga-sım ile Salomonu hemminize takdim ederem.. Men yokken on-lar ile yarenlik edersiniz!

Çokırge

Kurban Bayramında

İki kişi arasında:

— Kurban aldın mı? — Yok.. Çoluk, çocuk başıma üşütüler, kesemde ne varsa hep-sini onlara kurban ettim!

Bir gençle bir taze arasında:

— Hanımefendi, o güzel gözle-rinize kurban olayım.. — A, keşke daha evvel söyle-seydiniz.. Biz kurban aldık!

Bayram günü:

— Beyefendi, derinizi lütfen tayyare için verir misiniz? — Bizim hanımdan isteyiniz.. Derimi o yüzdü!..

Karı koca arasında:

— Kocacığım, bu gün ne kese-ceğiz? — Senin terzinle selâm!..

İki kadın arasında:

— Kocan hakkında neler duy-dum, neler.. — Aman söyle de, bayram üs-tü bir kavga çıkarıp kendime öte-beri aldırayım!

İki çocuk arasında:

— O ne?.. Bir şey gü-m etti.. Bayram topu mu?.. — Hayır.. Annem babamı dö-vüyor!..

Bir delikanlıyla bir kız arasın-da:

— Küçük, hanım, valideniz ev-de mi? — Hayır.. — Müsade ederseniz bayram-laşmaya geleyim!..

Muvaffakiyet

Ressam Çallı İbrahim Bey, Pa-riste on sene bulunmuş ve hiç Fransızca öğrenmeden memleketi-dönmek gibi bir mucize göster-miştir.

Geçen akşam, bezmi muhabbet kurulmuş, kadehler keşide edil-yordu.

Çallı İbrahim:

— Çocuklar, dedi.. Parise gi-dip bir kaç sene kalmak istiyor-um..

Ahmet Refik Bey:

— Eh Çallı, dedi, artık bu sefer Fransızca öğrenmemekle kalmaz, muhakkak Parislilere Türkçe öğ-retirsin!

Endişe

Celâl Bey, yazın balık avına çıkmıya meraklıdır.

Bir akşam, geç vakit denizden eve dönmüştü. Tuttuğu balıkları karısına gösterdi:

— Bak karıcığım, ne güzel lü-ferler..

Karısı balıklara baktı ve beyen-di:

— Evet, güzel balıklar amma, çok geç kaldın.. Merak ettim doğ-rusu..

— Denizle düşerim, kayık batır, boğulurum diye mi?..

— Hayır canım, sen dönünciye kadar carşıda balıkçılar kapanır da balıksız kalırsak diye!

Anlaşıldı!

Salomon, Nesimaciye dükkân-ında aradı. Yoktu. Çırağma sor-du:

— Yoklar! — Ne vakit gelirler? — Çok emektarlar!..

Müstakbel harbi umumiden sonra yer yüzünde yegâne canlı kalan insanlar:

Tahdidi teslihat konferansı azaları bininci içtimalarını yapar-larken!..

Bayram Tebrikleri

[İstanbulda mukim Torik Necmiden İranda Mehdi Cafer Hazretlerine.]

İmanım moruk!

Bayram mübareki, bizden se-lâm iki çekil.. Eğer birkaç as-lan kurban ettinse bizim olsun pöstekil..

Beni sorma, işler aynal Bu-günlerde avcılık maynal İşin yok-sa güneşe çık bol bol kaynal

Baki, zabtiyye emanet ol!

[İranda mukim Meşhedî Caferden İstanbulda Torik Necmi beye]

Gardaşım!

Bayramın mübarek bad! Özü-ne bu tebriknameyi Zümürdüan-ka guşunun gannadına bağlayup gönderirim! Men burada, kaç yüz deve, kaç min fil, kaç mil-yen aslan kesmişem bilmirem!

İlle zebhettiğim gurbanların gan-ları, İran sokaklarından seetlerce güzıl bir çağlayan gibi akmışıl..

Baki, cümle ihvana selâmlar diyyesen. Özümü feramuş etme-yeler!

[Abca Mıgır ağadan Elhaç Hafız Necip efendiye]

Beyzadem, paşa zadem, süt ilen şekersin, bal ilen badem! Yer yüzünde yoktur sen gibi adem!..

İşallah irahman baryamın ikinc-i günü bizim devletbaneye irağ-bet buyurursunuz da zatınız ilen yolları be karşı keyif oluruz.

— Yoklar! — Ne vakit gelirler? — Çok emektarlar!..

Kurban kesmiş isen gelir iken ciğerini getir de cenabına bir

[Elhaç hafız Necip efendiden abca Mıgır ağaya]

Esselâmü aleyküm,

İdi saidi edhayı tebrik vesile-iyle tastir ve irsal buyurulan

nameniz vasıl ve kalbi mahzu-numda envai meserret hâsıl ol-du. Ancak, dainiz tevbekâr ol-duğumdan areki daftülmeraktan ağzıma katra koymamakhtayım.

Ol sebepten, tarafı âlinize, kurban payı olarak iri boynuzlu bir koç başı göndermekle iktifa eyliyorum. Güle güle kullanas-nız efendim.

[Cihan yandı Leyladan kaytan bıyık Ahmet beye]

Benim kıvrık köçüm!

Kurban bayramını tebrik ede-rim, gene nerelerde otuyorsun?

Gene hangi çengele takıldın? Kayruğunu bir ele geçirsem de-rini yüzmeden bırakmam. Etin benim, kemiğin kimlerin olursa olsun!

Tombul gerdanından şperim!

[Kaytan bıyık Ahmet beyden cihan yandı Leyla hanıma]

Kınalı kuzum!

Kurbanın olayım kusurumu affet! Acı aitemlerle öyle ciğer-im kebab etme!

Yakında gelirim. Gene öyle eskisi gibi can ciğer kuzu sar-ması oluruz!

— Şu senin arkadaşın Arif ne ahmak şey..
— Ne o?.. Seninle evlenmeye mi kalktı?..

Bir Güzel Kız!

Oyle güzel bir kız ki, rastgelinmez eşine!
Oyle kanı sıcak ki, benzer yaz güneşine!
Gönüm dayanamadı aşkının ateşine!
Oyle kanı sıcak ki, benzer yaz güneşine!

Yeşil yapraklar gibi gözleriyle bakıyor,
Siyah kâhküllerine karanfiller takıyor,
İnsanda ne tabammül, ne takat bırakıyor,
Oyle güzel bir kız ki, rastgelinmez eşine!

Gençliğimi kül etti bu sevdanın yangını,
Bir kalbe yüklenir mi bin hasretin yığını?
Dudaklarına sürmüş gönçalar alıgını,
Gönüm dayanamadı aşkının ateşine!

Çimdik

— Bu bayram ne kestini?
— Niyanlımla alâka mı!

Kıyas

Bakkal Bodosaki, çırağı Pandeliye sordu:

— Gazane vergisi için subeye yazacağız. Doğduğum tarihi, nire-i olduğunu söyle bahayım..
— On sekiz yaşımdayım!
— Âlâ!
— Nevşehirliyim!
Bodosaki hayretle sordu:
— Nevşehirli misin?
— Evet..
— Sen Niğdeli değil misin?
— Niğdede doğmuşum amma, aarı Nevşehirliyim..

— Yoh.. Olmaz.. Niğdeli sayı İram oğul.. İnsan doğduğu yerin adamıdır!

Çıracık boynunu büktü:
— Amanım dime usta.. Şayet bir ahırda ossaydım eşek mi sayılacaktım?!

Bilmiyormuş!

Salamon, Mişonacıye rasgeldi:
— Bezin kari bu yece bir oğlan doğurdu..

— Yozun aydın.. Çocuğun babası kim?..

Salamon hiddetle homurdandı:
— Edesizliğin lüzunu yok.. Ağzından çıkani kulağın işitsin!

Mişonacı özürlü diledi:
— Darılma be kuzum.. Ben seni biliyorsun sandım!..

Piyanko

Hanımefendi, Tayyare piyanko sunun son keşidesini dört gözle bekliliyordu.

— Eğer kazanacak olursam, her şeyden evvel kendime üç kat yeni elbise ile üç tane yazlık manto yapacağım..

Kocas, traşı uzamış, eli sakatlığında, sordu:

— Ya bir şey çıkmazsa?

Hanımefendi omuz silkti:
— O zaman sen düşün artık!..

NOKSAN

Cemil Bey, bir gün paraya kıymış, sekiz okka buz gibi kıvrıkcı almıştı. Ahçı kadına verdi:

— Bunula kavurma, kıyma yap.. Akşam için de biraz pirzola ayır!

Akşam, işinden çıkıp eve dönmüştü. Sofraya oturdu. Pirzola

den sürüklememiş. Yarısını mut-fakta yemiş, yarısını da alıp götürmüştü!

Müerim kedi, o esnada miskin miskin mırıldıyarak odaya girmişti. Cemil Bey hemen yerinden fırladı, kediyi tuttu, koşarak köşede ki bakkala götürdü. Arkadan ahçı

Komiser — Sen bu bacının çantasını almışsın..
Yankeseci — Aldım ama, geri verdim. İçinde hiçbir şey yoktu..
Bacı — Nasıl yoktu.. Podramla alıgım vardı!

beklerken ahçı kadın elinde ispanak sahanıyla görününce adamcağız hayretle sordu:

— Hani pirzola?

— Aman beyefendi, sormayın.. Komşunun kedisi tel dolabın kapasını açmış, koskocaman parçayı kapamış mı?!

Cemil, hiddetle kaşlarını çatmış:

— Ne diyorsun?.. Küçük bir kedi, sekiz okka eti sürükleyebilir mi?!

— Hayır beyefendi, hepsini bir-

kadını da çağırttı:

— Gel bakalım, kediyi tartalım!

Kediyi tarttılar. Uç buçuk okka gelmesin mi?!

Cemil Bey, dudaklarında zalim bir tebessümle sordu:

— Ya buna ne buyursun?..

Ahçı kadın hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Kasap eti noksan vermiş ol-

malı.. Baksana, dört buçuk okka eksik ediyor!..

İçki söyletir!

Vaktile İstanbul'da rakı yasak edilmişti. Bir bektâşi babası, şehir haricinde kuytu bir köşe bulmuş, kara binliğini önüne koymuş, demleniyordu.

Vaktin Veziriâzamı, yanına baltacıları almış, tebdil dolaşırken bektâşi babasını cürmü meşhurlu halinde yakaladı:

— Merhaba ihtiyar..

Bektâşi güler yüzle cevap verdi:

— Merhaba erenler.. Buyurun!

Onun bu teklifsiz hali vezirin hoşuna gitti ve karşısına oturdu.

Bektâşi, hemen kadehi doldurup, bu tanımadığı zata uzattı:

— Buyur erenler!..

Veziriâzam, teklif edilen kadehi reddedemedi, içti.

Arkadan, bektâşi bir kadeh daha uzattı. Veziriâzam onu da içti.

Üstüste atılan iki kadeh, misafirin hafif tertip dumanlamıştı. Kendisinin mühim bir adam olduğunu hissettirmek için bektâşiye sordu:

— Ben kimim biliyormusun?..

Baltacılarından!

Bektâşi, elini göğsüne koyup baş kesti:

— Eyvallah erenler!..

Üçüncü kadehten sonra, vezir suali tekrarlardı:

— Ben kimim biliyor musun?..

Yeniçeri ağasıym!..

— Eyvallah erenler!..

Dördüncü kadehte, stalf birda ha tekrar etti:

— Ben kimim, biliyor musun?..

Veziriâzamı!..

Bunun üzerine, bektâşi derhal vezirin önündeki kadehi kaldırdı:

— Eyvallah erenler.. Bu kadarı kâfi!.. Beşinci kadehte Padişah, altıncı kadehte Peygamber, yedinci kadehte Allah olacaksınız!..

Yüzme Günü!

Gençleri sahillerde yüzme günü geliyor, Kızlar!.. Haydi plaja.. Yüzme günü geliyor! Gözleri baygın baygın yüzme günü geliyor, Kızlar!.. Haydi plaja.. Yüzme günü geliyor!

Hepiniz бүрүнünüz birer ipek mayoya, Koşunuz Kalamışta, Floryada banyoya! Seyredelim denizde sizleri doya doyal Kızlar!.. Haydi plaja.. Yüzme günü geliyor!

Kendinizi fırlatıp parlak sulara atın!
Dünyanın en güzel sahillerinde!
Sonra kumlarda yatıp aklınızı oynatın!
Kızlar!.. Haydi plaja.. Yüzme günü geliyor!

— Bazan küçük bir şey büyük bir muhabbeti ispat edebilir.
— Ne gibi?
— Meselâ mini mini bir purlanta!

Yanlış!

İki arkadaş, bir meyhanede hem içiyor, hem konuşuyorlar:
— Birader, sana bir şey söyleyeceğim..
— Söyle..
— Ama gücenme!
— Neden güceneyim yahu..
— Şu sizin hizmetçi kız yok mu?

— Pervin mi?
— Ha.. Pervin..
— E, ne olmuş?
— Biraz o kızın kulağını çeksen fena olmaz..
— Neden?.. Bir kabahetini mi gördün?
— Bak anlatayım da, sen hükmini ver..
— Anlat bakalım..
— Efendim, geçen gün biraz Gülhane parkına gitmiştim.. Bir aralık sizin hizmetçi kızını görür gibi oldum..Daha doğrusu pekte iyi görmedim ya.. Fakat her halde oydu.. Vücudunu iskaripinin sivri ökçeleri üstünde titreterek yürüyordu.. Yanında şoför kıtlıklı bir delikanlı..
— E.. Sonra?..
— Sonrası, bir aralık ağaçlar arasına sapılar..
— Delikanlı kızın boynuna sarılıp öpmek ister gibi bir hareket yaptı..
— Peki, Pervin ne yaptı?
— Pervin mi? O da delikanlıyı göğsünden itip kaçı..
— Göğsünden itip kaçı mı?
— Evet..
— Öyleyse bizim kız değildir..
— Neden?
— Neden olacak, Pervin olsaydı itip kaçmazdı da ondan!

Karga

İdare etmez

Bey, sokağa çıkarken Hanım seslenir:
— Celâl..
— Efendim..
— Çayımız kalmadı, akşama gelirken bir paket aliver..
— Çay bitti mi?
— Bitti ya..
— Peki.. Başka?
— Şey.. Bir düzüne de çay fincanı aliver..
— Çay fincanımız yok mu?
— Beş altı tane var ama..
— E, o halde?
— Hizmetçi, Cumaya kadar idare etmez diyor!

Ölçü

İriyari bir Hanım bir gömlekçi dükkânına girer:
— Kocam için yakalıklı istiyorum..
— Baş üstüne efendim.. Kaç numara olsun?..
— Kaç numara mı?.. A, onu bilmiyorum işte... Dur amma, size ölçüştünü verebilirim.. Na, işte.. Şöyle iki elimin iki parmağını kavuşturunca boğazını tam sıkıyorum.. Ona göre ölçüp veriniz!

Obur

Meşhur oburlardan biri, öğle üstü lokantadan çıkarken bir tanıdığına rasgelir.
Arkadaşı, oburu pek güler yüzlü gördüğü için sorar:
— Gene bu gün keyfin yerinde galiba..
Obur, ağzı kulaklarına vararak cevap verir:
— Sorma, şimdi sofradan kalktım..
— Ne yedin bakalım?
— Bir kocaman hindi!
— Sofrada kaç kişi idiniz?
— İki..
— Obiri kimdi?
— Hindi!

Fotograf

Omrünün ilkbaharını çoktan geçirmiş bir hanım efendiyle fotoğrafçı arasında:
— Resminiz büyük mü çıksın, küçük mü efendim?
Aklı, fikri daima yaşında olan hanımefendi telaşla cevap verir:
— Hayır, hayır.. Ne büyük, ne küçük.. Görüldüğüm kadar. Yani yirmi üç, yirmi dört yaşındal

Servet!

İki arkadaş arasında:
— Haberin var mı? Bizim doktor Ahmet evlenmiş..
— Evet..
— Bari aldığı kızın serveti var mı?
— Var sayılır. Bütün soyosopu hastaymış!

Karşılıklı

Bir tazeyle bir genç arasında:
Kız — Cevabım, sizin mali

Güvercin

Ey güvercin, bağlayım bir mektup kanadına!
Götür benim sevdiğim o vefasız kadına!

*

Güler yüz göstermedi, bir busecik vermedi. aşık gönlüm ermedi bir türlü maksadına!

*

Başıma bin dert açtı, kalbime ateş saçtı, kovaladıkça kaçtı hınzır kız inadına!

Dağa

Ne olurmuş?

Muallim, talebesine Türkçe derisi veriyordu. Tahtaya şu cümleyi yazdırı:
(Genç kız, sabahdan akşama kadar sokaklarda dolaşıyordu.)
Ve ilk sıradan bir çocuk kaldırıp sordu:
— Bu cümlede genç kız ne olmuştur?
Talebe cevap verdi:
— Sürtük!

Müthiş Tehdit!..

— Seni öperken tehdit etti mi?
— Etti ya... Eğer bağırırsan bir daha öpmem dedi!..

Yanılmış!

Lokantada, aynı masada oturan iki yabancı müşteri arasında:
— Şu hardal lutfeder misiniz?
— Hayır... Garsondan isteyiniz..
— Affedersiniz, yanıldım..
— Ne o? Beni garson mu sanmıştınız?
— Hayır, adam sanmıştım!

Sen, ben

Sen bir deniz, ben bir sandal.
Sen bir konca, ben bir dal,
Sen dillerde efsane,
Ben dillerde bir masal!

*

Sen bir yuca dağ başı,
Ben bir damla göz yaşı!
Sen lekesizbi elmas,
Ben bir kaldırım taşı!

*

Benim gönlüme eşim,
Ben gökte bir bulutun,

Terk

Yeni nişanlılar arasında:
— Cemil..
— Şekerim..
— Bundan sonra akşamları bira içmeyi terketmelisin..
— Peki sevgilim..
— Cigarayı hiç sevmem.. Dumanı nefesimi tıkar.. Benim hatırım için onu da terketmelisin..
— Peki yavrum..
— Bak, ben kumar oynayanlardan hoşlanmam.. Bundan sonra, pokeri, bakaraı, hatta tavlayı bile terketmelisin..
— Peki güzelim..
— Ha... Şunu da unutmayım: Ben annenle beraber oturamam. Ayrı ev isterim, onları da terketmelisin..
— Peki cadım..
— Şimdilik bu kadar..
— Yok, bitmedi.. Bir tane daha var.. Onu da terketmeliyim..
— Ne?..
— Seni!..

İlan

Zevcem Hürçine hanım üç gündanberi kayıptır. Bulup ta iade etmiyene helâlden beş yüz lira mükâfat verilecektir.

Aynı şey!

İki arkadaş arasında:
— Geçen yaz Büyükkadada bir kıza sevişiyordunuz..
— Evet..
— Ne oldu?
— Ne olacak bitti..
— Ya, demek darıldınız..
— Yok.. Evlendik!

İltifat!

İki çocuk arasında:
— Bak, dinle..
Galiba yabancı misafirler geldi..
— Nereden anladın?
— Annem babama (kocacığım) diye söz söylüyor!

Tenzilât

Madam Mişonaçi, her zaman alış veriş ettiği tuhafiyeye mağazasına girdi:
— Şu mosturadaki el çantasını bir de yakından yoreyim!
— Buyurunuz madam!
Madam Mişonaçi, iyice muayene-neden sonra:
— Üzerindeki markasında on yedi lira yazılı.. Ben her zamanki müşterinizim.. Kuçuk bir tenzilât yapmalısınız..
— Yanılıyorsunuz madam.. O gördüğünüz rakam malın numarasıdır.. Çantanın fiyatı altı liradır..
— Altı lira mı?.. Yok, olmaz.. Dört lira vereyim!..

Ayıp olmasın!

Bir gece, Ahmet Haşim Beyle Sadri Etem Bey komik şehir Naşit Beyin tiyatrosuna gideceklerdi.
Ahmet Haşim sordu:
— Sadri yaka deziştireyim mi?

— Aşkımdan deli oluyor..
— Boynuna sarılımya başladı mı?..

Kurtuluş

İki fakir arasında:
— O kadar sıkılmıştı ki, nihayet intihar etti..
— Kim bilir ne kadar ferahlamıştır!

Vazifeleri

Otelde:
Müşteri — Tahta kuruşu var mı?
Otelci — Merak etmeyiniz beyim, dün gece bu odada bir şoför yatmıştı, hepsini ezmiştir.

Zamané

Anneyle çocuk arasında:
— Cemil..Buraya gel diyorum..
— Gelmiyeceğim..
— Vallahi fena yaparım..
— Haydi oradan.. Ben babam değilim, öyle iki lakırdıyla gözümlü korkutamazsın!

Asrı

Bir mobilyeci dükkânında:
— Bir yatak odası takımı istiyorum..
— Başüstüne beyim... Nasıl birşey olsun?.. Asrı şık bir takım mı?.. Yoksa rahat birşey mi?..

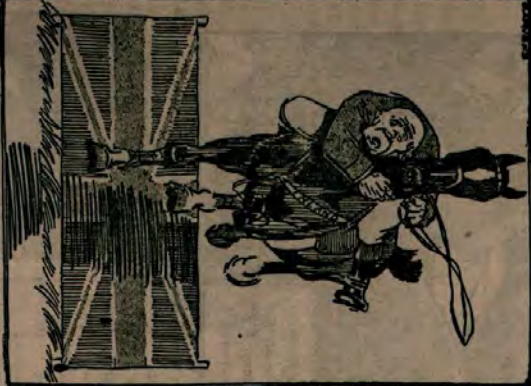
Tebrik

İki ahbab arasında:
— Yahu, evleniyor musun..
Tebrik ederim..
— Kat'iyyen azizim.. Aklımdan bile geçirmedim..
— Öyleyse gene tebrik ederim!

Sigorta

Karı koca arasında:
— Karıcığım, bugün hayatımı sigorta ettirdim..
— Zaten sen böylesin, hep kendi hayatını düşünürsün!

Logiklerimin, kılavuz aklıyla tehlikeli bir mania attığı...

Tramvay Nizamnamesi!

— Bir Eminim...
— Çocuk sitemi?
— Evet!
— Kaç yaşında?
— Yedi.
— Ona da билет alacağınız.
— Sebep?
— Sebebi, nizam böyle!
— Allah, Allah, nizam riayet etmek şartı mı?
[Biletçi bir kabağa atar.]
— Al bundan da beş paralık...
yahu nizam bu. Nizama riayet edemez olursun?
— Demek nizama riayet şarttır.
— Elbet.
— Şey. sizden bir ricada bulunacağım. İhtiden şu lavbayı okurmusunuz?
— Bak, vatman ne yapıyor?
— Yandırdıki yolculuğu konuştur!
— Şimdi ihtiden bana söyleyin: Bu okuduğunuz şeyler nedir?
— Bunlar mı? Bunlar şey. Yani bunlar...
— Dur, dur. Uzunla. Sana ihtiden söyleyeceğim. Ben söyleyeyim: Nizam, değil mi?
— Evet. öyle. nizam...
— Görüyorsun ki nizama riayet etmek şart değilmiş. O halde ben de bu nizama riayet etmeyeceğim.
— Ben onu bunu bilsem Bey babam. Burası mahkeme değil, evlatlık sökmek. Çocuğa билет alıcaksın!
— Almayacağım!
— Alıcaksın!
[Müşteri, vagonun tarafından boy boy asılı, çeşit çeşit imallik, kinci Türkçe, kinci Fransızca illalardan, ihtidardan birini gösterir.]
— Hayhay. Okuyalım: [Üç büyük ayıkla duracak yer!]
— Ah. İpten de kaç kişi ayakta duruyor, onu da sayarsa manzarı...
— Sayalım: Bir, iki, üç, dört,

Şen Fıkralar

Davet

İki yahudi arasında:
— Salamon...
— Bayır Mışonahçı...
— Yarm akşam için var mı?
— Yok...
— Ohtar akşam?
— Yok...
— Daha öbür akşam?
— Gene yok.
— Cumartesi akşamı?
— Var. Çok meşgulüm.
— Yark bel...
— Neden?
— Seni o akşam bizim evde yemeğe davet edecektim!

Bir

Müşteriyile garson arasında:
— Bir biraz...
— Sıyah olsun, sıyah. Ma-tendeğim!

Talıslizlik

— Karım öde, ben arkada, tuncle girdik. Tam o esnada elektirikler sönmüş mü?
— E...
— Sen talisizliğime bak azizim, karahlıkta bir kadın sıkıy-tyordun...
— Fena mı yahu. Benim ne-resi talisizlik.
— Dur, anımdan hilkemet-me: sıkıtiduğum kadın karım de-gil mi imiş!

Cevap

Delikanlı, nişanlısı Hanma-sordu:
— Musikiyi çok sevmişsiniz diye duyduğum.
— Evet.
— Klasik mi çalıyor musunuz?
— Hayır, piyano çalıyoruz!

Hindenburg — [Hilere] haydi bakalım, bu kadar oyun yeter!

Şen Sözler

beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, on bir, on iki, on üç, on dört...
— Tesekkür ederim. Lafinden şu ilân da okur musunuz?
— Pekli. Onu da okuyalım:
[Biletçiler para bozaraklar]
— Mükemmeldi. Demin siz şu zate ne borcunuz?
— Baş İhtidam...
— Güzel... Son bir ricada daha bulunayım: Şu lavbayı da okur musunuz?
Haydi bakalım, gönlün olsun, yolda dolayan bir zabıta! belediye meclisi gelir, uzun mülahazalar olur ve neticede ihtiyar yolcu çocuğu ile beraber tramvaydan indirilir nizam yerine getirilir.]

Ahaba

Sacık!

Yagmur şeker ge-ker pıhtıyordu. Ah... mut bey bir sevgi al-tınca sokakını duru-yordu. Yoldan ge-şen bir arkadaş sor-di:
— Hayrola. Ah... mut. Burada ne bek-liyorsun?
— Trampçı...
— İyi anıma, buradan tramvay geçmez ki...
— E, ne pıhtının azlığını geçiştirdi yerde de sevgi al-tı bulama-dın!
Diyelim!
Barmide dilenci e-rusandı:
— Allahi rızası için beg on para...
— Dilencinin şu ila-...
— Ah, ah... Diyeceğiz kalınca bir alalım. Ben de kocaman sog-luğunda dilerimiyor-dum ki...
— Ya, kocan ne e-çigdi?
— Dilenci!

Lindberghin Çocuğu çaldıktan sonra: Amerikada çocuklar nasıl geçiriliyor!

Tipki

Kıpkık Cemal annesine sorar:
— Anne, bu pakette sarılı şey nedir?
— Babamın fotoğrafı oğlum.
— Aç ta bakayım...
— Pekli. bak.. naal, babama benziyor mu?
— Tibbi.. neredeyse kılıp bana tokat atacakmış gibi ba-kyor!

Hicap

Delikanlı, yazhanesi için dak-tilo arıyordu. Mitracaat eden bir kızı sordu:
— Daktiloliktan başka elinizden ne gibi marifetler gelir?
Güzel taze, mabucubane yere bakarak mırıldandı:
— Hele bir kaç gün geçsin...
— Şimdi söyleyeneim, utanırım!
İlaç
Doktorcuğun, her tarafını ka-sınyor, ne yapıyım?
— Kapan!

Kalıbık

İki arkadaş arasında:
— Alie hayıttından meunna oluyasınlar şayyurum...
— Sen meunna musun?
— Çok. biz karımla gayet iyi geçiniriz.. o da istediğini yapar, ben de istediğini yaparım.
— Mükemmel doğrusu..
— Yalnız şu var ki, karım ne isterse, ben de daima onu işle-rim!
Ne lüzum var?
Hanım, yeni gelen genç bir-mercişinin bit içinde olduğunu an-lamıştı.
— Kızım, dedi, böyle olamaz. Bir hanıma gül, yıkam, temizlem. Hizmetçi omuz silkti!
— Facet yok hanımcağım... Benim ne kocam var, ne nişan-lım var, ne de ailem var. Kızım için yıkancığım?!

Tali

Cendel, gılda de-ğışen kızına rasgele-di:
— Şükran. Şük-ram...
— A. sen mişin Cendel...
— Ape! beryan soğ olursun, kocan ölmüş...
— Tesekkür ederim...
— Vah, ruh. Pek acıdır. Maanmı, bir noktadan da se-tinidim. Madem so-az daha bana var-tıyordun. Talim var-mış doğrusu!
Rakam!
— Cendel. Hög-le gülerse ne okuyor-sun?
— Mekhup...
— Pek mi iyi ha-ber?
— Enleca...
— Kınatın...
— Mısırlı oşkan-dan!
— Ape! sen atıp-şar anlar mısan?
— Araya anla-mam anıma rakam -dan anlarmı...!

Şehi vazi

Mehmet Bey, yolda komşusu Ahmet efendinin oğluna rasgeledi. Çocuğun yamağını okıadı:
— Hay bekekar hay.. Tıptı babama benzeyorsun!
Kıpkık çetireyle cevap verdi:
— Elbet benzerim ya. Hep onun elbi obilelerini bozup ba-na güydiliorlar!
Züğürtlik
Migon, Salomon sordu:
— Salamon.. Çok züğürtle-dim, ne yapıyım?
— Borç yap bel..
— Yeten yok ki...
— Hay esay! hay.. Para ve-rilmez, alımsın... Almanın usulünü öğren!
— Naal öğreniyim?
— Ver bir lira öğreteyim...
— Al...
— İpe, öğrettim l.

Matem

— Ne o?.. Neden sıyahlar gıydın?
— Matem tutuyorum...
— Kınım matemini?
— Kaynaamam...
— Ay, kaynaam gecenlerde hastalanmıştı, öldü mü?
— Hayır, iyi oldu da onun matemini tutuyorum...!

Gare

Delikanlıyla genç kız arasında:
— haydi size gidelim...
— Katiyyen olamaz.
— Neden?
— Zaten yok canım, babamı da getirdim!

Cahl

Kerbela! Kasım, bir güzele gonul vermişti. Bir gün sordu:
— İlae manı sevirsün?
— Gösterimin içinde okun-yor musun?
— Yoh, ilaie yeni harflerle okunmay, henüz öğrenmemişim!

Güzel kız, akşam üstü sandala binip gene,
Sahilden yavaş yavaş açılmıştı engine!
Bu kızın taze cildi köpüklerden beyazdı,
Gözleri benziyordu dalgaların rengine!

Delikanlı, o akşam atladı bir sandala,
kıydan uzaklaştı sulara dala dala!
Gönlü öyle hercai, öyle şen bir kuştı ki
Konuyordu gördüğü ilk çiçeğe, ilk dala!

İki sandal gittide birbirine yaklaştı.
İki göz birbirine bakar bakmaz kamaştı!
Gönüller sıya etti, kürekler sıya etti.
İki kalp, iki kayak birbirine yanaştı!

Dalgalar sağlarında, dalgalar sollarında!
Güzel kız genç erkeğin ezildi kollarında!
Onları gören güneş o kadar utandı ki
Kayboldu ufukların kızaran yollarında!.

— Bak şu kadına.. Dişleri,
saçı, kirpikleri takmadır.. Bir
bacakı tahtadır.. Bir gözü cam-
dır..
— Şuna kısaca sun'i insan
desene!

Dalgınlık

Rıfat bey meşhur dalgınlardan
dır. Gününlü, saatini, hafta ba-
zan ismini bile unutur.

Dün, küçük bir iş için sokağa
çıkiyordu.

Evinin kapısına şulâvhayı tak-
tı:

[Yarım saate kadar geleceğim]

Gitti, işini bitirdi, geldi. Birde
ne görsün?.. Kapıda bir lâvha:
[Yarım saata kadar geleceğim!]

Kısa bir düşünceden sonra
mırıldandı:

— Ne yapalım, yarım saat şu
karşık kahvede oturup beklerim!

Kârlı iş!

İki abba arasında:
— Hayırlı olsun yabu..
— Eyvallah..
— Ticarete başlamışsın diye duydum..
— Evet, küçük bir dükkân açtım..
— Ne satıyorsun?
— Minimini, güzel fino köpekleri..
— Bari kârlı bir iş mi?
— Sorar mısın?.. Sabahleyin sattığım
köpekler, sahiplerinden kaçıp akşam üstü
tekrar bana geliyorlar!.

Karakolda

Çocuk — Amca, bu gece bir hırsız ya-
kaladınız mı?

Polis — Yakaladık.. Ne olacak?

Çocuk — Şey.. Bu gece babam eve
gelmedi de, annem git bak, yakalanmış ol-
madın dedil..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

— Bak, beyaz köşkün oğlu geliyor.. Acaba davet etmek bizim-
de bence böyle değil mi?

Medet!..

Vaktiyle Paristeki sefartate-
nemizin güzel sesli bir imamı
varmış. Geceleri, sefarethane-
deki odasının balkonuna çıkıp
yüksek sesle:

Medet.. Medet!..

Diye gazeller okumuş.

Civardaki komşular bu feryadı
bir dinlemişler, iki dinlemişler,
nihayet günün birinde Osmanlı
sefirine müracaat edip:

— Beyefendi hazretleri, demiş-
ler, sizin imamın mallı vaziyeti
çok fena.. adamcağız borç içinde
her gece balkona çıkıp bağıra
bağıra bu halinden şikâyet edi-
yor.. şu biçareye bir iyilik edip
lûtfen susturursanız!

Sefir derhal imamı çağırıp
sormuş:

— Hoca, her gece balkonda

ne diye bağırıp konuya kom-
şuya borçlarınızdan şikâyet
ediyorsunuz?

İmam, hayretler içinde kalmış:

— Bendeniz mi efendim?.. Kat'-
ıyen ..

Sefir ısrar etmiş:

— İokâr etmeyiniz canım.. Şa-
yet alacaklılarınız sizi sıkıştırı-
yorlarsa, paraya ihtiyacınız varsa

bunu komşulara değil, bana söy-
leyiniz. Elbet bir çaresini bulu-
ruz.

— Hayır efendim, asla.. Benim
kimseye borcum yok.. Gerçi,
geceleri balkona çıkıyorum, fakat

komşulara halimden şikâyet
ettiğim vaki değildir. Kendi ken-
dime gazel okuyorum..

— Gazel mi okuyorsunuz?.. Na-
sıl?..

— Nasıl olacak efendim, ba-

Yanlış adım

Cazbant, çılgın bir hava ça-
hıyordu. Dansediyorlardı. Deli-
kanlı, kollarının arasındaki güzel
kadının kulağına mütemadiyen
fısıldıyordu:

— Sizi seviyorum..

— Sizin için çıldırıyorum..

— Bana bir randevu vermez
misiniz?

— Yarın nerede buluşalım?

— Taksim bahçesinde olur
mu?..

— Büyükdereye kadar bir o-
tomobil gezintisi yapalım mı?..

Bu sözleri söylerken kendin-
den geçen delikanlı yanlışlıkla
animesinin ayağına basmıştı.

Güzel kadın hiddetle çıkıştı:

— Beyefendi, dikkat ediniz..
yanlış adım atıyorsunuz!..

Nezaket

İki geçkin kadın arasında:

— Şu Kâmil bey ne nazik
genç değimi?..

— Ay, size de mi (yirmi yaşın-
damısınız?) deye sordul..

yağı gazel.. Elimi şakağıma ko-
yup (medet.. Medet!..) diye
okuyorum..

Bunun üzerine sefir derhal
mes'eleye intikal etmiş: Meğer
komşular, imam efendinin ağzın-
dan çıkan yanık (medet) fer-
yatlarını Fransızcadaki mânâsıyla

kabul edip adamcağızın gırtlâ-
ğına kadar borca battığını, onun
için her gece balkona çıkıp:

— Mes dettes.. Mes dettes!..

Yani:

— Borçlarım!.. borçlarım!..

Diye bağrdığını zannetmişler..

Karga

Avcı — Yahu, buradan bir
tavşan geçtiğini gördün mü?
Köylü — Gördüm, gördüm..
Avcı — Ne zaman geçti?..
Köylü — Eh, iki sene kadar
oluyor!

Cahil

Müşteri ile satıcı arasında:

— Danton,un bu heykeli kaç?

— Beş lira..

— İyi amma, bunun kafası
opuk.. Sonradan yapıstırılmış!

— Elbet beyim.. Zâtı âliniz
hiç tarih okumadınız mı?.. Dan-
ton'nu giyotinle öldürüldüğünü
bilmiyor musunuz?

Fark

— Zekâyile hamakat arasında
ne fark vardır!..

— Zekâ tebessüm ettirir.. ha-
makat güldürür!..

Olmadı!

Tramvayda biletçi sorar:

— Hanım, bu çocuklara da bilet alacak-
sınız..

— A, daha neler.. Onlar küçük..

— Küçük mü?.. Bu hanım kız kaç ya-
şında?

— Şey.. Beş yaşında!

— Ya bu küçük bey..

— O mu?.. O da beş yaşında!

— Acayip.. Bunlar ikiz mi?

— Evet, ikiz..

— Peki, nerede doğdular?

— Kız Konyada doğdu.. Oğlan İstan-
bulda!

Teşbih

— İzdivaç neye benzer, bilir misin?

— Bilirim.. Bütün hayatınca aynı elbi-
sevi giymeğe benzer!

Eğlence İhtikârı

Sihbatın yüzü mütebessimdir.. Neş'e eksikliği de bir nevi hastalık sayılır. Bu ciddi gazetelerin arasına giren mizah sayfalarının manası ve faydası, yorulan başları dinlendirmek, çatılan kasları yumuşatmaktır!

Tiyatrolar, barlar, dansigler, varyeteli bahçeler, sazlar, sözler hep birer ihtiyaca cevap verir. Kalkabası, neş'esi, eğlencesi eksik bir hayatın, baharsız, çırpçılak, kup'uru bir mevsimden ne farkı var ki?..

Halbuki, İstanbul, iyi su, temiz süt, halis yağ gibi bin bir eksikinden biri de budur: Neş'e ve eğlence yokluğu!

İstanbul, kahve, limon ihtikârı gibi binbir ihtikârından biride, zevk ve neş'e ihtikârıdır! İstanbul memuru, tüccarı da, fakiri de, zengini de neşesiz, eğlencesiz yaşıyor.

Sinemada bir koltuk, orta halli bir ailenin yirmi dört saatlik nafaka bedelidir!

Darülbedayide bir loca, bir mubarrizin üç makale ücretine muadildir.

Gardenbarde iki portakal bir memurun dörtte bir maaşına karşılıktır!

Umumi harbin turedi zenginlerinden yadigar kalan bu yüzdde yüz bin kazanç hirsına acaba hangi kesenin tahammülü kaldı?

Filhakika, meşrutiyet senelelerinde, yağcı Şefik bey merhumun müsamerelerde donanma menfaatine müzayedeye çıkardığı bir Yafa portakalı bazen üç yüz kuruşa kadar yükselmiştir..

Fakat, ne Gardenbar sahibi yağcı Şefik beydir, ne de Gardenbar donanma cemiyetli..

Oraya, hamiyetimizi göstermiye değil, günlümüzü eğlendirmiye gidiyoruz!

Ne yazık ki, bir raçça musiki dinlemek, bir parça neş'elenmek, bir parça numara seyretmek için bu pırlıtlı kapılardan girenler, Karagözde hamam oyununa düğmüş gibi yarım saat sonra çırpçılak çıkıyorlar!

Bu şehrin ve bu şehirde yaşayanların, yola, suya, süte, elektrige, tramvaya, havaya, suya, ekmeğe olduğu kadar soyulmadan eğlenmiye, yolunmadan neşelenmiye, kazanılmadan gülmiye de ihtiyacı var!

Akbaba

Vakıtlı Ölüm

Emine hanım, kapıya gelen dilenciye eski bir pantolon verdi: — Al. Bizim rahmetli efendinindi. Dua et..

Dilenci, arkası delinecek kadar incelmış olan pantolonu ışığa tutup muayene ettikten sonra mırıldandı:

— Doğrusu sizin bey tam vakitinde ölmüş.

— Neden?

— Eğer bir kaç gün daha yaşasaydı pantolon delinecektim!

Pazarlık

İki karamanlı pastırma tüccarı, yanlarında nevale yüklü eşekleriyle bir hana inerler ve geceyi geçirirler.

Ertesi sabah hancıya sorarlar:

— Adam başına ne vereceğiz.

— Oner kuruş ..

— Ya eşekler için?

— Beşer kuruş..

Düşünürler, taşınırlar, aralarında müzakere ederler, nihayet bir tanesi hancının kulağına fısıldar:

— Guzum hemşeri, bizi de eşek saysan de beşer guruş alsan olmaz mı?

Vasiyet

Tüccardan Salamon Efendi, ölüm döşeginde yatıyordu. Bir aralık yanı başında ağlayan oğluna seslendi:

— Mışon..

— Buyur baba..

— Sana bir vasiyetim var..

— Soyle..

— Bizim zanaatta iki şeye dikkat etmelisin?

— Hangi şey onlar?

— Biri namusluluk, biri akillilik..

— Namusluluk nedir baba?

— Verilen sozu tutmaktır oğlum!

— Ya akillilik?..

— Hiç kimseye söz vermemektir!..

Özürü var!

İki kişi arasında:

— Yahu, sizin komşu neden böyle bağırıyor.

— Kendi kendine konuşmak adettir de..

— Allah, Allah.. İnsan kendi kendine konuşurken muhakkak bağırır mı?

— Bunun özürü var. Biraz kulağı sağdırdı..

Dikenler

Dünyada en fena muhasip kadınlar. Yürüden sonra soya saymaya bürünürler!

Düşmanlar, en iyi dostlar kadar faydalıdır: Bize kusurlarımızı gösterirler!

Tali, ekseriya biraz sonra ısırmak için gülmüser!

Gaip lira

İki kişi konuşuyor:

— Yahu, sen bugün bir lira düşürdün mü?

— Ben mi?.. hayır.. şey.. bir lira mı dedin?.. evet, evet.. düşürdüm.. buldun mu?

— Yooook...

— Oylse neden sordun?

— Bugün acaba kaç kişi bir lira kaybetmiş diye merak ettim de, her rastgeldiğime soruyorum!

Yirminci sırada:

Sevgilisinin kapısında bir ağıt!

Aferin!

Muallim, küçük Ahmede sor-du:

— Ahmet..

— Efendim..

— Söyle bakayım, yolda giderken bir lira bulsan saklar mıydın?

— Hayır efendim!

— Aferin yavrum.. Ne yaparsın?

— Harcarım!

Çiçekler

Kuskançlık aşkla beraber doğar, fakat aşkla beraber ölmez!

Aşk, usta bir dolandırıcıdır. İsteddiğini çarpıp kaçır!

Fakir akrabaları zaıft düşmanların sokan karması. Onlara değil, nefesini kurtarmak için onları kullanır!

— Yahu, geçmiş olsun.. Geçen hafta sigortaya koyduğün dükkân birkaç gün evvel yanmış.. Öyle mi?..

— Hayır, daha yanmadı.. Birkaç gün sonra yanacak!

Ziyafeti Musikiye

Kibar bir salonda, üç arkadaş oturuyordu. Güzel ve neş'eli konuşan üç genç arkadaş..

Karşı köşede de gene üç arkadaş oturuyordu. Nükteli konuşan üç ihtiyar arkadaş..

Salonda alafranga musiki vardı. Gençler memnundu, ihtiyarlar gayrimemnundu..

Karşı köşede oturanlardan biri isyan etti.

— Nedir bu acı acı feryat?.. Domuz şişler gibi efendim!..

Gençlerden biri cevap verdi:

— Birkaç kere sabredip dinlerseniz ahırsınız Beyefendi..

İhtiyar hazin hazin başını salladı:

— Tabii.. insan hangi ıstırapta

alışmaz ki.. Kabir azabına bile alışılır mı!..

Sonra, derin derin göğsünü geçirerek ah etti:

— Ah alaturka saz, ah.. Böy-lemidir o nazlı, o kibar musiki?..

Gene gençlerden biri cevap verdi:

— Evet, alaturken sazda güzeldir.. ancak, dinlemek için pek çok şey lazımdır..

— Ne gibi?

— Rakı lazımdır, salata lazımdır, sardalya lazımdır, peynir lazımdır, pastırmalı yumurta lazımdır, turp lazımdır, cacık lazımdır..

Ve umurun kalkmaları arasında ilâve etti:

Sonra, buna birde isim lazımdır: ziyafeti musikiye!..

Rivayet bir amma

Mahkemede:

— Hanım, atz şemsienizi kocanızın başında kırmışınız.. Öyle mi?

— Efendim, nasılsa kaza oldu..

— Ya.. Demek kocanızın başına vurmak istemiyordunuz..

— Hayır, şemsieniyi kırmak istemiyordum!

Ne muhabbet!

Leylâ banım, yeni takdim edildiği bir gence:

— Ab, dedi, siz benim vaktiyle çılgın bir aşkla sevdiğim bir adania benziyorunuz..

— Ya.. İsmi neydi banım efendi?..

— İsmi mi?.. Vallahi bilmem.. İsmi ni unuttum!

İntikam

Nişanlılar arasında:

— Leylâ..

— Söyle cicim..

— Sakın nişanlandığınızı kimseye söyleme, emi?

— Kimseye söylemem.. Söylemem amma..

— E, ne olmuş?

— Yalnız Zebra'ya söyleyeceğim..

— Neden?

— Şey.. Her zaman bana: (Se-nin olacak bir enayi bu dünyada yoktur!) derdi de ondan!

Gayrı tabii

Tiyatro dönüşü, karı koca konuşuyorlar:

— Piyesi nasıl buldun?

— Çok güzel.. yalnız, bazı tarafları gayrı tabii..

— Meselâ neresi?

— Meselâ, kadını ber gün kocasından para istemesi..

— Ay, bu gayrı tabii mi?..

— Pekî, yaneresi gayrı tabii?..

— Kocasının da her gün vermesil..

Tavsiye

Dilkanhyla genç kız arasında:

— Küçük banım, eize bakarken gözlerim kamaşıyor..

— Kolayı var..

— Nedir?

— Vapur dumanı gözlük takınız!

Lâtfen

Hanım efendi bir roman yazmakla meşguldür.

Bir sabab, bey sorar:

— Hamm..

— Ne var?

— Bu roman daha çok sürececek mi?

— Hayır, kabramanın ölümüne ait son faslı yazıyorum..

— O balde, rica ederim kabraman vefat ettikten sonra lûtfen şu pantolonumun düğmesini dikiver!

Amerika — Yahu, gel yardım et de şu Japonla Çini ayıralım.

İngiliz — Mümkün değil.. Baksana, ben de Hint kapılarına

koşuyorum!

Ne Tall!

Kalabalık bir kadın meclisi.. Modadan, aşktan, sinemadan, her şeyden bahsediliyor. Dedi kodunun her çeşidi var.. Daldan dala, bahisten bahise atıyorlar..

Bir aralık, Leylâ, ortaya yeni bir mevzu fırlattı:

— Haberiniz var mı?.. Şükran Viyanaya gitmiş..

— Viyanaya mı?..

— İmkânı yok..

— Sebep?

— Niçin?..

Her ağızdan bir sual, her ağızdan bir hayret yükseliyordu.

Leylâ, seyahat sebebini izah etti:

— Keman dersi almak için!..

— Keman dersi mi?.. İmkânı yok..

Sekiz senedir keman çalan bu kızın henüz basit bir parça çıkardığı görülmedi.. Viyanada ne yapacakmış..

— O kemanı ne yapacak..

Gramofon çalsın, gramofon!..

Bütün bu meraklı, telaşlı konuşmalardan sonra, nihayet asıl can alacak noktaya geldiler:

— Pekî ama, Viyanaya bedava gidilmez.. Orada uzun yıllar kalabilmek için bir hayli para ister..

Halbuki Şükranın ailesi kızlarını Avrupada yaşatabilecek kadar varidatı malik değildiler..

— Öyle ya... Acaba nasıl gitmiş..

— Cidden merak edilecek şey!..

Leylâ Hanım, birbiriinin sözünü keserek durmadan konuşan arkadaşlarını zorla susturabildi:

— Susarsanız nasıl gittiğini anlattırım..

— Anlat..

— Sustuk!..

Leylâ, gözlerinde şeytani bir tebessümün ışıkları yanarak anlattı:

— Efendim, Şükranı Viyanaya gönderen ailesi değildir..

— Ya... Acayip... Kim?..

— Komşulardan zengin bir zatl!

— Sebep? Sebep?..

Sesler hasetten boğuluyor, yüzler merakten sararıyordu..

Leylâ, bu gizli döğümü de çözdü.

— Efendim, Şükranın Cevdet isminde çok zengin bir komşusu vardır.. Bu zat hem çok zengin, hem çok sinirlidir.. senelerden beri Şükranın acemi bozuk kemanını dinlemekten âsâbı okadar bozulmuş okadar bozulmuş ki, nihayet, bu müzik kızın gıcırtili kemamından kurtulabilmek ve başını dinleyebilmek için masrafını kendi kesesinden veterer Şükranı Viyanaya göndermiş, mahalleden uzaklaştırmış!

Kızlar, kadınlar, hep bir ağızdan bağırışlar.

— Ne tali, ne talil..

İsbat

— Tık, tık, tık..

— Bendenizim hanımefendi..

— Celâl bey siz misiniz?

— Hayır, Celâl değil, bende..

— A. Mehmet bey siz misiniz?

— Hayır, Mehmet de değil..

Bendenizim canım..

— Sabri, Kâmil, Recep, Nejat, İbrahim, Reşit.. Sen misin?..

— Hiç biri değil.. Ben, Naci!..

— Emriniz?..

— Biraz görüşmek için müsadenizi rica ediyorum..

— İmkânı yok, banyodayım!

— İnşallah..

Sebep

İki avcı arasında:

— Bu gün gene eli boş dönüyorum..

— Neden?..

Hiç ava tesadüf etmedin mi?

— Birtavşan gördüm ama, çok küçüktü..

— Yani küçük diye mi vurmadın?

— Evet... O kadar küçüktü ki, vuramadım!

Pehlivan — Beni tanımadınız mı?.. Aynı mahallede beraber büyümüştük!

Memnun... Gayri Memnun

İki yahudi doktor sokakta karşılaşılır:

— Bonjur İzak..

— Bonjur Avram..

— Ne var, ne yok?

— Eyilik, yuzellik..

— Şey.. Salamonun ameliyatını yaptın mı?

— Yaptım!

— Nasıl, neticeden memnun musun?

— Ben memnunum!

— Kendisi de memnun mu?

— Zannetmem.. Amma, vere-

sesi çok memnun!

— Nasıl, elindeki Moda gazetesinde güzel şeyler var
— Var Amma, hepsi eski şeyler.. Geçen haftanın gazetesil.

Yanlış

İki arkadaş arasında:

— Dün alısam, geç vakit tramvayda sizin kaynanaya rasgeldim..

— Ne konuştunuz?

— Çok az.. Bir kaç kelimeden ibaret!

— O halde kaynanam olmyacak.. Karanlıkta benzetmişsin a-zizim!

Gaf

Bir davetliyle ev sahibi arasında:

— Kuzum beyfendi, şu kırmızı entarili, hortum burunlu kadın kim?

— Zevcem!

Misafir, memnuniyetle gülümser:

— Aman neyse.. Metresiniz sandım da, ödüm koptu!..

Temaşa

— Yarın bize gelersen çok eğlenirsin?

— Hayrola, ne var?.. Ziyafet mi?

— Hayır, ziyafet filân değil.. Çok eğlenceli bir şey..

— Merak ettim.. Söyle bakalım?..

— Şey.. Kaynanama sülük ya-

pıstıracaktılar!

Münasebet var!

Sokakta iki yolcu arasında:

— Kahire oteline nereden gidiyor musunuz?

Öteki itizar eder:

— Maalesef Kahire otelini bilmiyorum..

Ama, ister-seniz Mısır çarşısını tarif edeyim!

— Nasıl ölmüş?

İki kadın arasında:

— Kocanı hangi bekim tedavi ediyordu..

— Hiç hekime göstermedim.. Hem-

sire.. Kendi

Kadın — Seni pişmiş kelle seni.. Seni enayi pilâkisi seni.. Seni halkabaşı seni!

İki kere

Kaynanayla iki damat arasında:

— Ben sizi hiç rahatsız etmem oğlum..

Senede topu topu iki kere misafir gelirim..

— Buyurun valde Hanım, başımızın üstünde yeriniz var!

— Eksik olma yavrum.. Her gelişimde beş altı ay oturup kızımı görsem کافی!

Gayel Hayal

Bir salonda, maruf bir edibimize evin hanımı sordu:

— Size doğrusu çok şaşıyorum.. Neden evlenmiyorsunuz?..

Şimdiye kadar izdivacı hiç hatırımdan geçirmediniz mi?

— Geçirdim Hanımefendi.. Hatta hâlâ da geçiriyorum..

— O halde ne bekliyorsunuz?

— Gayel hayalim olan kadıml..

— Şimdiye kadar onu bulamadınız mı?

Edip, derin derin içini çekti:

— Buldum, buldum ama..

— E?.. Niçin almadınız?

— O da gayel hayali olan erkeği arıyormuş!

üzüntü

Deniz kenarında:

— Merhaba yahu..

— Merhaba aziz'im..

— Hayrola?.. Böyle kederli kederli ne düşünüyorsunuz?

— Ah, ah.. Ben düşünmeyeyim de kim düşünsün!

— Neden?

— Unuttummu?.. Hani ilk karım şuracıkta denize girmişti de boğulmuştu!

— Hakkın var.. Acıklı hatıra..

Fakat şimdi başka karın var.. Artık mayiyi düşünüp üzülme!

— Öyle.. öyle ama.. şey.. üzülmemek mümkün değil..

— Neden?

— Neden olacak, yeni karımı bir türlü denize girmeye razı edemiyorum!

Vah, vah!

Salamon komşusu Mişona rasladı:

— Yahu, neredesin be kuzum.. Kaç yundur meydanda yoksun..

— Sorma be Salamon.. Bizim kari Rebeka hastalandı..

— Vah, vah, vah.. Yeçmiş ol-sun.. Nasıl iyileşti ya?..

— Çok şükür, tehlikeyi atlattı..

— Madam Rebeka çok iyi kadındır..

— Elbet.. Çok severim.. Kendisine emniyetim vardır.. Hormetim vardır..

— Benin kari Perlâ da öyle dir.. Tipki senin Rebeka yibi..

— Sahi mi söylüyorsun be?

— Vallahi..

— Vah zavallî Salamon.. Ben seni başı rahat bir adam sanıyordum.. Desene senin de benden farkın yok.. Acidim haline be kuzum!

Ah.. aşk

Zengin kız babasıyla züğürt genç arasında:

— Kerimeniz hanımefendiyi çıldırmasıya seviyorum?

— Hangisini?.. Cemileyi mi, Leylâyı mı, Güziyi mi?

— Hangisi olursa olsun efendim!

Cevap

Muallim, mini mini talebesi ne sordu:

— Celâl Efendi.. Meselâ, yüz sene evvel dünyada mevcut olmayan bir şey söyle..

— Meselâ, meselâ, meselâ... Ben!

Dalginlık!

Avcuyla karısı arasında:

— Ayol, bu kuş kokmuş!

— Sorma karıcığım, ben de vurduldan sonra farkına vardım!

Cehalet

— Cehalet kaç türlüdür?

— Uğ.. Hiç bir şey bilmemek..

Boğaz Meselesi

Serlâhvayı okuyunca, siyasi ve askeri bir makale zannetmeyiniz. Çanakkale, Karadeniz boğazlarından değil, insan boğazından, daha doğrusu kendi boğazımızdan bahsedeceğim.

Boğazını seven, gırtlığına düşkün bir millet olduğumuza şüphe yok. Hatta boğaz üzerine bir çok hakimane ata sözlerimiz de vardır: (Can boğazdan gelir) (ye iç te keyfine bak, hiç düşünme ferdâyı - sana bağışladılar mı yalancı dünyayı) (Aç ayı oynamaz) gibi... Vaktiyle, kürsü şeyhleri, cennet köşkerini de, duvarları muhallebiden, tavanları ekmek kadayından diye tarif ederlerdi!

Dikkat ediniz, bizim için her yer lokanta, her taraf ahçı dükkânı, her köşe meyhane, her masa sofradır:

Hamamda turşu yeriz, portakal yeriz, susam helvası yeriz.. su içeriz, gazoz içeriz, limonata içeriz...

Tiyatroda simit yeriz, pasta yeriz, kabak çekirdeği yeriz, fındık fıstık yeriz.. çay içeriz, kahve içeriz, cigara içeriz...

Düğün evlerinin kapısı, bir panayır yerinden farkıdır: Muhallebiciler, dondurmacılar, macuncular, süsancılar...

Ölü çıkan evlerin mutfaklarında, merhumun ruhu için helvalar pişer, lokmalar döktülür.. sokaklarda sular sebilleri...

Vapurlarımız da böyledir: Müşteriden çok satıcı görürsünüz. Nane şekeri, limon şekeri, çikolata, kurabiye, su, gazoz...

Eskiden Şirketihayriye vapurlarında birer küçük meyhane bile vardı!

Hasılı, hayatımızın her merhalesi bir ziyafetle geçer: Doğamız, şerbet dağılır. mektebe başlarız, lokma döktülür. Sünnet oluruz, pilav, zerde pişer. Evleniriz, kazanlar kaynar. Ölürüz, helvalar dağılır!

Galiba, bundan dolaydır ki, hayat bahallığı denir denmez, batırımıza yalnız ekmek, şeker

gibi şeyler geliyor.. İhtikâr denir denmez, sadece kahve, limon gibi şeyleri düşünüyoruz. Kimse-nin aklına apartıman kiralındaki ihtikâr, terzi ücretlerindeki bahallık, doktor vizitelerindeki insafsız rakam gelmiyor!

Ve galiba, gene bunun içindir ki, her kapanan ticarethane-nin yerinde ya bir lokanta, ya bir meyhane, ya bir manav, ya bir muhallebici açılıyor!

Akbaba

Cevap

Muallim, talebesine sordu:
— Cevdet efendi, sizi bugün nasıl oldu da ilk derste görmedim?

— Gelmemiştim de ondan efendim!

Et yemez!

— Sementiniz?
— Et yemez!
— Böyle umumî adres olmaz.. Vazih bir yer söyleyiniz!

Helâl olsun!

Yankesici Purpur Yervant, kilisede günah çıkarırken papas efendinin saatini çarpar. Sonra aralarında şöyle bir konuşma olur:

— Günabım çok büyük papas efendi..
— Üzülm.. Allah büyüktür, affeder.. Ne ettin ki?
— Hırsızlık ettim!
— Ne çaldın?
— Bir muhterem zatın saatini!
— Kolay.. Hemen geri ver!
— Size mi vereyim?
— Hayır, bana verme.. Ben kabul etmem..
— Kime vereyim?
— Kimden çaldıysan ona ver!
— Verdim, almıyor..
— Almıyor mu?
— Evet almıyor..
— Demek sana hediye etmiş, böyleyse sende kalsın, hiç günah yoktur!

Tahdidi Teslihat Konferansında Vaziyet:

Fransa — Dünya albu namına deniz kuvvetlerinin tahdidini istiyorum..
İngiltere — Dünya sulbu namına kara kuvvetlerinin tahdidini istiyorum..

TATLI ŞAKALAR ...

Şapka

Ahmet Beyle dostu Salamon Efendi gazinonun kuytu bir köşesine çekilmişler, birbirlerine dert yanıyorlardı.

Ahmet Bey:
— Ah azizim, diyordu, başım öyle terliyor ki, hiç şapka dayandıramıyorum..

Salamon sordu:
— Bir senede kaç şapka alıyorsun?

— Dört!.. Ya sen?
— Ben, tam aksine..
— Yani?
— Yani dört senede bir şapka!

— Yok canım..
— Vallahi, billahi..
— Yahu, şunun sırrını bana da öğret be.. Nasıl dayandıyorsun?

— Çok kolay.. Bak dinle: Birinci senenin sonunda içimin meşinini değiştiriyorum.. İkinci senenin sonunda üstünün kurde-lasını değiştiriyorum.. Üçüncü senenin sonunda boyacıya verip rengini değiştiriyorum..
— Peki, dördüncü senenin sonunda?

— O zaman da, kalabalık bir lokantada şapkağı değiştiriyorum. alup bitiyor!

Bir kafeste

Hayri, gayet abtal bir oğlandı.

Zehra, gayet güzel sesli bir kızdır.

Bu abtal gençle bu güzel sesli bir gün evlendiler...

Bu izdivaç haberini alan Avoi Bey hayret etti:

— Acayip iş.. Kazla bülbul

Mağallah!

Şişmanlar cemiyeti reisi kitapçı Akif Bey, elbise ismarlamak için terziye gitmişti.

Terzi, pantolonun bel ölçüsünü alarak istedi. Fakat, elindeki şerit, Akif Beyin yarı belini bile kuşatmamıştı. Çaresiz, çırağına seslendi:

— Küçük, çabuk koş, iki tane mezûre daha al, birbirine ekle de getir.. Beyefendinin ölçüsünü alalım!

Başa aramıyor!

Agop Efendi, dostu Yervant Efendiye dert yanıyordu:

— Zo Yervant, bilirsün başıma gelenleri..

— Hayrola ahbar?

— Ah ciğerim, sorma.. Kızım Sürpiki tanırın..

— He.. Tanırım elbet!

— Yavrucağızı iğfal etmişlerdir!

— Vah, vah, vah... E, şimdi ne yaporsun?..

— Kızı iğfal edenî aroorum...

— Nasıl, bulacaksınız..

— He, bir kaç taneşini bulmuşumdur.. Ama, bir daha münasibini aroornm!

Zamane

Hamdi Bey, geçen gün köprü üstünde ağlayan küçük bir gazete müvazzii gördü. Acıdı. Yaklaşıp sordu:

— Neden ağlıyorsun çocuğum?

— Beş kuruş kaybettim.

— Al sana beş kuruş.. Nerede gaip ettin bakayım?

— Şey.. Kumarda.. Arkadaşım bacaksız Ahmetle yazmış

Yetişiyor...

Perla, kocası Mişondan ayrılmıyordu. Çocuğuna sordu:

— İzak, babandan ayrılıyordun.. Benimle mi geleceksin, onunla mı yideceksin?

— Onunla!

— Aşkolusun be.. Neden?

— Neden olacak, kasanın anahtarları onda bel..

Davet

Meşhur hasislerimizden Cevdet bey, bir gün lokantaya gidiyordu. Yolda arkadaşları Celâl Beye rasgeldi.

— Merhaba..

— Merhaba..

— Nereye böyle?

— Lokantaya... Haydi sen de gel..

— Gelemem..

— Teessüf ederim.. insan ahbabının davetini kabul etmez mi?

— Parasızım azizim..

— Parasız mısın?.. Zarar yok canım.. Sen bir şey yemeyiverisin!

Olur a

İki kişi arasında:

— Sen beni sersem mi sanıyorsun?..

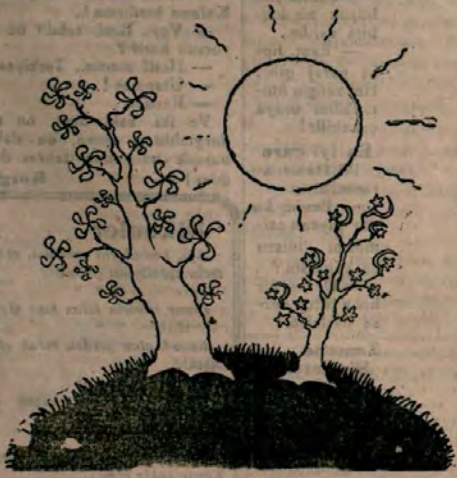
— Hayır.. Fakat, ..aldanmış olabilirim!

Arzular:

İki kadın arasında:

— Ne iyi kocan var.. En küçük arzularımı bile yerine getiriyor..

— Evvet.. Bihassa en küçük arzularımı!

A manyada ilk bahar!..

Dikenler

En meşut olan adam, en mesgul olan adamdır!

Güzel dişli kadınlar, muhakkak güler yüzlü olurlar!

Et ihsanda bulunmazsa kalp ih-sanda bulunmalıdır.

Göz ve kulak.. İşte kalbe giden iki kasa yol!

Yola çıkmadan evvel nereye gideceğini düşün!

Yaş mes'elesi

Müstakbel enişte, küçük kayın biraderi Ekreme sordu:

— Ekrem, söyle bakıym, sen kaç yaşındasın?

— Altı!

— Abla kaç yaşında?

— Yirmi beş!

— A... olmadı..

— Neden?

— İnsan kadınların yaşından bahsederken biraz küçük söylemelidir.

— İyi ya enişteciğim.. İşte ben de onunu için otuz demedim ya!

Erkek — Siz ne çalarınız?
Kız — Otomobil kornesile her havayı!

Telgraf

Birinci sahne: Köprü üstü. Ahmet B. le Mehmet bey, iki eski arkadaş karşılaşırlar:

— Ooo.. Merhaba yahu, merhaba.. Neredesin?.. Ne âlemde-sin ayol?

— Seni gördüm daha iyi ol-dum Mehmetciğim..

— Ne zaman geldin Ankara-dan?

— Dün.. Yarın akşam da dö-nüyorum.. eh, nereye böyle?..

— Evli adam nereye gider ayol?.. Malûm: Mihnethaney!

— Vazgeç canım.. Bu gece seninle şöyle bir âlem yapalım.. Bir âlemi âpl..

— İmkânı yok.. Karım bur-numdan getirir..

— Hay kılıbık, hay..

— Hayır, ondan değil.. Ancak malûm ya, kadın milletli..

— Efendim, herşeyin çaresi var.. Bir telgraf çeker, bir yalan uydurursun.. Meselâ, son vapuru kaçırdım diyel..

— Bilmem ki nasıl olur?..

— Nasıl olacak, pek mükem-mel olur!

— Haydi bakalım, Allah ka-

bul etsin!..

Ve iki arkadaş, kolkola girip, güle oynaya telgrafhaneye gir-diler.

İkinci sahne: Ertesi gün, Ah-met bey evde, karısıyla hırlaşı-yorlar:

— Allahaşkına surat asma..

— Surat asma mı?.. Surat as-ma mı?.. Bu kadarla kalırsa şükret..

— Yahu, sende hiç insaf, merhamet yok mu?.. Telgrafımı almadın mı?..

— Aldım.. Aldım da sersem-liğine kâhkahalarla güldüm!

— Canım, karıcığım..

— Sus, sus.. Hilekâr.. düzen-baz.. Abdallığına bakmadan bir de adam kandırmağa çıkmış!

— Yahu.. Biraz nezaket.. Sa-na, son vapuru kaçırdım diyo-rum.. Anlamıyor musun?

— Anlamaz olur muyum hiç..

Saat sekizde çektiğin telgrafi sekiz buçukta aldım.. Dokuzda kalkan son vapuru kaçırmışın..

Değil mi?..

Hanım, asabi bir kâhkaha ile odanın kapısını şiddetle vurarak dışarı çıkart!

Çimdik

Inat!

Ali bey ve Veli bey iki mektep arkadaşlarıdır. Bir gün, geçmiş za-mandan bahsederlerken, söz çalışkanlığa intikal etti. Ali:

— Doğrusu Veliciğim, dedi, sen mektepte çok zeki, çok çalışkan bir çocuktu..

Veli tastik etti:

— Oyle.. Çalışkandım.. Ama, sen benden daha zeki, daha çalışkandın..

— Yok, yok.. Sen daha zeki, daha çalışkandın..

— Hayır efendim, ne münasebet.. Ben bilmediğim şeyleri senden öğrenirdim..

— Asla.. Unutmuşsun.. Bîlakis ben senden öğrenirdim..

— Yahu, olur şey değil.. Hâlâ eski inatçılığın devam edi-yor..

— Yooook.. Inatçı ben de-ğilim sensin..

— Ama bu kadarı saçma..

— Saçma asıl senin söyledik-lerindir!

— Terbiyesizlik etmel

— Terbiyesiz, edepsiz, hepsi sensin..

Ve müthiş bir söğüşmeden sonra darılıp avrıldılar..

On sene süren uzun bir dar-

Büyük kalp

İki kadın a-rasında:

— Benim çok büyük bir kal-bim vardır..

— Evet, tıpkı garaj gibi: Her zengin oto-mobilini oraya çekebilir!

En iyi çare

İki Hanım a-rasında:

— Benim ka-dar piyano çal-masını bilsen ne yaparsın?

— Derhal bir hoca tutup der-se başlarım!

Zamane

Hizmetçileri Hanım — Kızım, orta halli bir aile yemeği pişirebilir misin?

Hizmetçi —

Çiçekler

Güzel doğmuş bir kadın, az çok zengin demektir!

Bir kızın namusuna en iyi bek-güllük eden çirkinliktir!

Aşk, ekseriya iyi insanları fe-na, fena insanları iyi eder!

Kadın kalbi, Hiyeroglifle yazıl-muş bir sayfadır. Herkes okuya-maz!

Çiçeksiz ağaçta meyva arama!

gınlıktan sonra, bir gün Ali-Bey ve Veli Bey, bir ahbab evinde karşılaştılar.. Ali gülüm-sedi, Veli gülümsedi ve iki eski dost kucaklaştılar:

— Ah kardeşim, affet kusurumu.. Kusur, kabahat hep bendeydi..

— Estağfurullah gözüm, es-tagfurullah.. Bîlakis kusur, kaba-hat bendeydi.

— Hayır azizim, hayır. Ben hakinas adamım. Kusurumu itiraf ederim..

— Ben de hakikati severim.. İtiraf edeyim ki, o gün ben ak-

Kadın — Bitiştiğimizdekiler ne tuhaf aile: Otomobilleri yok, radyoları yok, gramofonları yok, şık elbiseleri yok..

Erkek — Belki biraz paraları var karıcığım!..

silik ettim..

— Allah, Allah.. Sen hâlâ eski inadında sabıtlısın be!

— Ya sen değil misin sanki? Hep o inatçı adam!..

— Ali.. Biraz nazik konuş.. Kafanı kızdırma!..

— Vay.. Beni tehdit mi edi-yorsun herif?

— Herif sensin.. Terbiyesiz!

— Utanmaz!

— Rezil!..

Ve iki eski dost, on sene dargınlıktan sonra, on dakika barışık kalmadan tekrar darı-lıdılar!

Karga

Çiçekler

Kan kanla yıkanmaz!

Kalp, ekseriya fikri iffal eder!

Aşk izdivacı beşiği, izdivaç aş-kan tabutudur!

Hakiki buse, ilk busedir. Öteki-ler onun birer hatırasıdır!

Kadınlar için saç taramak, beş yaşında işkence, yirmi yaşında

Öyle ya!

— Birader, borcunu niçin vermiyorsun?..

Şimdiye kadar tam on beş ke-re istedim..

— Maşallah Beyim.. Ya sen bana kaç kere istedikten son-ra vermiştin, o-nuttun mu?..

Ne mutlu!

İki erkek a-rasında:

— Birader, bizim Hanım a-tık ne alacağını ne isteyeceğini bilmiyor..

— Ne mutlu

Ücretsiz PDF Kitap Arama - <https://trantey.org>

Yeni Edebiyat

Dikkat ediyor musunuz?.. Her şey gibi edebi iddialar da değişti. Eskiden, yeni yetişen nesiller, ortaya yeni eserlerle çıkarlar ve bu yeni eserlere dayanarak yeni iddiarda bulunurlardı. Zamana şairleri, bu usulün aksini tatbik ediyorlar: Ortada iddia var, eser yok!

İddialara gelince... bunların da neresi yenidir, malûm değil. Yeni bir fikir, yeni bir nazariye aramayız.. Sadece yenilik isteniyor.. Yeni şiir, yeni nesir, yeni hikâye, yeni roman.. ama, bu yeni şiirin, bu yeni nesrin, bu yeni hikâyenin, bu yeni romanın ne örnekleri veriliyor, ne tarifleri yopılıyor.. sadece biz yeni eser istiyoruz!.. Biz yeniyiz!.. Deniliyor..

Bu hayali iddialar, şu kırkayı hatırıma getirdi:

Kocası ölen bir Kürt karısı, mevtanın başı ucunda döğünür ağlamış:

— Ah benim sarı sarı altınla kaçacağım.. Ah benim pırl pırl mecdiyeli kocacağım!

Bu feryadı duyanlar sormuşlar: — Yahu, senin kocan fakir bir hamaldı.. Onun böyle çil çil altınları, pırl pırl mecdiyeleri var mıydı?..

Kadın, döğüne döğüne cevap vermiş!

— Yoktu ama olacaktı... Yoktu amma olacaktı!

Ve kısa bir fasıladan sonra, tekrar feryada başlamış:

— Ah benim sırma çepkenli, yeni poturlu, kırmızı papuğu kocacağım... Ah benim altın kordonlu, gümüş saatli kocacağım!

Dinliyenler, bir daha hayretle sormuşlar:

— Canım, senin kocan eski pükü, yırtık pırtık elbiseler içinde gezerdi.. Kunduraları parça parçaydı.. Saatini, kordonunu da hiç görmedik.. Böyle yeni elbiseleri, kırmızı pabuçları, altın kıştekleri, gümüş saatleri var mıydı?..

Kadın, tekrar boğuk boğuk haykırmasına devam etmiş:

— Yoktu ama yapacaktı.. Yoktu ama olacaktı?..

Tabii onun gibi, bu nevezur

Harp sonu dünyasında iktisadî vaziyet!

Nezaket

Reis sorar:

— Sizin kendisine (eşek) dediğini iddia ediyor, doğru mu?

— Doğru efendim.

Maznunun itirafı üzerine hüküm teftim edildi ve adamcağız on lira cezaı nakiye mahkûm oldu.

Bunun üzerine, mahkûm reise sordu:

— Reis Beyfendi, bir Beyfendiye (eşek) demek cezaı mucip imiş. Buna şimdi kanaat ettim.. Fakat, acaba bir eşeğe (Beyfendi) demekle cezaı mucip midir?

— Hayır, kanunda böyle bir şey yok!

Bunun üzerine mahkûm olan zat, kendisini mahkûm ettiren davacıya dönüp:

— İnşallah gene görüşürü Beyfendi, dedi!

Ödeyene de sorarak:

— Ayol, sizin yeni şiiriniz, yeni hikâyeniz, yeni romanınız var mıdır?..

Mahut Kürt karısı gibi döğünerek cevap verecekler:

— Yok ama yazacağız.. Yok ama yapacağız!..

Akbaba

Kim miş?

Küçük Necdet, o gün mektebe gidecek yerde, Galatasarayla Fener maçını seyretmek için stadyuma gidecekti.

Mektebe telefon etti:

— Müdür bey orada mı?

Telefon cevap verdi:

— Bendenizim efendim.

— Azizim, bizim Necdet biraz rahatsız, bu gün mektebe gelemeyecek!

Sesten şüphelenen müdür sordu:

— Siz kimsiniz?

Çocuk, boş bulunup cevap verdi:

— Babam!

Dostluk

Abmet, Mehmede sordu:

— Yahu senden bir akıl istiyecğim..

— İste..

— Ben bir kızı seviyorum.

Ama fakir.. Bana bir kız vermek istiyorlar. Ama zengin..

Ne yapayım, hangisini alayım?

— Ha.. Azizim, insan daima gönlünün emirlerini dinlemelidir. Sen sevdiğin fakiri al.. Sevmediğin zengini de bana takdim et!

Yazık

İki Yahudi operatör sokakta karşılaştılar:

— Bonjour Mösyö Salamon..

— Monjör Mösyö İzak..

— Ne var, ne yok?

— Eylilik, sağlık..

— Sağlık olursa nasıl eylilik olur be kuzum..

— Sahi be.. He, he, he, hel..

— E, bizim Mişonaçiye apandisit ameliyattı yapacaktın, yaptın mı?..

— Yaptım..

— Bâri ameliyat eyi oldum mu?

— Sorma.. Ameliyat çok eyi oldu.. Yalnız..

— Yalnız ne var?

— Yalnız zavallı Mişonaçi istifade edemedi!..

Tasdikname

Rahmi, bu mektebe yazılı bir hafta olmuştur. Bir sabah müdürün odasına girdi:

— Efendim bana bir tasdikname verir misiniz?

— Mektepten çıkıyor musun?

— Hayır efendim..

— Peki tasdiknameyi ne yapacaksınız şimdi?.. Gidecek olursanız alırsınız..

— Evet ama, belki o zaman da siz vermek istemezsiniz!

Üç musluk

Salamon Efendi, Balatta yeni bir ev yaptırmıştı. Ortağı, Kerbelâî Kasım ağayı gezdirirken, banyodaki iki musluğu göstererek:

— Bak, Hacı baba, dedi, bunun birinden sıcak su akar, diğerinden soğuk su akar..

Kerbelâî Kasım istihza ile güldü:

— İle özümün İranda ki kaşanesinde üç musluk vardı..

— Acayip.. Üç tane mi?

— Belî!

— Peki, bu üç musluktan ne akar be kuzum?

— Birinden sıcak, birinden soğuk, birinden de ılık su akar dadaşım!..

Talisizlik

— Aman başıma yelen!..

— Ne oldu Salamon?

— Ah, ben çok talisiz adamım bel!

Canım, aoylesene ne oldu?

Demin, koprudun yeğerken yerde yuz lira buldum..

— E.. bundan mı şikâyet ediyorsun?

— Hayır be kuzum.. Yuz liraya dulunca sevindim.. Amma, tam paraları cebimde koyarken karşıma bizim mişonaçi çıkmaz mı?!

— E, ne olur?

— Nani ne olur be?.. Karama bir lira borcum vardı. Zorla aldı parayı..

— Şimdi bizim yuz lira doksan dokuz kaldı.. yordum mu bendeki talisizliğim!

Hediyeler

Babası, kızına sordu:

— Neclâ.. Bir hafta sonra on dört yaşına basıyorsun.. Sana ne hediye alayım?

— Bir piyano al babacığım..

— Peki yavrum.. Ya sana ne alayım Ekrem?

Küçük oğlan çeytan gözleri gülerken cevap verdi:

— Bana da bir bisiklet al babacığım..

— Bisikleti ne yapacaksın?

— Ablam piyanoya başlıyınca binip kaçayım!

Çiçekler, Dikenler

Saadet, oramakta bulunmaz, tesadüf eder!

Bir kadına mazideki güzelliğinden bahsetmek methiye değil, mersiye dir!

Allahın, insanlara en büyük lütfu sükûttur!

Portakalın tadını almak ister misiniz?.. Önce bir limon yeyiniz!

Her kabahat, bir mazeret bulur!

Efkârı umumiyein öldürdüğünü hiçbir kuvvet dürtmez!

Zekâ, hamakatin takdirinden ıstırap duyar!

Kadınlar, yalnız kapalı elbise giydikleri zaman güzeller!

Hayat, İskambil oyunu gibidir. Yenilmek istemezseniz elinizdeki kozu daima sona saklayınız!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteey.org>
Fransa - Bak, senin sulhperverim: Top'arı susturmak için topraklarım, zırhlıları batırmak için zırhlılarım, tayyareleri düşürmek için tayyarelerim..

Hesaba Göre...

Zarif ve nüktedan dostumuz Avni Bey, bir gün, ne konuşulduğunu merak edip (Yeşil Ay) Cemiyetinin bir içtimasına gitti.

O gün, azadan doktor Fahrrettin Kerim Bey, içkinin zararları hakkında göyle bir konferans veriyordu:

— Efendiler!.. Unutmayınız ki, içtiğiniz her kadah rakı, hayatınızdan bir saat kasattır. Bu fennin sabittir!

Bu esnada, Avni Beyin ağzından bir feryat çıktı:

— Fiyvoh mahvoldum!

Doktor telâhla koştı:

— Ne oldunuz?

Avni Bey, gültümsiyerek cevap verur:

— Ne olacağım, dedi, sizin dediğinize göre nezap ettim: Ben öleli otuz yedi sene oluyorum!..

Sıhhat

Çocuk sordu:

— Anne, yanak kırmızılığı sıhhat âlâmeti midir?

— Evet kızım..

— Bak, senin sağ yanağın sol yanağından daha sıhhatli!

Geçmiş olsun

Artın ağa ile komşu Migir ağa, akşam üstü, tergağ başında buluşuyorlar:

— Zo bilirsin başıma geleni Migir ağa?

— Yook.. Nereden bileceğim? — Sorma ahbar, dün gece, düpedüz bana inme inoordu..

— Vay babasının canına.. Ne oldu ki?..

— Akşam geç vakit eve dönör idisem, karanlıkta iki gölge görmüşüm..

— Eh.. Sonra?

— Sonrası, baktım ki gölgenin biri bizim kari..

— Aman Allah.. Ya öteki?

— Öteki de kap kaç herifin biri..

— Ne yapoorlar ki gece vakti sokakta?

— Ne yapacaklar ahbar, kepa-zelik!

— Vah Artıncığım vah... E, yürüse idin üzerlerine..

— Durumuyum zo?.. Elbet yürüdüm!

— Sonra?

— Sonra, pardon edip yüz geri döndüm..

— Neden?

— Bizim kari değilmiş..

— Ya kim imiş ahbar?

— Senin madam imiş cigerim!

Bunun üzerine Migir ağa arkadaşının omuzunu okşadı:

— Vah Artıncığım vah, beyhüde yüreğin oynadı desen e.. büyü geçmiş olsun!..

— Yahu, böyle koşu koşu ne-reye gidiyorsun?

— Aman birader, dur, karıma bir şapka aldım, modası geçmeden yetiştireyim!

Kardeşlik

Küçük İhsan hıçkırıkla ağlıyordu. Annesi sordu:

— Niye ağlıyorsun oğlum?

— Simidimi köpek kaptı!

— E, o elindeki simit kimin?

— Kardeşimin..

— Niye aldın onun simidini?

— Köpek kapmasın diye!..

Tebessüm

Ahmet Efendi, çocuğunu çocuğunu almış, bütün aile bir arada resim çekirmek için fotoğrafçıya gitmişti..

Fotoğrafçı, üstü camlı odada müşterilerine vaziyet verdi. Bu esnada, gözü, duvardaki (siparişleri yarı bedeli peşindir) lavaşına ilişen Ahmet Efendinin dudagındaki tebessüm sönüvermişti..

Bunun farkına varan fotoğrafçı, derhal eline bir kart alıp tuttu ve:

— Bey efendi, dedi, şu karta bakıp gülümseyiniz!

Kartın üzerinde: (aile fotoğrafı için gülümseyiniz)

— Adamına göre.. Alacakları gelirse..

Memuriyet

Bir müdürle bir talip arasında:

— Ne istiyorsu-nuz?

— Bir memuriyet..

— Şimdilik iş yok..

— Zarar yok.. Memuriyet olsun da iş ister olsun ister olmasın!

Sermaye

Florinatlı Nazım Bey, geçenlerde kendi kendine konuşarak Babıül yokuşundan aşağı iniyordu.

Onun bu halini gören yanıklardan birisi:

— O, dedi, Florinatlı sermayeden yiyor!

Mahkemede

Reis, yasnı haplı almış olmasına rağmen ağıltığı elden bırakmayan düzgün lü rastuklu bir acuze sordu:

— Kaç yaşındasınız?

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

— On sekiz!

— İmkân yok..

— Ya.. Demek daha küçük gösteriyorum!..

Erkek — Senin için deli oluyorum..

Kadın — Sakın sokak ortasında boynuma sarılayım demel..

Kazanç

Babası, Cevdete vadetmişti:

— Oğlum, eğer bu sene im-tihanlarında muvaffak olursan sana on lira veririm..

Çocuk sevinmiş ve bir hayli tenbel olmasına rağmen, son günlerde gayrete gelip çalışmıştı.

Nihayet, Haziran on beş geldi ve im-tihanları başladı.. Fakat, Cevdet, on liranın biziyle epice emek sarf ettiği halde, bir kaç dersten fena numara alarak sı-nıfta kalmıştı..

Akşam, evde oğlundan haber bekliyen baba, Cevdetin içeri girdiğini görünce telaşa sordu:

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

Cevdet gülerek cevap verdi:

— Gözün aydın baba, gözün aydın.. Sana on lira kazandırdım!

— Ne yaptın oğum?..

— Ah, ah.. Al şu beş kırışu..

Sen yabancı değilsin.. Rahmetli babamı tanırdım, onun hatırı var!

— Şey.. Siz benim rahmetli annemi de tanırdınız!

dedi..

Yu teşhis üzerine, Şakir Bey köpürdü:

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

— Ben mi kavgacıyım?.. Ben mi sert tabiatlıyım?.. Asla değilim.. Halt etmişsin sen. gözünü aç ta iyi bak.. Öyle olur olmaz her kese iftira etme.. Biraz nezaket lâzım.. Biraz terbiye lâzım!

ihtiyat

— Demin yolda terzi Cevat bey (Ne rede oturuyorsu-nuz?) diye sorduğu zaman niçin yanlış adres verdin?..

Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

— Borcun mu var?

— Hayır.. Şimdilik yok amma, istik-balde ne olacağı meç-hul.. İhtiyata riayet lâzım!

Kusur

— Yahu, Şekket Beyin kazı ile niçin evlenmek istemiyor-sun?.. Zengin, kıbar, seni seviyor..

— Mazisi var, a-zizim.. mazisi..

— Anladım?.. Mazisinin nesi var?

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

— Uzunluğu!..

Belki... Acaca?

Elimden gelse, gücüm yetse, muktedir olabilsem, bütün dillerden şu iki kelimeyi, bütün hafızalardan şu iki kelimeyi, bütün lügatlardan şu iki kelimeyi söker atarım: Belki, acaba!.

Belki.. acaba!.. İşte her şüphenin, her derdin, her kaygunun, her korkunun anası! İztırabı doğuran kındır diye sorsalar tereddütsüz cevap verirdim: Belki, acaba!.

Aşkın için yakan bu iki kelimedir.

— Acaba beni seviyor mu?.. Belki benden hoşlanmıyor!..

Sevgiliyi gizli gizli üzen bu iki kelimedir:

— Acaba beni aldatıyor mu?.. Belki bana hiyanet ediyor!..

Memuru derin derin düşündüren bu iki kelimedir:

— Acaba yerimde kalacak mıyım?.. Belki beni çıkaracaklar.

Hasılı, diplomata sinsi sinsi te lâşlandıran, esnafı acı acı hüylalara salan, muharriri uzun uzun tereddüte atan hep bu iki kelimedir..

Selâm verirken: Acaba.. Belki!.. Vapurda: Acaba.. Belki!.. Okurken: Acaba.. Belki!..

Muharrir yazarken kendi kendisini imti-han ediyor: acaba fena bir mana çıkıyor mu?.. Belki maksadım fena tefsir edilir!

Kari, okurken kendi kendine soruyor: acaba maksadı ne?.. Belki dilinin altında bir bakla gizlidir.

Hasılı, yazan: acaba, belki diyor. Okuyan: acaba, belki diyor. Satan, acaba, belki diyor. Alan acaba belki diyor.

Acaba, belki!.. acaba, belki!..

İşte, seni, beni, onu, hepimizi, bütün dünyayı bedbaht eden, vehham eden, korkak, örkek, bühur eden iki kelime!

Acaba, bu acaba ile bu belki-den kortulanıyacak mıyız?

Kim bilir belki!..

Akbaba

Cennetlikler

Hafız Ali efendi, bir gece geç vakit Çakal dağındaki evine giderken karşısına çoban köpekleri çıkmış, adamcağızı parçalayıp yemişlerdi..

Şimdi bütün mahallede bunun lakırdısı ediliyordu:

— Allah rahmet eylesin, iyi adamdı..

— Namazında, abdestinde idi..

— Hiç yalan söylemezdi..

— Cömertti..

Küçük Fatme sordu:

— Anne.. Şimdi Hafız Ali Efendi cennete mi gitt?

— Elbet kızım..

— Bütün ölen insanlar cennete mi girer.

— Evet..

— Hayvanlar?

— Onlar girmez..

Küçük kız bir müdet düşün-dükten sonra tekrar sordu:

— Peki, ya cennetlik Hafız Ali Efendiyi yiyen köpekler?..

Borç

İki arkadaş arasında:

— Yahu bana on lira borç verir misin?..

— Paran yok mu?

— Vardı ama, dün terziye verdim, hiç kalmadı..

— Vah, vah, vah.. Keşki dün söyleseydin..

— Ya.. Demek dün istemiş olsaydım verebilecektin, öyle mi?

— Yo.. Ben senden borç alacaktım!

Rus — Japon Vaziyeti

Japonya — Acaba uyuyor mu?..

Kumar

Kerbelâi Kasım ağa, o akşam biraz hava almak için Kumkapı kıyısındaki kahveler-den birine gitmişti.

Tam nargileyi tokurdur, çay fincanını şıngırdattırken Torik Necmi de damladı:

— Akşam hayır be moruk... Ne ararsın burada böyle tek başına? Gül dalına konmuş bülbül gibi!..

— Hoş gelmişsen Torih Efendi dadaşım..

İlle özüm burada hava alırem!..

— Al anam babam, al! Zaten hepimizin aldığı o... Her keseye elverişli!

— Hay çoh yaşıyasan.. Hele bir şöyle garımda otur.. Bir çay, bir nargile nuş eyle!

— Olur.. Seninle birde tavla atalım mı?

— Yoh.. Men tavla sevmirem..

— Avallık etme be moruk... Hele bir başla, alimallah öyle lezzetli oyundur ki, bir daha bırakamazsın.. Ben bazı bir dalarım, hani efendimizin huzurunda katakullı atmak gibi olmasın ama, öyle yemeğini bile unuttur, sabahdan akşama kadar oynarım!

Kerbelâi Kasım, torik Necminin bu sözüne müstehtei müstehtei güldü:

— Ne demişsen, ne demişsen?.. zabbahtan akşama kadar oynanırım mı demişsen! Bu heçti gardaşım, bu heçtil.. ille sen gumar-bazıları bizim İranda göresen!..

— Vay canına.. İranın komarbazları da mı meşhurdur?

— Belil.. Tahrandaki özümün amca zadesi vardı: meşhur tabip mirza Cafer.. İylesine gomarı döşündüküm, bir gün oynamasa çatlardı!..

Bir gün, onu ağrısı tutan bir gebbe çarıya çağır-mışlardı. Şimdi gelirem diyüp goma-mara oturdu. İyle dalmıştı, iyle dalmıştıkın, lobusanın hanesine düğün vardı..

— Ne düğünü gittiğinde?

— Dugan püser evlenirdi...

Tohtor Mirza Cafer tam yirmi senne gommara dalmıştı, ağal..

Kanaat

Salamon, satmak için at pazarına uyuz bir merkep getir-mişti. Bir alıcı sordu:

— Bezirgân, buna ne istiyor-sun?

— Yüz kâğıt!

Müşteri güldü:

— Deli mi oldun sen ayol?

— Salamon darılmadı:

— Gücenme be paşam, sen de bir fiat ver!

— Beş lira vereyim!

Yahudi, uyuz epeğin yularını hemen adamcağızın eline tutuş-turdu:

— Haydi hayrını gör.. Doksan beş kâğıt için pazarlık bozacak değiliz!

Olsaydı

İki ahbab arasında:

— Bizim peder bugün doksan yaşına bastı..

— Hiç birşey değil..

— Ay, doksan yaş az mı?

— Az ya.. Bizim rahmetli bü-yük peder sağ olsaydı, şimdi tam yüz elli beş yaşında ola-caktı!

üç aptal

İki kişi arasında:

— Şu giden adamı görüyor musun?.. Aptalın birdir..

— Günahdır yahu, öyle herke-sin arkasından lakırdı söyleme..

O da senin, benim gibi bir adam!

Hakikat

İki kişi arasında:

— Geçen Cuma nereye git-tin?

— Adayal..

— Nasıl, gezip eğlendin mi?

— Gezip eğlenmeye vakit ol-madıki!.. Tam yedi saatte git-tik!..

— Amma mubalega ha..

— Vallahi mubalaga değil!..

İki saat vapur, bir saat tramvay, dört saatte karımın hazırlanması sürdü!

İstifade

Karı koca arasında:

— Hava ne güzel değil mi?

— Enfes..

— Haydi, bu güzel havadan istifade için bir yere gidelim..

— Hay hay gidelim!..

— Nereye gidelim karıcığım?..

— Kuyumcuya gidelim!..

Ah, ah!..

Rarı koca arasında:

— Cemil..

— Karıcığım!..

— Annen bize mûsafimi ge-lecek?

— Evet!

— Bari günü bellimi?

— Yarın gelecektmiş..

— Hayır, geleceği günü değil, gideceği günü soruyorum!

Nafile öyleyse!

İki kişi arasında:

— Yahu şu kiralık apartma-nın alt ve üst katında oturanlar evli midir?

— Evet.. Neye sordun?

— Gürültüsüz bir yerde otur-mak istiyordum da!

Fransada siyasî dalkavuklar:

— Yaşasın Tardi... Şey, par-don.. Yaşasın Herriot!..

Fransız İttihabunda Radikal sosyalist-lerin kazanması üzerine:

— Haydi bakalım, silâhı sağ omuzdan sol omuzal.

Tahdidî teslimat konferan-sında:

Devletler — Yarabbi... Bizi Fransa ile hudut komşusu yarat-madın için sana şükürler olsun!

Emsalsiz

İki genç kadın arasında:

— Demek bu kadar şikâyetçi-misin?..

— Evet.. Maalesef öyle!

— Fakat, evlenmeden evvel ko-can için (eşi bulunmaz bir adam) diyordun..

— Yine aynı fikirdeyim..

— Anladım..

— Cayet basit: cidden eşi bulunmaz bir adam.. amma, ka-balıktan, aksilikten, hasislikten yana..

Evlât!

Yolda konuşa konuşa gidiyor-lardı:

— Kaç çocuğun var?

— İki..

— Allah bağışlasın..

— Amin..

— Ne iş görüyorlar?

— Biri kâtip... öbürü de şu eczanede..

— Eczacı mı?

— Yok canım, işte, cameknâ-daki kavanozda doruyor!

Doğru söz!

— Talebe ile muallim arasında:

— Ahmet efendi..

— Buyurun muallim Bey..

— Yazdığın tabir vazifesini okudum. Güzel, iyi.. Ancak bir cibt var..

— Ne gibi efendim?

— Senin vazifene Fevzi efendi-nin vazifesi kelimesi kelime-sine, noktası noktasına aynı.. Bu vaziyet karşısında insan neye hükmetmeli?

— Pek kolay efendim: Fevzi efendinin vazifesinin de benim vazifem kadar iyi olduğuna!

İktisat!

Salamon, geçen kış, Beyoğlunda bir oda arıyordu. Ev sahibi kadın ona bir oda gösterdi:

- Burasının aylığı on beş lira...
- Peki, karşığı odanın aylığı?..
- Yirmi?
- Ne fark var?
- Biri güneş görür, biri görmes!

Salamon bir dakika düşündükten sonra karar verdi:

- On beş liralığı tutuyorum.. Zaten şimdi kış, nasıl olsa güneş görünmez!

İntikam!

- Kocacığım..
- Ne var?
- Yarın seninle evleneli tam on sene oluyor..
- Alâ..
- Bir hindi keselim mi?
- Neden karıcığım?... Biçare hayvanın ne günahı varki, ondan intikam alalım!

- Bu otomobili aldın alalı, hiç yanlış manevra yaptın mı?..
- Yaptım... Bir kere yolda kaynanamı çiğnemek üzere iken çiğnemedim

Kabahat kimde?

İki kişi arasında:

- Yahu, Cevdeti yanına kâtip alıyormuşsun, öyle mi?
- Evet... Nasıl gençtir?
- Eh.. Şöyle böyle!
- Doğru söyle.. Bir fenalığımı mı biliyorsun?

- Şey.. Biraz eli uzundur da..
- Ne söylüyorsun yahu?..
- Maalesef böyle... Geçenlerde bizim evden de bir şey çaldı..
- Yok canım... Neydi çaldığı?
- Pek mühim bir şey değil ama..
- Üç dört sene evvel ertesi gün iade edilmek üzere bana şemsiyesini ariyet vermişti. İşte onu çaldı!

Nişin?

- Bir ay mezuniyet aldım..
- Ne yapacaksın?
- Büyükdaya gideceğim..
- İstirahat etmek için mi?..
- Hayır.. Karımla beraber gideceğiz..

Karşıma bir kız çıktı!

Tünele biniyordum, karşıma bir kız çıktı, Kırpikleri kıvrırcık, saçları kıvrırcık.. Hem sevimli, hem güzel, hem şık, hem ufacıktı, Tünele biniyordum, karşıma bir kız çıktı!

Bir parça sağa gittik, bir parça sola saptık, Nikâh memurluğuna uzanan yola saptık! Eski gibi değil, hem de kol kola saptık! Tünele biniyordum, karşıma bir kız çıktı!

Çimdik

- Şimdi bizi burada yalnız görenler karı koca derler, değil mi?
- Derler tabii.. Elin ağzı torba değil ya..

Sinir

Karıkoca arasında:

- Hanım..
- Buyur..
- Annem haber yollamış, bu gün bize gelip bir hafta kadar misafir kalacakmış..
- Gene mi?..
- Aman karıcığım, insaf et.. Şimdiye kadar annem bizde hiç misafir kalmamış ki "Gene mi?," diye şikâyet ediyorsun?
- Yok, yani "gene mi" gelmek bahsini açtım.. demek istiyorum!

Akâilik

- Hav, hav, hav, hav!..
- Yahu, ne bakıp duru yor-sun, çağır-san a şu mende-bur pöpeği.. Bak üstümü başımı parçalıyacak..
- Çağıracağım birader, çağıracağım ama..
- E, ne çağır-mıyorsun?
- Köpeğin ismini unuttum!

Sevinç

Salamonla Mişon karşılaştılar:

- Bonjor Salamon..
- Bonjor Mişonaçı..
- Nereden böyle?
- Sorma... Hamamdan!
- Ne?... Hamamdan mı?... Sa-bih mi?

- Vallahi!
- Nereden aklıma yeldi be?
- Efendim, bu sabah evden çıkar çıkmaz, yolda bir cüzdan bulmamış mı?..
- E... Sonra?
- Sonra birde açtım ki, içinde yitmiş sikiz papeli.. Anlıyor-sun ya, artık ne yaptığımı bil-miyorum.. Sevinçten hamama bile yittim!

İrat!

Kız babasıyla talip arasında:

- İradın ne kadar?
- Ayda üç yüz lira..
- İyi.. Kızımın da üç yüz lira iradı var. Demek ki..
- Şey.. Bendiniz onu hesaba dahil ettim efendim!

Kanaat

İki genç kız arasında:

- Hayatta yegâne arzum, bir yat sahibi olmaktır.
- Ben şimdilik bir kaptana da razıyım!

Kadın huyul

- Yahu geçmiş olsun.. Sizin hanım hasta imiş..
- Sorma birader..
- Nesi var?
- İstihisazlık..
- Hiç bir şey yimeyormu?
- Hiç birşey.. Hatta kışın ru-nu menettigi yemekleri bile vemiyor!

- Efendim, bendeniz bir mu-cidim..
- Ya... Ne icat ettiniz baka-lım?
- Henüz bir şey icat etme-dim.. Arıyorum!

Tebrik

Genç kızla delikanlı arasında:

- Hanımefendi.. Hanımefen-di..
- Buyurunuz efendim..
- Size... Şey... İddiavac teklif ediyorum..
- Maalesef kabul edemiy-eceğim Beyefendi.. Fakat sizi tebrik ederim..
- Neden dolayı?
- Hüsni intihabınızdan do-layı!

Var kıyas et

- Birader, ortalık çok pa-halı..
- Öyle..
- İnsan varidatıyla geçine-miyor..
- Hakkın var..
- Sen ne yapıyorsun?
- Ya... Nasıl?
- Varidatım yok!

Horlama!

İki arkadaş, otelde bir odada yatıyorlardı.

- Ahmet..
- Ahmet..
- Hey... Ahmet be..
- Ha'..
- Horlama!
- Horlamıyorum..
- Nasıl horlamıyorsun?... Boru gibi ötüyorsun be!
- Sana öyle gelmiş.. Benim huorlamak adetim yoktur..

- Nesine iddia edersin?
- Nesine istersen!
- İki lirasına..
- Kabul..
- Ertesi sabah, iki arkadaş ya-taklarında tekrar bu bahsi açtılar:
- Nasıl, horladım mı?
- Hayır.. şaşıtmı vallahi.. Hiç horlamadım!
- Allah kahretsin seni..
- Neden?
- Neden olacak, uyuyorken horlayup horlamadığımı anlamak için sabaha kadar uyanık dur-dum!

Saatın ayarı!

Küçük Turhan Cuma günü babasıyla gezmeğe gidiyorlardı. köprüye geldiler. Babası saata baktı, sonra yeleğinin cebini yoklayarak teessüfle dedi ki:

- Eyvah saatimi evde bırak-mışım. Şimdi ayar edecektim. Tam dokuzu çeyrek geçiyor.
- Turhan babasını memnun et-miye çalıştı:
- Ziyamı yok baba. Dokuzu çeyrek geçiyor değil mi? Hiç unutmam eve gidince sana söy-lerim. Sen de saati ayar edersin.

Gaip aranıyor!

Baba ile oğul arasında:

- Ahmet..
- Efendim..
- Öyle demindenberi ne dü-şünüp duruyorsun?
- Kasım mıştereki âzamı arıyorum..
- Adamcağız hayretle başını salladı:
- Allah, Allah.. Kırk sene evvel, bize de aratmışlardı.. De-mek hala bulun olmamış!

Çocuğun anlayışı

- Küçük Selmaya "Ağustosbö-ceği ile karınca,, hikâyesini an-lattılar ve Ağustos beceğini mümkün olduğu kadar tembel göstermek için neler söylemediler. Şimdi küçüğün bir netice çıkar-masını isteyerek sordular:
- Söyle bakalım bu hikâye-den ne anladın?
- Bu karınca ne kadar vic-dansızmış!

- Ayol, bak, bu mağazanın sahibi bana otuz yaşında gör-ünüyorsunuz, dedi..
- Ayol karıcığım, baksana, kapının üstünde yüzde elli ten-zilât yazıyor!

- Yahu, senin boyun benden uzun, balona daha yakınam.. İsmi ni okuyuver-sene l..

- Şimdi size Şopen'in dua-sını çalacağım..
- Peki.. Siz çalmaya başla-yınız, biz de biraz bahçede do-laşalım, bitinceye kadar geliriz!

Ölüm

Bir kaç gün evvel, Azrail, aramızdan bir malumat arkadaşını daha alıp götürdü: Ağahı kaybettik!

Esasen hayat, bir harp meydanından farksız: Ölüm bataryasının bombardmanı altında, her gün bir nesil ve bir meslek adamlarının cephesinde delikler, gedikler açılıyor.. Sağa bakıyorsanız, yakın bir akraba gitmiş.. Sola bakıyorsanız, eski bir dost devrilmiş.. İleriye bakıyorsanız bir aşına yokolmuş.. Geriye bakıyorsanız, bir mektep arkadaşı gözlerini yummuş!

Gâh bir adım öne, gâh bir adım arkaya düşen bu gizli şarapneller, nihayet bir gün, tam bir isabetle tepemizde patlayacak!

Zaten, dostlar arasında rahmetliler coğalmaya başladığı gün, insan ölmeye başlamıştır.. Her ölen arkadaş, vücudumuzdan kopmuş bir parçaya benzer ve bir gün elimiz, bir gün kolumuz, bir gün bacağımız kopa kopa, her gün bir parça öle öle yolumuz gideriz..

Ağah da böyle öldü ve onun ölümü ile de kim bilir kaç dost, kaç arkadaş birer parça öldüler!

Ağahın vasiyetine kadar öyle de kendisi ne mahsustur: O, veremedi.. Fakat, öyle bir verem ki, anlı öksüzüğünü canlı kalıkaharlarla boğuyordu.. Öyle bir verem ki, doktorun ilaç şişesine ankinin kadehini tereh ediyordu!

Onun ölümünden iki gün sonra, bir akşam, daima toplandıkları Sirkedeki birahüneye uğradım.. Sıra sıra dizilen mermer masalar, gözümde, devrilmiş mezar taşları gibi göründü.. Kaçtım!

Yusuf Ziya

Tembel

Amele başı, tembel bir amele:

— Bak, dedi, şu adamdan ibaret al. Tek başına üç amelenin yaptığı işi yapıyor.

— Evet.. O kadar söyledim, dinlemedi.

— Ne söyledin?

— Bu kadar çalışma.. Başkalarının rızasına mani oluyorsun dedim!

Sözün kısası

İnsan, bir dost kazanabilmek için en aşağı on düşman peyda etmelidir!

Kadın iskarpinlerinde maden ökçe moda oldu..

— Başı neden yanmış? Düşmüş mü? — Hayır, kansasın iskarpini maden ökçe imiş!

Sıcaklar

O gün hava çok sıcaktı. Herkes şapkayı, çıkarmış, çenelerden ter damlıyarak yürüyordu. Sucu, şerbetçi dükkânları, dondurmacılar mahşer gibiydi..

Torik Necmi de caket omuzda, kasket koltukta, göğüs bağır açık, harareten yarı sarhoş, yalpa vura vura, Meşhedinin eski dükkânını kiralayan Kerbelâyi Kasımı ziyarette gitti..

— Merhaba dadaş..

— Merhaba canı men.. Hoş gelmişsen.. İlle özünü bu canibe hangi rüzgar atmış?

Torik Necmi eline geçirdiği bir gazete ile yelpazelenerek cevap verdi:

— Rüzgar değil, sıcaklar attı..

Kerbelâi Kasım hayretle sordu:

— Sıcaklar diyersen r.. Kanga sıcaklar?..

— Oolan, enayiliğin lüzumu yok, hangi sıcaklar olacak, işte bu sıcaklar.. Baksan a, millet yangını gibi serilmiş!

Kerbelâi Kasım, hiç cevap vermedi. Sade, müstezî bir kahkaha ile güldü. Fakat bu kahkaha, Torik Necmiyi adam akıllı kızdırmıştı. O da aynı müstezî gülüşle sordu:

— E.. Sizin İranda havalar dahamı sıcak olur?

— Beeli!

— Meselâ, ne kadar sıcak olur?

— İlle özüne misal ile anlatam: Yazın İranda deniz gayoarsu olur ve ağaçlardan meyveleri maşa ile toplanır!..

Çekirge

Şöhret!

İki kişi arasında:

— Haberin varmı?.. Cumartesi günü gazeteler benden bahsettiler!..

— Ya... ne diye?

— Galatasaray - Fener maçında üç dört bin kişi vardı diye.. Malûm ya, o gün ben de oradaydım!

Emsalsiz!

Müşteri ile terzi arasında:

— Ne?.. Bir pantolon elli lira mı?..

— Evet beyim..

— Fakat azizim, bu nereden görülmüş şey?

— Hiç bir yerde görülmemiş tir beyim.. Terzihanemizin busiyyeti, daima biç bir yerde görülmemiş şey yapmaktır!

Almanya'da vahdet

Baba, ana, çocuklar.. Her biri birine tapıyor!

— Alman karikatürü —

Versailles

Almanya — Can kurtaran yok mu? — Alman karikatürü —

Amerikada muşerret

— Zataalinizle şerefşap olduğumdan dolayı pek bahıylarım haydut hazretleril.

Müşteri — Ne?.. Verdiğim para kâlp mı?.. Buda!.. Bu buhran zamanında, biç paranın kâlpına, hâlisine bakılır mı?!

Fransa — Ne?.. Tahdidî teslimat mı? Ya şu Almanın elindeki yolcu tazyaresi ne olacak?!

— Yürece karikatürü —

Tedaiyi ofkâr

Kadın — Kocacığım, büyük koyversene!

İş adamı

Efzun bey, boş gezenin boş kalfasıdır. Fakat, gönül söz dinlermi?.. Meşhur basislardan ve zenginlerden doktor Cimri beyin kızına aşık..

Bir gün kararını verdi, doktorun ziyaretine gitti.

— Buyurun efendim.. Hastalığınız nedir?

— Şey Efendim, Bendeniz..

— E?.. Söyleyiniz canım..

— Sıkılıyorum doktor bey efendi..

— Asla sıkılmayınız.. Tababette ayıp yoktur..

— Kızınız.. Seviyorsunuz..

— Ne?.. Kızımı mı seviyorsunuz?

— Evet.. Allahaşkınıza halime merhamet ediniz.. Onu bana veriniz..

Doktor kaşlarını çatı:

— İmkân yok.. Benim kızımı ancak zengin, meşhur, büyük bir adam alabilir..

Meyus aşık, boynunu büküp dışarı çıkacağı sırada doktor arkasından seslenir:

— Kfendi, Efendi..

— Buyurunuz?

— Vizite ücretini unuttunuz..

Sûkût!

Müşteri ile Yabudi arasında:

— Salamon efendi..

— Buyur paşam..

— Sen bana bu papaşam satarken: [Ne duyarsa tekrar eder] dememişmiydin?

— Demiştim paşam..

— Ama biç birşey tekrar ettiği yok..

— Evet paşam, hakkımız var.. Tekrar etmez..

— Neden?

— Çünkü sağurdır.. Hiç bir şey duymaz!

Eyvah!

Meşhur basislardan Cevdet Bey, bir gün saçını başını yolu-yor:

— Eyvah.. Yazık oldu.. Ne yapayım şimdi?

Gibi sözlerle dövünüyo-du.

Ahbablarından biri sordu:

— Hayrola yahu.. Ne oldun?

— Ah sorma birader, beş lira ziyandayıml!

— Vah, vah.. Nasıl ziyan ettin?

— Nasıl olacak, yolda cürdanımı düşürdüm.. İçinde beş yüz lira vardı.. Açık göz herifin biri bulmuş.. Getirdi..

— Sonra?..

— Sonrası malûm: Beş lira bahış vermek mecburiyetinde kaldım!

Müzayede

Adamın biri papağanını müzayedeye koymuş. Bir alıcı çıkpıy sürmüş:

— Beş lira..

— Bir lira da benden..

Herif meraklı.. Brakmağa niyetiyok: Devam etmiş:

— Yedi lira..

— Bir lira da benden..

— Sekiz..

— Bir lira da benden..

Müşteri kızmış ve birden artırmış:

— Yirmi lira..

— Bir lira da benden!

Netice: Adamcağız papağanı yüz liraya almış. Meğer, papağanın bütün söylediği söz:

— Bir lara da benden!

Cümlesinden ibaret değil mi imiş!

Rüya

Bir sabah Salamon efendi ağlaya ağlaya uyandı. Karısı merakla sordu:

— Ne oldu Salamon?.. Böyle öksüz çocuk yibi ne ağlıyorsun?

— Sorma karı.. Çok fena bir rüya gördüm..

— Nasıl rüya?

— Dün gece, uykudayken sanki karılar pazarında yitmişim.. Her tarafta satılık karılar var.. Her birinin üstünde bir hafta.. Yüz lira.. Yetmiş lira.. Elli lira.. Yirmi lira..

— Aman Salamon, benim yibi karılar da var mıydı?

— Vardi ya..

— Tanesini kaç satıyorlardı..

— Ah.. Ah.. Sorma.. Hiç sorma.. Senin yibi karıları tane ile değil, düzine ile satıyorlardı..

On iki tanesi beş kuruş!

Hazır cevap

İstintak dairesinde:

— Evlimisin?

— Evet..

— Kiminle evlendin?

— Kadının birile!

— Camm, elbet kadının birile..

— Sen erkeğin birile evlenen kimse gördün mü hiç?

— Gördüm..

— Kim?

— Karım!

Dikkat!

"Akababa", bugünden itibaren kariterimize perşembe pazarı olmak üzere üçtada iki gün takdim edilecektir.

Mayvan — Şu kadınlar ne tuhaf oluyorlar.. İnsan olan kocalarına kendi ellerile bir bardak su vermeyiz de hergün bize avuçlarında yem yedirirler!..

Yerli çiçekler

Ağaç devrilinece dallarını pay ederler...

Kulübede gülmek, sarayda ağlamakla iyidir!

İki kadının bildiğini, bütün memleket biliyor demektir.

Bir kız, on beş yaşındayken kimi isterse, yirmisinde kim isterse, otuzunda kim olursa varır!

Herkes dost olan kimseye dost değildir.

Allah cevizi verer ama kabuğunu karmaz.

Kuyuya tükürme: Gün gelir suyunu içersin!

Düşünmeden söz söylemek nişan olmadan silâh atmaya benzer!

İnsan, tam etmek sahibi olunca, çözülecek dişi kalmaz!

ÇİMDİK

Ne saadeti

Genç kızla delikanlı arasında:

— Ben, ev ilerlerinde hiç anlamam.. İsterim ki bütün bunlara kocam nazaret etsin..

— Ben de tamamen sizin gibiyim..

— Ben, pek evde oturamam..

Sık sık sokağa çıkarım.. Öyle hareketime karşıldığım istemem..

— Ben de aynen bu tabiat-teyim..

— Ben söz söylemesini severim, fakat dinlemesini hiç sevmem..

— Ben de!

— Ben geceleri geç yatar, gündüzleri geç kalkarım.. Fakat, evin içindekilerin beni taklit etlerini asla istemem..

— Ne tesadüf. Tıpkı benim tabiatımdasınız..

Bu muhavereyi dinleyen oğlan-akı zın anneleri memnun ve müsterih bir tebessümle birbirlerinin kulaklarına fısıldadılar:

— Görüyor musunuz hemşire?..

Evlâtlarımızın ahlakları tamamen biri birinin aynı.. Mesut olacakları muhakkak.. Derhal düğünlerini yapalım!

Erkek — Niçin hiç durmadan cigara içiyorsun?

Kadın — Dumanların arkasından başka bir erkek gibi gürülüyorsun da ondan!

Dünya tersine

Balo veriliyor. Salon kalabalık.

Karşı masalardan birinde mütemadiyen çapkın kâhkahalar atan bir genç kız var..

Ortada danseden bir çift, tam bu neş'eli masanın önünden geçerken erkek soruyor:

— Kuzum bu küçük hanımı tanıyor musunuz?

— Hangi küçük hanımı?

— Şu billür gibi gülen tazeyi..

— Tanırım..

— Kimdir?

— Annem!

Mazeret

Otelde, müşteriler garson konuşuyor:

— Oğlum, iyi ama, bu yatak çarçafı tahta kurusu lekeli, pire tersi içinde..

— Aman Beyim, siz onlara gündüz gözle bakmayınız. Gece hiç belli olmaz!..

Mantık

— Anneçğim..

— Ne var kuzum?

— Bana bir bebek alsana..

— Bebeğin var ya kızım..

— Bir tane daha istiyorum..

— Öteki eskimedi ki..

— Olsun.. Bak, ben de eskimedin ama, sen kendine bir bebek daha doğurdun!

Adamina göre

Hanım eski kafa..

Hizmetçi aklı.. Ha-

num sordu:

— Kız, sen erkek-

ten kaçmıyor mu-

sun?

— Züğürt, çirkin

bir şey olursa kaçı-

yorum!..

Asker!

Mehmet Bey, Hasan Beyin evine misafir gitmişti. Eski dostunu görmek istiyordu. Büyük ve çiçeklerle süsü bahçede karşısına pijamalı bir genç çıktı:

— Buyurunuz efendim.. Kimi istediniz?

— Hasan Beyi istiyorum yavrum..

— Beş dakika istirahat buyurunuz.. Babam sokağa çıktı, şimdi gelecek..

Karşılıklı oturup subbete başladılar:

— Demek siz Hasan Beyin çocuğusunuz öylemi?.. Maşallah, maşallah... Hangi mektebe devam ediyorsunuz bakayım?

— Sanayi nefisiye..

— Alâ... Demek ressam olacaksınız?

— Evvet.. Niyetim öyle!

— Kaç yaşındasınız?

— On dokuz..

— Ooo.. Askerlik çağı gelmiş!

— Askerlik mi?.. Ne münasebet efendim?.. Beni askere almazlar..

— Neden yavrum?.. Sen bu vatanın evladı değildin mi?

Elbette mukaddes askerlik vazifesini ifa edeceksin..

— Maatteessüf buna imkân yok!

— Neden?.. Rahatsız mısın?

— Hayır.. Rahatsız değilim, kızım!

Kamber

İki arzu..

Hanım, oldukça çirkin ve geçkindir.. Berbat bir sesle garkı söylüyor..

— Bülbul olsun, kona da bilsen dallara..

Bey, kendi kendine içinden mırıldanır:

— Ah, ben de bir avcı olabilsen!

Sıcaklar

Bir kaç gün evvel, havaiyat mutabası Fatmâ efendi Hz. (on-beş senedir bu kadar sıcak görülmemiştir!) dediği zaman, kendi kendime: (galiba üstat dalgınlıkla koltuğunun altına koyduğu dereceye bakmış!) diye gülmüşsem.. meğer gaflet onda değil, bende imiş!

İki günden beri, sıcaklardan adam akıllı feryadı verdim. Halbuki, bu kış soğuktan donan vücudumu, iri bir buz parçası gibi güneşin altına bırakmaya ahd. imiştim.. ne mümkün!

Gece, sabaha kadar, su dolu koca bir Göksu küpü gibi, her tarafımdan şırıltı şırıltı terler sızarak yatağın içinde oflaya püfleye yuvarlanıp duruyorum..

Pireler, çevik süvariler gibi yorganın kıvrımları arasından manialar atlayarak, tahta kuruları korkunç tanklar gibi yastık tümseklerini yuvarlana yuvarlana aşarak ve sivri sinerler müthiş bir tayyare filosu gibi tepemde dolaşarak bana rahatı, huzuru, uykuyu haram ediyorlar..

Evin içerisi bir hamamdan farkız. Döşemeler, kızgın mermerler gibi ayaklarımı yakıyor. Tavan, buğulu bir kubbe halinde. Duvarlardan adeta sıcak dumanlar çıkıyor..

Yaza fukarâ babası derler.. Ne yalan!.. Hiçbir mevsim fukarânın değildir: Buzlu şerbetleri, serin sabbileri, banyoları, açık otomobilleri, beyaz kanatlı kot-ralleri, yaz da kış gibi yalnız zenginlerin dostudur:

Akbaba

Dairede

Müdür kâf'be çıktı:

— Aşkolsun yahu.. Aşkolsun.

Güpe gündüz, horhya horhya uyuyosun ha?..

— !!..

— İtiraf et, itiraf et.. Hatta,

o kadar müthiş horluyorsun ki,

gürültünden beni bile uyandırdın!

Çifte dua

Dileme: İle bir genç kız arasında:

— Küçük Hanımciğim..

— İneyet ola..

— Küçük Hanımciğim, fakiri geçme..

— Küçük Hanımciğim, Allah sevgisini bağışlasın.. On para ver..

— Benim sevgilim filân yok..

Allah versin..

— Öyle ise size de Allah versin küçük Hanımciğim!

Bilmece

İki kişi arasında:

— Biri karanlıkta yürür, görür.. Öbürü aydınlıkta yürür, görmez.. Nedir o bil!

— Onu bilmeyen ne var? Karanlıkta yürüdüğü halde gören.. kimseye çarp-mıyan, tünel.. Ay-dınlıkta yürüdüğü halde görmeyen, her kесе çarpan, tram-vay!..

Mağallah

Baba ile çocuk arasında:

— Oğlum, gene si-

nifta kırk ikinci mi-

sin?

— Hayır baba..

— Aferin yavrum.

Kaçınıcı bakayım?

— Kırk üçüncü -

güm.. Bir talebe daha geldi!

Kocanla ilk kavgayı izdivacından, kaç gün sonra yaptın?

— Dört ay evvel!..

Havaiyat

Bir haftadır İstanbul havası, yazla kış arasında mekik dokuyor. Şimdi bakıyorsun, hararetin derecesi otuz sekiz.. ertesi sabah bakıyorsun, on sekiz.. yirmi dört saat içinde yirmi derecelik fark!

Evvelki hafta, fanilaları, yelekleri, ceketleri attık. Geçen hafta da dolaplardan paltoları, mantoları çıkardık..Gazeteler,bilmem ne dağna bir metre kar yağdığını, koyunlar çobanlar dövdüğünü bile müjdeledi.. Halbuki, iki gün evvel, gene aynı gazeteler, İzmir de sıcaktan bayılanlar olduğunu yazmıştı!

Artık, Fatin Efendi Hazretleri ne buyurlarsa buyursunlar. Bence muhakkak: Nizami siyasette, nizami cemiyette olduğu gibi nizami tabiatda da bir bozukluk var. Galiba, üzüm üzümüne bakarak karardığı gibi, gök yüzü de yer yüzüne baka baka çileden çıkıyor!

Bu vaziyet, bana şu fıkrayı hatırlattı:

Delinin biri, yolda giderken çocuklar taşa tutmuşlar. Herif,

korkudan hemen karşıdaki camia girip minareye çıkmış. Fakat bu sefer de müthiş bir dolu yağmaya başlamaz mı? Ceviz gibi iri buz taneleri altında kalan biçare mecnun, hayretle ellerini göğe açtı :

— Hey allahım, demiş, sende mi çocuklara uydunu?..

Onun gibi, ben de bir yer yüzündeki muvazenesizliklere, bir de gök yüzündeki muvazenesizliklere bakıp mırıldanıyorum :

— Ayo!, sende mi bize uydun?!

Akababa

Pot

Bir çay ziyafetinde, ev sahibi müsaafir hanımlardan birine rica etti :

— Biraz piyano lütfetmezmişiniz?

— Bu kadar kalabalığın içinde?.. Doğrusu cesaretim yok!

— Ne olur canım?.. Her kes dedi kodu ile meşgul.. Kimse iyi çalmadığının farkına bile vurmaz!

— Nasıl, bu sene de, geçen sene gibi, Adada eşikle geziyor musun?
— Hayır, artık evlendim, kocamla geziyorum!

Şarkı

Doğmazsan eğer ufkuma sen ey yüzü mâhım,
Bir son nefes olsun senin uğrunda ki âhım!
Göz yaşları dökmekle sünmesse günâhım,
Bir son nefes olsun senin uğrunda ki âhım!

* * *

Sevda, deli bir fırtına, ben bir kuru yaprak,
Her an ediyor tozine davet beni toprak!
Bir gün bile kusmette eğer yoksa kavuşmak,
Bir son nefes olsun senin uğrunda ki âhım!

Yusuî Ziya

— Sen, gördüğün kadar aptal değilsin?
— Görünüşe aldanmamalı azizim.. Meselâ sen de akıllı gibi görünüyorsun?

Iskarpın

Küçükük ayaklar süsler içini,
Görünce titrerim bir iskarpını!
Ne güzelce ince, ne minicik,
Görünce titrerim bir iskarpını!

Bazı dem düşerim hüznü, kederi,
Derim: Öpüversen günü bir kere!
Her beni çikmesin, basmasın yere!
Görünce titrerim bir iskarpını!

Çimdık

— Oğlum, haydi sen in de, önden gidin
— Oğlum, haydi sen in de, önden gidin
— Oğlum, haydi sen in de, önden gidin

Göz ve kulak

Dün akşam, Kerbelâi Kasım, Meşhedî Çarşerden satın aldığı tütün dükkânında ortağı Salamon ile konuşurken ansızın içeriye Torik Necmi damladı:

Merhaba Moruk, merhaba Çiçekçi oğlu.

— Merâaba gardaşım..

— Hoş yeldin iki yozum..

— E, bu mübarek yaz akşamında, iki ahbap çavuşlar ne yapıyorsunuz böyle?..

— İlle mühterem şerikim Salamon efendi gardaşımın cemalin seyredireml..

— Ulan şunu şairane söyle be: Mehtap temaşa ediyorum desenel!

— Hay çok yaşıyasan Torih efendi.. Yahşi dimişsen: Mehtap temaşa idireml..

— Beni dinler misin imanım moruk?.. Vaz geç bu temaşadan..

Hava sıcak.. Seninle gel Saray buruna gidip iki güy güy dinliyelim.. Biraz kafa tütüliyelim.. Olur mu?

— Özün ne diler ki men olmaz diyem.. Başım üstüne emredersen!

— Pakâlâ öyle ise.. Ben burada sana emrediyorum.. Sen orada garsona emredersin.. Mükemmel eğleniriz.. E, Salamon Efendi Hazretleri.. Zâtı aliniz de

teşrif eder misiniz?

— Mağalla, mağalla.. Bedava eylence olduktan sonra niçin yelmeyeyim?..

Beş dakika sonra, üç kafadar bir otomobile atlayıp Saray buruna düştüler.. Derhâl masa kuruldu, şişeler, kadehler, mezeler geldi ve neğeli, kahkahab bir çakıntı başladı.

Torik, bir yaudan Kerbelâi Kasım, bir yandan Salamon takılıyordu:

— Moruk, yavaş çek, bu nar-gile değil,vallahi dalgaya düşersin.

Kerbelâi, bunun manasını anlamıştı.Denizi göstererek cevap verdi:

— Merak etme gardaşım, düşmem.. Dalgâ çok uzatmadı l..

Artık ortaklık iyice kararış,

karşı sahilde, Üsküdar parkının ışıkları da yandı.

Bir arabayla, Torik Necmi, bu uzak-taki aydınlığı işaret ederek soru:

— Moruk, bak, Üsküdar parkının ışıkları yandı. Görüyorsun mu Kerbelâi başını salladı:

— Yoh görmirem.. Gözlerimza yırtı.

Fakat, bu zayıflığı telâfi için derhal ilâve etti:

— İlle ışıkları görmirem amma, ince sazın sesini duyirem, gulah-larım çok guvvetlidi l.. Çekirge

Erkek — Söyle bakayım sevgilim, en çok ne yemisi severdin?
Kadın — Miras yemisi!..

Şen fıkralar

Aşk cilveleri

İki sevdalı arasında:

— Azizim, hiç unutmam..

Sevgilim, ilk defa pencereden başıma bir çiçek attığı zaman az kaldı seviricimden bayılıyordum..

— Seni ki birşey değil.. Ya ben öliyordum.. Bir buçuk ay hastahanedeydim..

— Haydi hanım, mubalega etme!

— Vallahi yalan değil.. Ama benim ki, daha büyük bir teza-hürü aşikane eseri olarak çiçeği sakaisile beraber kafama atmıştı!

İsraf!

— Mişon..

— Ne var baba?..

— Oğlum, yelecek hafta evleneceksin, bir hamama yitsene..

— Vaz yec baba..

— Neden?

— Olur a, ya iş bozulursa..

yuk değilmi masrafal..

Tehlike yok!

Ahmet Bey kırdı dolayırken

ihtiyar bir çobana sordu:

— Baba, kaç yaşındasın?

— Bilmem, oğul..

— Acaip.. Kaç koyunun var?

— Kırk iki..

— Peki, insan kaç koyunu ol-

duğunu bilir de kaç yaşında ol-

duğunu bilmez mi?

— İlahi oğul, koyunlarını sa-

yarım, çünkü çalarlar.. Amma,

yaşımı ne sayayım?.. Onu kimse

gelip almaz kil..

Mahviyet

Torik Necmi, bir arkadaşına

bıçak çektiği için muhakeme

ediliyordu.

Reis sordu:

— Mahkûmiyeti sabıkan var

mi?

— Var efendim..

— Kaç tane?..

— Aman Reis Bey, böyle

şeyler sormayın.. Ben öğlümün

ten boşlanmam.

Duyduklarımız

Bahtiyarlık

Çallı İbrahim Bey, çok çirkin

bir kadının yağlı boya bir res-

mini yapıyordu. Fakat san'atta

benzemek şart değildir.. Onun

için, çirkin kadın resimde bayli

güzel olmuştu..

Kocası tabloyu alacağı zaman

hayretle sordu:

— Bu şimdi bizim hanım mı?

— Evet..

— Siz onu böyle mi gördünüz..

— Tabii..

= Ne bahtiyarsınız!

Merak etme!

Bia kır lokantasında iki dost

karşı karşıya sofrada:

— Eyvah, ekmeğim yere dü-

ştü, köpek kapacak..

Merak etme, kapamaz, üzerine

ayağımı bastım!

Bir işnel

Kadınların sakalı olsaydı, tıraş

edilmezler muhakkak çenelerini ke-

serlerdi.

Unutmuş!

Bir cumartesi günü, Salamon,

oğlu Mişonu cigara içerken gör-

dü:

— Hay kör olası edepsiz, utan-

maz, alçak bay..

— Ne var baba?.. ne oldu?

— Daha ne olsun be?.. bugün

cumartesi olduğunu unuttun mu?

— Hayır, unutmadım!

— Öyl isan cumartesi günü

c'gara içmenin yünah olduğunu

unuttun mu?

— Hayır unutmadım!

— Eh, bunları unutmamda

nasıl içiyorsun be?..

— Şey, baba.. Yahudi oldu-

ğu mu unuttum!

Bekleiyorlar!

Delikanlı ile genç kız arasında:

— Hanımefendi, vadettiğiniz

mes'ut saati bekliyorum..

— Ben de vadettiğiniz altın

saati bekliyorum!

Hırsızlık Oyunu

O akşam, yemeği yer yemez, erkenden yatmışlardı. Fakat, aradan çok geçmemişti ki, Leylâ Hanım, salondan gelen ayak sesleriyle uyandı. Kapılar açılıp kapanıyor, konsol gözleri karıştıyordu.

Leylâ Hanım, yanında, berşeyden habersiz, rahat rahat, horul horul uyuyan kocasını dürttü:

— Emin. Emin..

Fakat Emin Bey, tatlı bir rüya içinde sağdan sola dönerek tekrar horultusuna devam etti.

— Emin. Emin kalk. Emin. Hırsız var Emin..

— Ha. Ne? Ne oldu? Ne var? Emin Bey, uykusu şaşkınlığı içinde, gözlerini uğuşturarak doğrulmuştu.

Leylâ Hanımın rengi sapsarı kesilmiş, eli ayağı zıncır zıncır titreyordu. sesi, heyecandan sık sık kesilerek mırıldandı:

— Durma. Çabuk kalk. Karşı salonda hırsız var..

Emin bey, karısının korkusuna ve telâşına lâkayt, esnedi, gerindi.

— Zannetmem.. Sana öyle gelmiş o'acak.. Sakın rüya görmiyeyin?

Kadın, sinirlendi:

— Ne rüyası aptal.. Asıl riyyayı sen görüyorsun.. Eğer bir kaç dakika daha savsaklanırsan, berif, ne var, ne yok, toplayıp götürcek!

Bu aralık, karşı odada bir kanepe çekilmiş, bir cigara masası devrilmişti..

Gürültüyü duyan Emin Bey, hayretle karyoladan atladı:

— Vay anasını.. Sabi hırsız var galiba be..

Sonra, komodinün gözünü çekti, tabancasını aldı ve odadan çıktı..

Leylâ Hanım arkasından sesleniyordu:

— Aman dikkat et.. Allah esirgesin, başımıza bir iş açma..

Ve kocası çıkar çıkmaz, baki-katli zevce oda kapısını kilitleyip başını yastıkların arasına soktu..

Disarda müthiş küfürlerden,

gürültülü boğuşmalardan sonra Emin bey, hırsız yatmış, ellerini, ayaklarını sımsıkı bağlamıştı.

Bu iş bittikten sonra, yatak odasına dönmüş ve uzun boylu teminattan, hiç bir tehlike olmadığına dair yeminler ettikten sonra kapıyı açtırabilmişti.

Emin bey, süratle pijamasını çıkarıp giyinmiş ve tekrar tabancasını alıp:

— Leylâ, demişti, ben şu herifi götürüp elimle karakola teslim edevim..

Leylâ Hanım tekrar asabilesmişti..

— A.. Ben yalnız odada yatmam.. Korkarım..

— Pekli, hizmetçi kızı uyandır. Burada yat..

— Canım, pencereden ses'en.. Bekçiye teslim et..

— Ojamaaz l.. Allah esirgesin kaçırır falan da, bu kadar emeklerim boşa gider!

— Do ru.. Ana geç kalma sakın.. E mi?

— Aılık orası belli olmaz.. İfade vereceğiz. Her fi posta edecekler.. Koiay mı karışığım?

Ve lâkırdıyı daha fazla uzatmadan çıktı..

Elleri bağlı hırsız önde, Emin bey iki adım geride, bir müddet yürüdüktan sonra durdular:

— Hay Allah belânı versin berif.. Bana amma oyun oynattın ha.. Çabuk şu ip erimi çöz..

Fena sıkışmış, bile derim acıdı!

Emin Bey, bir saniyede, arkasından, hırsızın közdü ve kol kola girip Tak'sinden Tepe başına doğru gülererek, konuşarak yürüdüler..

Bu bıkâyeyi o uyan bekâr kariler, belki omuz silkecekler ve: (Sıçma şey.. Bir gece, arkadaşla o'kağa çıkmak için, bir kocamın bu kadar zahmete katlanmasına, böyle hırsızlık oyunları tertip etmesine ne lüzum var?) diyeceklerdir. Fakat evli karilerin hatırlarına asla böyle bir sual gelmeyeceğinden emindim!

Çimdik

Siyasî sérénade

Fransa — Eyvah bana, keldim aşırı başıma..

Köprü

Acaba, şu yer yüzündeki köprülerin ne meşhuru hangisidir..

Brooklyn köprüsü mü? Kiel köprüsü mü? Alexandre III köprüsü mü? Yoksa dünyanın en uzun köprüsü olan 1276 metre boyundaki Rockville köprüsü mü?

Hayır, hiç biri değil. Yer yüzünün en meşhur köprüsü, bizim İstanbul köprüsüdür!

Bazan açılması, bazan kapanması, bazan mürüriyesi, bazan tamiri, bazan tenviri, günün, haftanın, ayın hattâ senenin en mübim meselesi olan bizim köprümize, acaba dünyanın bangi köprüsü çıkışabilir?

Gün geçmez ki, gazeteler bizim köprüye ait bir bavadis yazmasınlar.. Hafta geçmez ki, belediye, bu köprüye dair bir işle meşgul olmasın!

Üzerinde, fıstıkçıdan, heykelciye kadar her çeşit esnafın sergi kurduğu bu pazar, altındaki yersiz, yurtsuzlara ikametgâh olmuş gözlerle bir otel, üstündeki kolsuz, gözstiz, bacaksız dilencilerle bir Darülaceze ve iki yana yanan vapurlarla, garip bir iskele olduğu gibi, bir zamanlar yumruğuyla knuş toplayan boksör tahsildarlarla de acayip bir ring idi!

Cuma günü, kızgın bir Hazhân güneşi altında bu, köprümün üzerinden geçerken bir de ne göreyim?.. Ateşler yakılmış, kazanlar kurulmuş, alevler ve dumanlar savrularak katran ve zift kaynatılmıyor mu?

Bu cehennemî manzara karşısında, bizim köprüyü, Sirat köprüsü sandım!

İstanbul köprüsü, dünyanın en yeni, En sık, en güzel, en sisli, en uzun köprüsü değildir. Fakat, muhakkak ki en mübim köprüsüdür..

Yusuî Ziva

Şen Fıkralar

İltifat!

— Dün imzasız bir mektup aldım..

— Ne yazıyor?

— Sorma.. Ne edepsizliğim kalıyor, ne utanma l'ım, ne do-landırıcılığım, ne çapkınlığım, ne sarhoşluğum.. Aceba kim yazdı dersin?..

— Vallahi bilmem.. Her halde seni çok iyi tanıyan birisi olacak!

Dalga

İsmail Habip Bey, bir gün Arnavutköyü sahilinde dolaşırken, rıhtıma çarpan kuvvetli bir dalga, kendisini baştan başa ıslatmıştı.

Paçalarından sular akararak eve döndüğü zaman sordu'ar.

— Ayo!, bu ne bal?.. Denize mi düştün?

İsmail Habip Bey:

— Hayır, dedi, deniz bana düştü!

Pişkinlik

Cemal bey, bir gün öğle üzeri, dostlarından Ahmet beyin evine misafir gitmişti. Bir aralık içeri giren hizmetçi kız sordu:

— Kahveniz sade mi olsun, şekerli mi?

— Şimdi kahve istemem kızım..

Ev sahibi zorladı:

— Neden canım?.. İç bir kahve..

Cemal bey:

— Hayır, dedi.. Aç karnına kahve içmek âdetim değildir..

Yemekten sonra içerim l..

Cevap

Ahmet, altı yaşında. Sınıfın en şeytan çocuğu. Hoca, kıraat okuturken sordu:

— Bana dört tane yirtıcı hayvan öyle bakayım..

Ahmet, derhal cevap verdi:

— Üç aslanla bir kaplan!

Elbet içmez!

Hatip, içki aleybinde konferans veriyordu. Müskiratın zararını isbat için bir misal getirdi:

— Bir eşşeğe bir kadah rakı versek içer mi?

Bir çok sesler:

— İçmez!..

Hatip memnun bir eda ile sordu:

— Neden içmez?..

Arkadan, kırmızı burunlu bir ayyaş cevap verdi:

— Eşşekliğinden!..

Biri iki

İbrahim, iki yana yalpa vurarak meyhaneden çıkmıştı. Sağa sola çarpmadan adım atamıyordu. Nibayet, karşından gelen sinirli bir yolciyle daba göğüs göğüse geldi.

— Efendi, gör müsün?.. Görüyor musun?..

İbrahim, yayık bir sesle cevap verdi:

— Görüyorum.. Hem de biri iki görüyorum..

— Öyle ise ne diye bana çarptın?

— İşte seni de böyle iki gördüm de aranızdan geçmek istedim, çarpıştık l..

Merak

Cece yarısı eczanenin kapısı çaldı:

— Ne istiyorsunuz!

— Şey.. Bir ricam var..

— Buyurunuz..

— Bu eczane meşhur bir eczane midir?

— Evet..

— Siz kaç senedir burada çalışıyorsunuz?

— Yirmi..

— Demek mesleğinizin ehlinisin?

— Elbet..

— O halde emniyetle sizden istediğimi alabilirim..

— Emredioiz..

— Şey.. Bana bir paket pamuk veriniz!

— Bu açık elbise ile sokağa çıkarsan annon darılmaz mı? Darılmaz olur mu hiç?.. Onun entarisi l..

— Kârlı bir iş buldum ama, biraz böhaliye mal olacak.. Kac av kadar habse?!

İhtikâr

Bahçeler arasındaki rekabet yüzünden ayda sekiz yüz liraya kadar çıkan hanende maaşları, yaz eğlencelerinde zoraki bir ihtikâr yol açtı.

Akşam, dairesinden çıkan bir memur, mağazasını beşte kapayan bir tüccar, yazısını vaktinde bitiren bir muharrir, günün yorgunluklarını dinlendirmek, biraz temiz hava almak, biraz musiki dinlemek, bir soğuk limonata, bir buzlu bira, yahut iki kadeh rakı içmek için oturacak bir ağaç altı, bir havuz başı, bir deniz kenarı arar. Bu, artık bir israf, bir sefahet değil, bir ihtikâr.

Biz de, geçen akşam, bu ince sazlı bahçelerden birine gittik ve oturduk. Liste geldi. Daba doğrusu indil. Çünkü, fiatların yıldırımından farkı yok: Otuz paralık bir hiyar otuz kuruşal.

İçimizden biri, dayanamadı: — Ayol, dedi, sizde insaf yok mu?.. Bu ne ihtikâr?

Garson boyunu bıldı, ellerini oğuşturdu:

— Ne yapalım beyim, saza günde yüz elli lira veriyorlar.. Bu cevabın karşısına akar sular durur.. Biz de durduk.. Öyleya, bu yüz elli lira nereden çıkacak?.. Elbet bizim keselerimizden!

Fakat, saat beş oldu, saz yok. Beşbuçuk oldu, saz yok.. Altı oldu, saz yok.. Altı buçuk oldu, saz yok.. yedi oldu, saz yok..

Bu iki saat zarfında, biz, yalnız uzakta bağrısan kurbagaları dinledik ve gece yarısı gelip eğlenecek bekâr müşterilerin şerefine çalan saz hesabına beş yüz kırk kuruş verip çıktık!

Bana kalırsa, bu bahçelere (Çalgılı bahçe) değil (Kazıklı bahçe) demeli.. Buralardaki eğlence, Karagözdeki hamam oyunundan farksız.. Sade:

— Kızlar vururun kapının kol demirini!

Demedikleri kalıyor..

Ticarette en güzel usul, müşteriye soyarak, bir daha gelmeye teşve ettirerek değil, memnun ederek, her zaman gelmeye teşvik ederek parasını almaktır..

Yoksa, sabahleyin, ağaç altında bir kahve içmeye gelen müşteriden gece çalacak sazın masrafını çıkarmıya kalkmak, sadece bir isimle tarif edilir: soygunculuk!

Akbaba

Az kumaş gitsin diye!

— Bu kadının elbisesine bak, ne kadar az..
— Ne yapam, kocasının bütçesini kapamak için açık gilyor?

Dokunurmuş!

İçki sofrası mükemmel.. Mezenin envai var: Bahklar, peynirler, meyvalar..

Ahmet bey, Mehmet beyin kadehine yarıya kadar rakı, yarıdan sonra da su doldurup uzattı:

— Buyurunuz efendim..

Mehmet bey itiraz etti:

— Affınıza rica ederim.. İçemem.. Bana dokunur!

— Aman beyfendi, kerem edin.. Rakı insana hiçbir şey yapmaz..

Mehmet bey gülümsedi:

— Bedeniz de esasen rakı için söylememiştim efendim.. İçinde ki su dokunur!

Ne san'at!

Müşteri, ressama sordu:

— Bu tablo kaç?..

— Beş lira Efendim..

— Beş lira mı?.. Çok pahalı..

— Aman Beyfendi, insaf edin, neresi pahalı?.. Sade beş lira bezi eder..

— Oyle.. Öyle ama, sen bezi kirletmişsin birader!..

Top atanlar

— Azızm, bizim futbolümüzün kusuru

gu: İyi top atan yok..

— BÜAK'is birader.. Bütün futbolümüz

top atıyor!..

Şikâyet

Karı koca arasında:

— Dün gece annem seni rüyasında görmüş..

— Eyvahlar olsun.. Artık rüyada damı rahat yok?..

Dağnılık

Alacaklı ile borçlunun küçük çocuğu arasında:

— Pederinizi görmek istiyorum..

— Babam evde yok..

— Nasıl olur çocuğum?.. Gelirken pencereden başını gördüm..

— Başını mı gördünüz?.. Belki evde unuttuğundur.. Biraz acele çıkmıştı!..

Tıraş

Florinalı Nazım bey, bir gün Celâl Sahir beyin evine gitmişti. Bu aralık odaya giren Sahir beyin çocuğu Nazım beye sordu:

— Bey Efendi.. Sizin adınız ne?

— Filorinalı Nazım..

— Şey... Siz berber misiniz?

— Hayır yavrum.. Neye sordun?

— Demin babam, Filorinalı Nazım bugün bizi traşa gelecekmış demiştirdi..

İğne!

İki genç kız arasında:

— Niçanım, şu parmağımdaki elmas gibi bir genç..

— Ya... Demek yalancı!

Nerdesin?

Torik Necmi, o gün Meşhedî Caferden bir mektup almıştı. A - ziz dostu, bu mektupta: (Emice - min oğlu Kerbelâi Kasım da alıp özümün şerefine Boğaza karşı bir âlemi ab eylesen) diyordu..

Torik Necminin zaten hazır tıraşı.. Hemen kasketi yana basıp Kasımın dükkânına dayandı:

— Ulan moruk, haydi indir kepenkleri!..

— Başım üzere Torih efendi..

İlle nire gideriz?..

— Meşhediden mektup aldım, şerefime bir anzarot çekin diyor.. Herifin arzusunı yerine getirelim..

— Hay hay gardaşım.. Mem - nuniyetle!..

Ve iki abhak bir otomobile atlayıp deniz kenarında indiler..

Beş dakika içinde masa kuruldu: Kadehler, mezeler geldi.. Şişe buzlandı.. Çakıntı başladı..

Ooooh.. Cennet gibi bir geceydi.. Mehtap, deniz, sahil, engin.. Tabiat bütün güzelliklerini bir araya toplamış..

Keyifler tam olsun diye, evvelâ üst üste üç kadeh çektiler.. Kerbelâi Kasımın hemen gözleri süzülüyormuştu..

Bu aralık, saz şu şarkıya başlamıştı:

Nerdesin sen gönlümün nazlı cıvna ner - desin?..

Güzel, berrak bir ses, durgun gecenin içinde yükseldi:

Nerdesin?..

Kerbelâi Kasım, bu suali duyar duymaz, hemen yerinden fırlayıp avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Burdayım gözümün nuru, gönlümün sürur, burdayım!..

Çektirge

Kadehler

İki sarboş arasında:

— Nasıl, doktorun sözünü tutuyor musun?

— Evet.. İki kadehten fazla icme demişti, ben de iki kadeh içiyorum..

— İki kadeh mi?.. Nafile.. Bir şeye yaramaz..

— Nasıl yaramaz, her zamanki gibi gene sarboş oluyorum..

— Nasıl?.. İki kadehle insan sarboş olur mu?

— Bey.. Ben, doktorun tavsiyesinden sonra su bardaklarını kadeh yaptım!

Zaman

Mahkemede Reis sordul

— Bu adamın cebinden saatın niçin aldın?

— Zamanın ne kadar olduğunu anlamak için..

— Anla öyle ise: altı ay hapis!

İnsâniyet!

— Hanımefendi, bu tenha yollarda yalnız dolaşmak tehlikelidir.. Müsaade ediniz de size evime kadar refakat edeyim!

Teşbihte hata olmaz!

— Şair Tevfik Fikret: (Deniz kadın gibidir...) diyor, niçin acaba?..
— O da kucağına düşenleri boğar da ondan!

Onlar da Yaşasın!

Salamon efendi hasta.. Yemiyor, içmiyor.. Yüreği de çarpıntı içinde: Acaba ölecek miyim? Nihayet, paraya kıydı:

— Bana bir doktor çağırınız!

Karısı, çocukları itiraz ettiler:

— Canım, doktoru ne yapacak?.. Beyhude masraf etme. Bir şeyin yok..

— Hayır, hayır.. Çağırınız.. Doktor da yaşasın!

Doktor geldi, muayene etti, biç bir tehlike olmadığını söyledi, reçete yazdı ve paraları alıp gitti..

Salamon efendi tekrar emretti:

İntikam

İki yabudi arasında:

— Salamon be..

— Ne var be Mişon?..

— Hani sen İzaka düşmandım.. Kızını niçin veriyorsun?

— İntikam almak için..

— Nasıl?

— Karımı kaynanası olacak be!..

— İlaçları yaptırınız..

Karısı ve çocukları gene itiraz ettiler.

— Canım, işte doktor söyledi, bir şeyin yokmuş.. Beyhude masrafa ne lüzum var.. İlaçları yaptırmayalım..

Fakat Salamon efendi gene ısrar etti:

— İlaçları yaptırınız..

— Hayır, bayır.. Yaptırınız.. Eczacı da yaşasın!

Reçete gitti, ilaçlar yaptırıldı. Bu sefer Salamon Efendi bir daha emretti:

— Pençereyi açıp bu ilaçları sokağa atınız!

Karısı, çocukları şaşkırdılar:

— Aman yahu, delimi oldun?.. Bu kadar para verdin.. Niçin atırıyorsun?

Salamon Efendi, yattığı yerden haykırdı:

— Hayır, hayır.. Atınız.. Ben de yaşayayım!

— Hayırlı baba

Ahmet Bey, köriktük o'madan eve gelmez.. bir akşam gene meyhaneden dönüyordu. Küçük oğlu penceden gördü.

— Anne..

— Ne var yavrum?..

Babam geliyor..

— Ne taraftan?

— İki taraftanda!..

AŞK | AY

Göz perdeli,
Gönül deli,
Kulak sağır!

Göğüs açık,
Oağlara çık,
Türkü çağır!

Günler onsuz,
Geçer sonsuz,
Ağır ağır!

Kalbe her şey,
Diyor ki: Hey
Yusuf Ziya

Başaklara
Sürünerek,
Yapraklara
Sürünerek,
Ay doğuyor!

Tos toparlak
Yüzü mermer..
Deniz parlak,
Hava esmer..
Ay doğuyor!

Şu sarmaşık
Şimdi bir tunc..
İçli ışıltı
Dolu tarunc:
Yusuf Ziya

Takkeler, Külâhlar!

Omuzları üstünde, kafa yerine balkabağı taşıyan bazı yobazlar, şu şapkayı ne hale sokuyorlar, dikkat ediyor musunuz?

Kimi kuzu postundan, kimi yelken bezinden, kimi samur kürkten, kimi renkli dokumadan, kimi sanduka örtüsünden mamul ve her biri bir başka biçimde olan bu serpuşlar, ne şapkaya benziyor, ne kavuğa benziyor, ne fese benziyor.. Adeta, Karagözün ışıkrığı, Buhara hacısının yedi dilimli takkesi gibi alalelâcıyp, gülünç, maskara bir şey.. bir palyaço külâhı!

Medeniyet kervanının arasında bir surre devesi gibi dolaşan bu yobaz döküntülerle uğraşmak polis in ve bunlarla eğlenmek de hepimizin vazifesidir!

Amma, diyeceksiniz ki, kendisini o maskara kılığa sokan bir budala, zekânın en ince oyunu olan istihzadan ne anlar?

Meşhur fikradır:

Aylarca, şehirden uzak, hayattan uzak, aşktan uzak, ıssız bir dağ başında kalan herifin biri, bir gün ahırda merkebile oynarken, birden coşarak eşiğin boynuna sarılıp yanaklarını öper.

Bunu gören arkadaşı hayretle sorar:

— Yahu ne yapıyorsun? Eşek öpmekten anlar mı?

Öteki sükûnetle cevap verir:

— Vallahi azizim, ben insanı yetimi göstereyim de, o ister anlasın, ister anlamasın! Onu gibi, bizde vazifemizi yapalım dal..

Akbaba

Resim sergisinde

müşteri ile ressam pazarlık ediyorlardı:

— Şimdi uzun lâfin kısası, şu dentiz resmine ne vereyim?..

— Peşin para on lira..

— Yok canım. İnsaf biraz.

— İnsaf biraz ya.. On lira çok mu?

— Elbet çok.. Dünyada on lira etmez.

Pazarlığı dinliyenlerden biri sözde karıştı:

— Eder efendim, eder..

— Etmez efendim, etmez..

— Eder beyim, eder.. Bendeniz bu san'atın ehliyim.. Maldan anlarım.. Su içinde on lir eder..

Müşteri, hayretle sordu:

— Demek siz de ressamısınız?

— Hayır..

— Ya nesiniz?

— Çerçevci l..

Merhamet

Mahkemede, reisle maznun arasında:

— Kaynananı öldürmüşsün öyle mi?

— Evet Efendim..

— Neden öldürdün?

— Merhametinde..

— Kim?

— Kendime!..

Leza

İki kişi arasında:

— Yahu, demin

Ahmedi gördüm, se-

nin hakkında bir de-

medliğini bırakmadı..

— Ya.. Ne dedi

bakayım?

— Dolandırıcı.. Düş-

zembaz.. Saktekâr

dedi..

— Dur, ben ona

şimdi haddini bildi-

riyim..

(Yarım saat sonra

iki ahpap tekrar bu-

luşurlar.)

— Ne haber?.. Ah-

medi gördün mü?

— Gördüm ya..

— Nasıl, haddini

bildirdin mi?

— Elbet.. Burakır

myun hiç..

— Ne yaptın?

— Dövdün mü?

— Hayır canım..

Niçin dövdüm?.. Be-

şir bir borsâdım kero-

baadım!

Tercih

İki kadın arası-

nda:

— Hani senin bir

şairin vardı, ne ol-

du?

— Ha.. Cevdet

Remzi mi?..

— Evet, evet..

— Onu bıraktın..

Şimdi bir ilâcarım

var..

— A, yazık vallâ-

hi.. Nasıl ayrıldın,

ayol?.. Ne güzel şûr

yazıyordun..

— İlâhi hemşire,

onun yazdığı şûrlar,

bir şûr mi sanıktı?

— Sen, nasıl tüccarın

yazdığı çekleri gör-

sen, dâha çok bay-

lırsın!..

İmkânsız

Doktor, reçeteyi

yazdıktan sonra has-

tanın zeccesine tem-

biye etti:

— Hanımefendi,

bu ilâçtan günde altı

kaşık vereceksiniz..

— İmkân yok, dol-

torcuğum.. Altı ka-

şık veremem..

— Neden?

— Topu topu dört

kaşığımdır var!..

Emin yer

— Büyük anne..

— Ne var yar-

rum?

— Senin dişlerin

var mı?

— Yok çocuğum..

— Öyle ise şu fin-

dıklarım sende dur-

sun.. Ben mektepten

gelince atırım!..

Kendi kendine!

İki genç kız arası-

nda:

— Ekremle evlen-

miye karar verdim..

— Ya.. Tebrik e-

derim..

— Merol.. Annem,

sakın kimsese öyle-

me..

— Neden?

— Daha Ekreme

teklif etmedim de!..

— Düşünürme iki hafta kaldı.. Biraz dizgin kullanmasını öğrenmek lazım!..

Sonvapur

Ahmet Efendi, köprüünün Kadıköy iskelesine inen merdiveni başında durdu. Koşmaktan nefesi tıkanmıştı. Kesik kesik kelimelerle, karısına çıkan biletiye sordu:

— Azizim, acaba son vapura yetişebilir miyim?..

Memur, kekeme imiş, morara morara cevap verdi:

— Babababana sososososor mamama saydınız, yeyeyeyeti girdiniz!

Ve gülümseyerek, henüz kalmakta olan vapuru gösterdi!

Otuz lirayal

Veli Bey, hem zü.. gürtlerdendir, hem de tuhafırlardan..

Bir gün, yolda giderken, ihtiyar bir hanım sordu:

— Evladım lâffen saatinize bakar mısınız?

Veli Bey, gülümsekti:

— Otuz lira verirseniz bakarım..

— A.. Üstüne ilâk sağlık.. Bir saat bakmak için otuz lira istenir mi ayol?..

— Ne yapıyorum, başka türlü imkân yok..

— Neden?

— Saatim otuz liraya, Emniyet sandığına rekindel..

Mukabele

Küçük Celâl, iki gözünü iki çeme, başını başına ağlıyordu.

Babası sordu:

— Ne oldun yap-

rum, neye ağlıyor-

sun?

Çocuk, sesi hincı-

rlarla kesilerek ce-

vap verdi:

— Anne annem..

Anne annem bana..

Eşek.. Eşek dedi!..

Babası, küçüğün

yanaklarını okadı:

— Zarar yok yar-

rum, zarar yok.. Ağ-

lama.. O, senin bü-

yüğündür!..

Sihhat endişesi

Bir sarhoş sor-

dular:

— Rakın nasıl i-

gersin?.. Su ile mi,

susuz mu?..

— Neden?

— Vileudum derir

gibi sağtamdır da

onden..

— Peki, suyun bu-

na ne zararı var?

— Aman efendim,

ne söylüyorsunuz?..

Malâmu âliniz, de-

mir su damlarsa

pas tutar!..

Arslan Avı

Kerbelaî Kasım, bir haftadır kapah duran dükkânının kepenklerini bir sabah ansızın açıp camekânın önüne kurulmuştu.

Yedi gündür aziz dostunu kaybeden Torik Necmi zaten merak içinde idi. Mahalle çocuklarından bu havadisi duyuyamaz beman kasketi yana yıktı şıpıtlıkları ayağına taktı, sokağa fırladı.

Dükkân uzakta değildi. Köşeyi döner dönmeyiz, iki dost göz göze geldiler:

— Ulan moruk.. Karabatakmısın be?.. Bir hafta nereye daldın? Yoksa, Valdehanında Acem nikâhile yedi günlüğüne sevgilli mi kapattın?..

Kerbelaî kasım, nargilesinden derin bir nefes çekerek savurdu:

— Yoh gardaşım.. Ansızın İstanbuldan ayrılmışım icap eyledi.. Uzun bir seyahat icap etmişim..

— Acaip.. Hanksi canibe?.. Tabii yer yüzünde seyahat etme-

ğe tenezzül buyurmazmısınız.. Muhakkak, ya Merriha çıkmışsınız, yahut ta Ayal..

— Özümle alâyet etme Torik Efendi gardaşım.. Gerçi uzahla-

ra gitmişsem.. Amma, asumağa çıkmamışemdir..

—E, anlat bakalım, nereye gittin?.. Niçin gittin?.. Kiminle gittin?

— Geçcen Cuma gecesi pen-

cerede otururken ansızın bir teyyare gelip hanemin damına

gondur..

— Eeeeee.. Sonra?..

— Birde ne görem?.. Amu-

cama oğlu, Meşhedi Hasan..

Silâhlarını takmış, fişeklerin

guşanmış, güya, cenge gider gibi

bir gıyafete girmiş.. Meni gö-

rende hemen avaz eyledi:

Kerbelaî Gasım!.. Kerbelaî

Gasım!.. Çabuk, toprak, tüfenk-

lerin ahp gelesin. Özüm Afrika-

ya aslan avına giderem.. Seni de

götürmek için gelmişim!..

— Ooolan kerbelaî..

— Ne var gardaşım?..

— Bu Hasan, Meşhedi Hasan

olmayacak.. Muhakkak, şu (At

martini Debreli Hasan) olacak!

— Yoh.. Debreli Hasan değil-

di.. Meşhedi Hasandı!..

— Peki sonra?..

— Sonra, özüm de silâhlarım

ahp tayyareye bindim.. Afrikaya

aslan avına gittik!..İlle, şunu söy-

liyem ki amuca zadem meni gö-

tüdüğüne çoh fena etmiş!.. Zira

hiç aslan vuramıdım..

— Neden?

— Neden olacah, özümün gel-

diğini heber alan aslanların hem-

misi gorbudan firar etmişlerdi!..

Ne akıl

Hanım!a hizmetçi arasında:

—Kız, çocuğun beşiğini niçin

masanın üzerine koydun?

—Şey.. Çocuk düşerse duya-

ym diye!

Yemek ve Su

Dün, öğle sıcaklığının yumuşatmış köprü kaldırımlarına iskarpinlerimin öiçeleri gömble gömüle Galataya geçtim. Şapkamla alının arasına ter taneleri dizilmiş, ağzım kurumuş, gözlerim kızarmıştı. Saat biri geçtiği halde acıkmamıştım. Yalnız, dudaklarım, susuz kalmış bir kır domatesi gibi hararettten çatlamak üzere idi.

Biraz dinlenmek ve aleüstül bir kaç lokma çiğnemek için bir lokantaya girdim. Hayret!.. İçerideki müşteriler, sanki birer aç insan değil de miskinler tekkesinde pinekleyen birer hasta..

Garsonların getirdiği bir tabak yemek bir saatte bitmiyor. Fakat, bir şişe su bir dakikada boşalıyor!

Bir lokmayemek, bir bardak su.. İşte yaz günlerinin taam tarzı!

İnsanların suya bu derece düşkünlüğünü gördükten sonra, aslımızın maymun olduğunu söylüyene âlime ben de inanmadım.. İnsana, muhakkak kendisinden gayri bir başlangıç aranıyorsa, bu muhakkak ki balıktır!

Masallarda dinlediğimiz deniz kızları da bu tahminimize hak verdiren bir hayal değil mi?

Akbaba

Korkma!

Ahmet beye ameliyat yapılabaktı. Adamcağız, korkudan sesi titreyerek sordu:

Kuzum doktor, doğru söyle: Hiç bir tehlike yokmu?

— Yok azizim, yok.. Baksana, Prisla ücret bile istemedim!

Garson — Şampanya emreder misiniz?
Erkek — Hayır, hayır.. Bira getir.. Hanımefendi zevcedir!

Maniler

— 1 —

Benim yarım güzlenmiş,
Görülmeyle, görülmeyi..
Sümbül saçı teitel olmuş,
Örümeyi, örülmeyi!

— 2 —

Sığirttim, ardından göttim,
Eğildim yüzünden öptim,
Adm bilirdim, unuttum,
Çağırma, çağırma!

KARACA OĞLAN

Maşallah

— Maşallah kızım, maşallah.. Bak bugün hanımlığın üstünde.. Ne yapıyorsun bakayım?

— Çorap örüyorum, anneçğim..

— Ne kadar örüyorsun..

— İkincisini örüyorum..

— Demek birincisi bitti..

— Hayır.. İkincisinden örneğe başladım!

Zamane

İki muhafazakâr arasında:

— Mahtum Beyin işleri nedir?

— Sabahtan akşama kadar kadınların ellerini öpmek..

— Aman azizim, ona mahtum değil, hastâ diyiniz!

Kadınlar sivil polis olabilecekler..

— Yahu, bu kadın kocasını böyle çalyuka nereye götürüyor?..

— İstedigi elbiseyi almadığı için karakola götürüyor!..

TOPTAN ALIŞ VERİŞ!

Şevket bey, zengin, huvar da bir gençtir. Ne anası var, ne babası var, ne kerisi var. Sadece bir kaç tanecek apartmanı mevcut. Kışın Taksimde, yazın Adada oturur.

Bir Haziran akşamı, çamlıklarda gezerken, gözleri kızıl bir saç demetile kamaştı..

Bu, beyaz teni yaz güneşile tunclaşmış narin bir kızdı.. Çıplak ayaklarında keten iskarpinler, arkasında sade ve hafif bir elbise, vücudunun en oynak çizgileri görünerek yürüyordu..

Şevket Bey, cebindeki çek defterinin verdiği cesaretle yanına yaklaştı ve tatlı, baygın gözlerle onu takibe başladı. Ne beyhude zahmet. Kız, aldırımıyordu bile..

Ondan sonra Şevket Bey, artık her gün, her sabah, her akşam onu çamlıklarda aramaya başladı sık sık rasgeliyordu. Aralarında bir göz aşinalığı vardı. Fakat bütün münasebet bundan ibaret. Alev saçlı genç kız, yanına sokulmak, bir söz söylemek imkânını bile vermiyordu.

Şevket Beyin rahati, huzuru günden güne kaçıyor. Bukadar yumuşamaz bir inatla karşılaşmamıştı hiç.. Onunla dost olmak, onunla tanışmak için ne yaptı ise olmadı..

Nihayet, Şevket B., uzun bir tabakkatla kızın babasını öğrendi: Sarraf Salamon Efendi..

Gece uykularını kaçırarak bu güzel, babasından istiyecakti çaresiz..

Ve bir gün, Salamon Efendinin küçük dükkânına gidip karşısına oturdu:

— Salamon Efendi, kızınızla

evlenmek istiyorum.

Pazarlık başlamıştı. Fakat, kurnaz sarraf malını kolay kolay vericilerden değildi.. Ucuza razı olmayacağına benziyordu:

— Vallahi Paşa Efendi Hazretleri, dedi, kızınıza sizden iyi koca bulacak diyelim.. Amma, ben fakara bir adamım.. Kızım bankada memurdur. Ayda elli lira maaş alıyor. Bana çok faydası dokanıyor.. Onu size versem ben zarar göreceğim.. Bunun için olamaz!

Fakat Şevket bey, bu kız saçlı, bakır tenli, süslü boylu güzele öyle candan, öyle yürekten aşıktı ki, her fedakarlığı yapabilecekti..

— Merak etmeyiniz Salamon efendi, dedi, sizi hiç bir zaman ziyana sokmak istemem.. kolay..

Rüya

Gece yarısı:

Cemil.. Cemil..

— Nevar?..

— Pek alâ.. Uyu şimdi.. Sabah anlatırsın..

— Güzel bir rüya amma.. Dinle..

— Söyle..

— Seninle bir kuyumcu dükkânına giriyoruz.. Bana bir pırlanta yüzük alıyorsun.. Acaba neye delâlet eder?

— Rüya gördüğüne karıncıgım!

Sebeb?

— Yahu, şu doktorlar, gittikleri hastaya, niçin evvelâ yediklerini sorarlar?

— Ne çeşit şeyler yediklerini anlayarak ona göre vizite parası istemek için!

Hayret

İki dost karşılaşmalar:

— Nereye böyle telâşlı, telâşlı..

— Aman azizim, sorma.. Karım doğurdu..

— Ya... Tebrik ederim.. Kız mı?

— Hayır..

— Oh, oh.. Demek erkek...

— Allah, Allah..

Erkek olduğunu nereden bildin?..

Bilmece

Bir mecliste eğleniyorlar:

— Masamın ortasına konan, kesilen, dağılan, fakat yenmeyen şey nedir?

— İskambil kağıdı!

Tehlike yok!

İki arkadaş, yoldan geçerken, karşı kaldırımda iki kişinin boğaz boğaza geldiklerini gördüler.

Tam ayırmaya koyacakları zaman, kavgacıardan biri diğerine haykırdı:

— Eşekl..

Öbürü mukabele etti:

— Katırl..

Ayırmak isteyen iki arkadaştan biri ötekine fıslıladı:

— Yürüyelim.. Sulh olacaklar..

— Mümkün değil..

— Olacaklar, olacaklar..

— Nereden anladın?

— Baksana, birbirinin bacasına akraba olduğunu söylüyorlar!

Kâr yılı

Evvel zaman içinde, irtikâbîle meşhur bir valiy e şahabı mesalihten biri müracaatla işini gördirmek için:

— Bey efendi hazretleri, dedi, söz aramızda: Şu iki yüz lirayı lütfen kabul buyurunuz. Kimseler duymaz!

Vali hiç alırmadan cevap veriri:

— Azizim, sen beşyüz lira verde istediğine söyle..

Tasavvur

İki arkadaş konuşuyor:

— E.. Nasıl, evlilikten memnun musun?

— Şöyle böyle..

— Kaynanan nasıl?

— Fena kadın değil. Yalnız müthiş bir kusuru var.

— Nedir?

— Kızıl..

Erkek — Eyvah, eyvah.. Bak bulutlara.. Yağmur geliyor.. Şimdi ne yapacağız?
Zevce — Üzülmeye canım.. Bir mağazaya giriveririz!..

Maniler

— 3 —

Benim yarım bana gümüş,
Zülfünü gerdane dökmüş,
Muhabbeti benden kesmiş,
Sevilmeyi, sevilmeyi!

— 4 —

Çağır (Karaca Oğlan) çağır,
Taş durduğu yerde ağır,
Yığıl sevdiğinden ağır,
Sarılma, sarılma!

KARACA OĞLAN

Tarihî tabii derinden.

Ne muhabbet

İnsan, tabiatı günden güne esir ediyor!

Geng kadın, kocası için gırtlak gırtlak seçtiği boynuna sarıldı:
— Ah benim ca-
mam, Nerelerde kal-
dın? Ki sandır gö-
züm golları.
— Aman kurtu-
gım bu ne muhab-
bet! İnanmıyorum mı?
— İnanmıyorum
saldırı git de bak.
— Ne per salon-
da?
— Tazil talana ge-
tirmiş. Deminden
beri seni bekliyorum!

Dil Encümeni

Gazeteler müjdedir: Yeniden bir dil encümeni teşekkül etmekte. Bu havadır, ayda üç yıla İttihat hareketi yanan nice yazık yekeler yerinden oynatılır.

Fihriyet, eski dil encümeni azalığı, tipki ayan azalığı gibi, kayıtlı hayat şartları verimliliği be-
ziyen güzel ve zengin bir
irattı.

Yeni Türk İttihatı iki sene-
de ancak (A) harfî bitirilenler,
kendilerine, altmış yetmiş aene-
lik bir gelir temin etmiş gibiy-
diler. Bu hesapta, cennet hak o
muhkem zevatın her birine bir
Zaro ağa dönü dahi vermiş ol-
sa, gene bu vasiyet kayıtlı ha-
yat şartları tabiriyle layk!

Ancak, günün birinde, bazı
milya gelmez yarıklar mızah
gazetelerine bile mevzu olunca,
millet medeninde haklı bir as-
biyet havası esti ve dil encü-
meni yel üftürdü, su gütürdüye
dördü, üçer yıla lirallık masraflar
bir varmış bir yokmuş oldu!

Yeni encümeni kim teşkil ede-
cek bilmiyoruz. Ancak, Maarif
Vekâletinin eski encümeninden
kaldı dercede ibret alarak adam
sepeceği muhtemeldir.
Zira, Türkiyenin serrefi, bir
kelimeyi bin liraya öğrenmeğe
müster değil!

Aktaba

Yağ meselesi

Layla Hanım, bir mesleste
dedi ki:
— Kocam kırk yaşındadır.
Aramızda tam on yaş fark var.
Birtan iltisaz etti:
— Maaşın değil Hanımfer-
di.. Siz eli yasında yoksunuz!

Ab bu kadımlar!
— Ne o?.. seyhante mi çı-
yorun?
— Evet!
— Ne tarafa doğru?
— Mısrı.
— Hangi posta ile?
— Tayyare postası.
— Seçimle.
— Neden?
— Mısrı tayyare postası
yok ki.
— merak etme azim, karm
bazırlanmaya kadar o da olu!

Olede

Müşteri, sabahleyin hiddetle
homerandı.
— Odada kum gibi tahtak-
ruru kayırmıyormuş. Niçin bunu
evveliden haber vermedin?
Garson boyunu bildi:
— Haber vermiye ne lazım
var efendim?.. Nasıl olsa farkına
varacağın!

Gözleri

Salomonun gözetleri iyi gör-
yordu. Bir gün muayene etmekte
için bir göz beklemeye gitti.
Hekim, iyice bakıldıktan sonra
başını salladı.
— Hiçbir şey görmüyorum..
Salomon güldü:
— Öyle ise iyi bir hekim bu-
lalım da hikmeti de tedavi etelim.

En iyisi..

Hafif mesrepleyen bir kadın
lokantaya gitti. Garson soru:
— Fiamanfendi, pürüli bir kaz
getireyim mi?
Kadın güldü:
— Vallahi paralı bir kaz geti-
rersen daha iyi olur!

Metelek uğru

— Ne o mudan
Rebekah?.. Böyle ni-
çin alıyolar gülmüş?
— Hakemın yok
mu?.. Kocam ölmü!
— Yok, yok, reh-
handa mıgı?
— Hayır. Bir ka-
zığa karıyan gitti?
— Yaan!
— Yegen hıfıta
harıyaya gılmış
tık. Yerde bir ta-
rık görüldü. Alınak
için lıgıne oldu.
— Neden cca-
ba?
— Neden ola-
cak, o kadar kula-
bağın altında kal-
dı!

Pot

Bir mesleste:
— Taktim ede-
tim. Zecem Şeh-
naz!
— Şerifap ol-
dum efendim. Ben
hammetindü ka-
gan caldınız san-
ırdım!

Kır — Sena bu keel muhabbet merdem
eteli kuzum.
Gene — Dügünümle yaklaşıyor. Kendini er-
lik aadetine alıyordum..

Maniler

Her telli derinlik, kılçıklık gelin
Bir saat karpınla duralım mı?
Bu derin gölümün Tokman senin
Kırıldı kanamdan sarabın mı?
Almanca öğretiler yavut, yazı,
Aşklar karpında cıvıyır mazı!
Sahibana karpında kılçıklık kurt!
Ölümün karpında vevallik mi?
Aituna karpı de lıyın olma,
Sırtınlar karpın o ola gövde,
Bir cıvıy karpın, duralım kıl-
Kılman karpında sarabın mı?
KARACA ODLAN

Yabancı

— Benim olunuz
ki, hayatta ilk ko-
nuşduğum yabancısı
erkek ailemiz.
— Ya, Hayr, ob-
baplanmaya mu gö-
rüşürünüz?
Çare
— Yahu hanı ge-
genlerde lıkkıca
kırk, kaaba oluz,
ekmekçiyi gırtlı il-
re borge birtelli diyor-
dun. Neall bir çare-
stik bulup kurtul-
dun mu?
— Kuruldum.
— Neall?
— Mahalleli de-
ğildirim!

— Yahu hanı ge-
genlerde lıkkıca
kırk, kaaba oluz,
ekmekçiyi gırtlı il-
re borge birtelli diyor-
dun. Neall bir çare-
stik bulup kurtul-
dun mu?
— Kuruldum.
— Neall?
— Mahalleli de-
ğildirim!

Zamane alık

Buyuk anne, mini mini lıyın-
na masal söylüyordu:
— Derken yavrum, kuzu ya-
ramazlık ettiği için kurt gelmiş,
onu bir ala yemi..
— Buyuk annel..
— Ne var yavrum?
— Kuzu uşu duraydı gene
kurtulmayacaktı.
— Neden fıccıyım?
— O zaman da bız yeyecektik!

Ne yapısın?

Mahlemde:
— Bu galiba alıncı defadır
ki seni karpında görüyorum..
— Ne yapayım teiz bey?.. çar-
lıpık mı, hıraz diye yakalıyor-
lar.. Çalımadık mı, serseri diye
censelliyorlar. Ben de ne yapa-
cağım yapayım valahı!
Aferin

Hanım, hizmetçi kızın, kendi
fırsatla dışlarını öğdünne gö-
rüşce gitti:
— İbbal.. Bune?.. Benim fir-
cemi mi kollamıyormuş?
Kır alıncı cıvıy verdi:
— Ne olur hanımcağım?.. Siz-
den öğrenecek değlim a...

Bübbül

— Ne tarafa olu-
rurum?
— Bübbül dere-
sinde..
— Kimbittir ses-
niz ne kadar güzel-
dir?

İmkânsız!

Doktor, eslefe-
hıtlı dıziye gırdı:
— Eycak.. Ha-
ta son nefesini ver-
di!
Bey ucuca bu-
lunsa bir alıyobu mu-
rılancı:
— İmkân yok.
Onun kınacıye bir
gıy vırmak dıziye de-
ğildir!

Sarhoşluk hali

— İki alıyob oram-
da:
— Geçmiş olsun
yahu. Yüzüne ne
oldu?
— Şey. Geçen ge-
ce cıvı dönerken gök-
da herifin birt üstü-
ne karpım!

İstanbul sokaklarında :

Tomizlik!

Sen Fıkralar

Doğru!

Bekâr kalmakta ısrar eden
çıkın ve yaşlıca bir zata sor-
dular:
— Niçin evlenmiyorsun?
— Aradığımı bulamıyorum da
onnda..
— Acayip.. Nasıl bir kadın
arıyorsun bakayım?
— Güzel ve abdal bir kız..
— Neden?
— Neden olacağı, güzel ol-
mazsa ben onu alamam. Abdal
olmazsa o bana varmaz!

Gıbzazınade

Seyyar hayvanatı vahşiyeye can-
bazhanelerinin birinde telaşla ko-
nuşuyorlar:
— Eyalılar olsun. Arslan a-
ra kalesi açık kalmış.
— Sorma azim, ben de kö-
peği bağlamıştım, grip as-
lanları parladım diye üddüm
koptu.

Dedikodu

Hanmefendi, yeni gelen hiz-
metçi kıza sordu:
— Halil Beylerden niçin çı-
ktın?
— Hiç efendim.. İttira.. Gû-
ya, beyefendimle hanım efendi
odalarında ne konuştusaa ben
kapıdan dınermişim del..
— Ha.. Bak ben evimde öyle
şey istemem..
— Elbet hanmefendicğim..
Hiç merak etmeyiniz..
— Peki, seni tutuyorum. Yal-
nız bir şartla: Halil beyle hanım
kapıdan dınermişim zaman neler
duydunaa hepsini bana anlatacak-
sın!..

Tali

İki kadın arasında:
— Kocam tıbbekilerinden has-
ta. Bu sepe tedavî için Avrupa-
ya gideceğiz..
— Ne mütu sana.. Ben çok
talısiz kadımdır..
— Neden?
— Neden olacağı, kocam öyle
sağlam ki, hastalanıp Avrupa-
ya gımenmeye imkân yok!

Tevazün

— Şu kıza bak.. Ne güzelli!
— Yalnız sağ uyarı biraz to-
pazırlanmaya kadar o da olu!

Dedi kodu

İki kuş!

Komik şehir Selâmi İzzet bey Ethem İzzet ve Yusuf Ziya beylere yazdığı bir cevabın serlevhasını (Bir taşla iki kuş) koymuş. Kendisine sordular.
— Bunlar ne kuşudur?
Cevap verdi:
— Maalesef eti yenen kuşlardan değilmiş.. Biri Devekuşu öbürü Akbaba!

İlmi mizah

Selâmi İzzet bey sordu:
— Yahu, doğru söyleyin: ilmi makale mi yazayım, mizahi fikramı mı? Hangisinde daha çok muvaffak oluyorum?..

Cevap verdiler:

— İlmi yaz, ilmi.. Onda daha çok muvaffak oluyorsun.. Her oşayan gülüyor!

Merak bu ya!

Selâmi İzzet bey, geçenlerde Etem İzzet beye şöyle bir sual irat etti:
— Sen, Halit Ziya beyden bir kaç satır yanlışsız okuya bilirmisin?

Vâlâ Nurettin merak etmiş:
Kuzum selâmi, dedi, Etem niçin bunu soruyorsun?
Hiç, dedi.. Ben okuyamam.. Çaba o okuya bilirmi diye ettim!

Göz yaşları

Küçük Celâl hiçkara hiçkara ağlıyor..

Babası sordu:
— Ne ağlıyorsun yavrum?

— Büyük annem merdivenden düşmüş de onun için!

— Zarar yok ağlama... Bir yeri acıcamış...

— Ben bir yeri acıdığım için ağlamıyorum ki...

— Ya niye ağıyorsun?

— Düşüğünü kardeşim görüp gülmüş ben görüp gülemedim de ondan!

Rahat!

İki evli ahbab konuşuyorlar:

— Geçmiş olsun yahu... Neden toptalyorsun?

— Sorma... İskarpın ayağımı sıkıyor.

— Kalkba koydurup biraz açtırsana.

— Hayır, böyle daha iyi.

— Neden?

— Akşam üstü eve girdince ancak onu çıkardığım zaman (Oh... Ectimde rahat ettim!) diye biliyorum...

Yeni San'at!

— Üstâd, bu simsiyah tablonuz neyi ifade ediyor?.. Bir türlü anlayamadım...

— Azizim, bu: Zifiri karanlıkta bir zencinin hulyası!..

Salamonun Biricik Kızı

Salamon Efendi, isminden de belli olduğu üzere, ne Rumdur, ne Ermenidir, ne Türktür. Yahudi vatandaşlarımızdandır.

Salamon Efendi, mademki Yahudi vatandaşlarımızdandır, o halde, muhakak zengindir, akıllıdır ve hasistir de!

Evet, doğru.. Tahmininizde hiç yanılmıyorsunuz. Ancak, bu zengin, akıllı ve eli sıkı zatın parasını istediği gibi harcıyan, akıllı istediği gibi kullanan, avucunu istediği gibi açan biri vardır: Kızı Perla!..

Matmazel Perla, Salamon Efendinin darü dünyada bir tanecik kızıdır. Babası, onu canından değil, deste deste liralardan bile çok sever!.. Kız da, cidden sevilmiye lâviktir: Güzel, şeytan, karnı sıcak bir şey!..

Fakat, günün birinde Salamon Efendinin güler yüzü gülmez, tatlı dili ötmek oldu.

Arkadaşı Mişon, onun bu halini merak etmişti. Sordu:
— Seni pek düşünceli görüyorum Salomon..

Nen var?
Salamon, hazin bazarı salladı:

— Nasıl düşünmiyeyim Mişonaci... Benim kızılan başım belâda.. Beni ihtiyar yaşımda iflâs ettirecek... Kuru topraklarda bırakacak...
— Sahi mi be?.. Ne oldu anlat!

— Daha ne olsun?.. Süvarilik öğreneceğim dedi.. Eeh, ne yapalım? Bir evlât.. Paraya kıydık, bir biygir aldık!.. Sonra, hevesi yeçti.. Tutturdu: Şoförlük öğreneceğim diye.. Yene kıydık paraya, aldık bir otomobil!.. Ama, iki ay sonra bundan da arzusu yeçti.. Şimdi kalkmış kaptan olacağım diye.. Dinini, imanını seversen doğru söyle: Ben nasıl kos koca bir vapur alabilirim be?!

Çimdik

Muhabbet!

Hanım, annesine gece yatısına gitmişti. Uç gün sonra döndü. Karı koca, âdet yerinal bulsun diye kucaklaştılar:

— Safa geldin.

— Safa bulduk.

— Sıkıldın mı?

— Hayır, sıkılmadım ama, seni merak ettim.

Bir dakika sustuktan sonra:

— Zavallı anneciğim: (Ne olur kazım bir kaç gececik daha kal) diye o kadar yalvardı, o kadar ağladı ki...

Zevce, esefle başını salladı:

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

— Vah, vah, vah.. İhtiyar kadıncağızı niye üzdün a hanım?

Ne ortağı?

Havai zadelerin köşklerinde zengin bir kır balosu veriliyor. Büyük bahçe, salonlar, tarasa hep davetlilerle dolu..

Davetliler... Bunlar, güzellikleri, şıklıkları ve çapkınlıklarıyla meşhur kadınlar erkeklerdir.

Hanımlar ve Beyler, içtikleri buzlu şampanyalardan ziyade süzülen gözlerin sihrile sarhoş! Bir aralık, cazbandın herkesi yerinden kaldıran Arjantin tangoşile, Pişale Hanımferdinin bir gencin kolları arasında dönme başladığı görüldü.

Ve birbirine pek uyan bu güzel çift, salonun parlak parkeleri üzerinde döne döne köşkün arka cephesindeki ışıkları sönmüş trasaya çıktılar.

Pişale hanımın zevci Tahammül Bey bunun farkında bile değildi. Fakat, genç kadının eski aşklarından Hasut Bey, onların adılarını birer birer takip etmişti. Derhal oturduğu yerden fırladı ve yüreği ıstıraptan koparak koştu:

— Tahammül.. Tahammül..

— Tahammül Bey, bir rüyadan oyanır gibi silkindi:

— N'var dostum?..

— Oyan.. oyan!.. karın bizi aldattıyor!

— Yahu neden böyle her dakika sigara içiyorsun?
— Yok canım, ben yalnız çalıştığım zaman sigara içerim. Bak akşam oldu, henüz bir sigara içtim!

Kışık

Genç aşıkla sevgilisi arasında:

— Hanımefendi, rüsaade buyurunuz da şu ateşler içinde yakan kalbimi ayaklarınızın altına alayım.

— Teşekkür ederim ama, şimdî kavram değil.. Hele biraz bekleyin, iş gelince de öyle!

Bahalı sual

Karı koca arasında:

— Artık beni sevmiyorsun.. Belli...

Eskiden biraz ağlasam, karacağın.. niye ağlıyorsun? diye sorardım.

— Ah karacağım, artık böyle pahalı sualler soracak hal de değilim!

Taksitle elbise!

Ethem Bey zamane şıklarındandır. Buuuu manası malum: güzel, temiz, yeni elbiseler, şapkalar, ayakkapları giyer amma, metelik tutmaz!

Pekani, metelik tutmazda nasıl giyer? diyecekainiz, gayet kolay: taksitle!

Geçenlerde, böyle veresiye muamele yapan bir terziye bir kat, son moda esvap diktirmişti. Terzi, zarif müşterisinin arkasındaki eserini uzun uzun temaya ettikten sonra beğendi:

— Enfes pagam, enfes..

— Sahi iyi olmuş mu?..

— Fevkalade.. size cidden çok yakıştı.. ekadar değişikiniz, o kadar başka bir adam olduğunuz ki, sizi sokakta görenler tanımayacaklar..

Etem Bey, bilhassa bu son cümleden memnun olmuştu. Manı bir göz kırpmişle sordu:

— Şey.. acaba sizde beni sokakta görseniz tanır mısınız?!

— Şimdi ölen karımın ruhunu çağıracağız.
— Aman azizim, ortalıkta moşa, süpürge ne varsa kaldırırsın öyle!

Emniyet

Mahkemede kasa hırsızlarına sordular:

— Şeriki cürmünle nasıl tanıştın?

— Bir esrar kahvesinde ahbab olduk. O bana bütün sabıkalarımı anlattı, ben ona bütün sabıkalarımı anlattım. Birbirimize itimat ettik!

Canlı bahkl

Bahkazarında, kuyumcu Yervant efendi ile, bahkçı Miğır ağa konuşuyorlar:

— Nasıl ahbab?.. Bahklar kaç günlük?

— Eh.. İki haftalık var..

— Oyle ise iyi..Taze sayılır!

— Haydi.. Zefzelik etme.. Gül gibi bahklır.

— Ne gül gibi zo.. Baksana, kokoor!..

— Birak ilâtfeyi be.. Daba canlıdır..

— E, ne çıkar?.. Sen de canlısın ama taze değilsin!

Zamane aşkları!

İki kadın arasında:

— Uzun uzun aşk hayatı yaşamaktan bir aşk romanı okumak daha iyi..

— Öyle ama, aşk romanı aşk hayatından daha uzun sürüyor!

Otelde

Müşteri hiddetle humurdandı:

— Aman efendim, bu nasıl yatak çarşafı böyle.. Değişti..

— Vallâhi, temizdir beyefendi.. Yalınız bir kadın yattı..

— Bir kadın mı yattı? Haydi efendim, haydi.. Kimi kandırıyorsunuz sen?

Baksana, simsiyah!

— Simsiyah olmasa kırılığını ispat etmez efendim..

— Neden?

— Yatan Arap karısı idi, belki vücudu boğamıştı!

— Dün kostümlük bir kumas almıştım. O kadar çürük müş ki kreziyi onaylap Arsim - https://rantey.org

— Daha iyi ya.. Sen de deniz mayosu yap!

Bir İmtihan

Sahne: Gazeteciler mektebi. Geniş bir oda. Bir masa. Masanın üzerinde hokla, kalem, numara kâğıdı.
Muallim: Torik Necmi Bey.
Müfeyyiz: Meşhedî Cafer Ağa.
Talebeler: Selâmi İzzet Bey.
Vak'a, 1942 senesinde cereyan e-

der.
Meşhedî — İlle özümce şerh eyle: Diyarbekir neredi?

Selâmi — Diyarbekir, İranın cenubunda bir şehir olup güzel bakirelerle meşhurdur. Esasen sminden de anlaşılıyor: Diyar, memleket demek. Bikir de be-âret manasındır. Diyarbekir, yeni bakireler diyarı..

Meşhedî — Hay abınlı min yapıyasın gardaşım.. İlkolsun sana.. Men özün gibi yahşi Türkçe bilen kişi görmemişim! Selâmi — Teşekkür ederim.. Şey.. Benim sade Türkçem değil, Fransızcam da böyle kuvvetlidir!

Meşhedî — Me'ûm, me'lûm.. İlle zatınıza bir kelime daha damışam. Cibinlik ne kelimedir?

Selâmi — Cibinlik, iki parçalı bir kelimedir. Cibin kelimesile

No kafa

Mahkemede:
— Bu adam seni döğdü, öyle mi?
— Evet reis beyefendi.. Kafama vurdu..

— Ne ile vurdu?
— Soba mağasıle.
— İyi ama, seni muayene eden doktor, başında hiç bir yara, bere görme miş..

— Aman efendim, siz başıma ne bakıyorsunuz?..

Doktor asıl mağası muayene etsin, ko ca demir iki parç oldu!

Ma gayret!

Hanımefendi, si-nema artisti tavırlı yeni hizmetçisine bordu:

— Perran..
— Efendim..
— Demindenberi

aynının karşısında ne yapıyorsunuz?

— Şey.. Gözleri mi kapadığım za-

man nasıl olduğumu görmeye çalışıyorum.

Kadınlarda makyaj merakı..

Denize girmeden evvel..

Denize girdikten sonra..

Yâr Elinden Yüreğim Yârelidir

Salamon efendi, bir ilk bahar günü, eski dostlarından kumaşçı Mişonun mağazasına uğradı:

— Bonjur Mişonaçı..
— Ooo... Bonjur Mōşayō Salamon.. Hoş yeldin, sefa yeldin.

Ne var, ne çok?..
— İyilik, sağlık.. Sende iyi cins gabardin var mı?..

— Ne yapacaksın?
— Bana, benim kariya, benim kızı, bepinize birer pardesü v-

pacağım..
— Hiç korkma.. En alışı var..

— Kaç veriyorsun?
— Metresi altı lira.. ama, oda sana.. Baş-

kası istese si-kiz liradan or para sağış ol-

maz. Kaç metre istiyorsun?
— Yirmi sekiz metre..

Mişon, metreyi kapınca kumaşı arşınlamaya bağladı:

— Bir, iki, üç, dört... E, soy-

le bakalım Salamon, senin küçük oğlusu Moiz şimdi kaç ya-

şında?
— Yirmi beş!

— Yirmi beş ha.. O'ur şey değil.. Seneler ne çabuk yeçiyor.. Dünkü çocuk yirmi beş.. [Kumaşı ölçmeye devam eder] yirmi beş, yirmi altı, yirmi yedi, yirmi sekiz, şu dört parmak da cabası.. Hadi hayrını gör.. Güle gile, sağlıcağlan!..

[Nakası vurup kumaşı keser.] İddi?

Sahilde

Bir kız gördüm deminden, Vücudu yaseminden! Farkım yoktu o anda 'Aş'ım Kereminden! Bir kız gördüm deminden, Vücudu yaseminden!

Bu bir deniz perisi, Gül yaprağı derisi! Feda olsun uğruna: Hayatımın gerisi! Bir kız gördüm deminden Vücudu yaseminden!

DALGA

Annelik

Karı koca eve geldikleri zaman, büyük kızları henüz yedi ya-şındaki Cemileye sordular:

— Cemile..
— Efendim..
— Nasıl, biz yokken kardeşine annelik ettin mi?

— Ettim anneciğim.. Üç kere döğdüm!

Bedava ilâç

Refik Ahmet Bey arkadaşınız midesinden rahatsız. Doktor Mehmet Kâmil Bey,

'utu kutu, şişe şişe ilâçlar vermiş.. Dün idare odasında bu il-

âçlardan bir tanesini yerken içeriye Hilâli Bey girdi ve

Refik Ahmet Bey'in ağzına bir şey götür-

bir kaşık alıp ağzı-

men attı!

— Ben de isterim. Refik Bey gülüm-

sedti:

— Vereyim ama, yeyecek değil bu.

Mide ilâç..

— Olsun be ku-

Öyle ya!

Akşam. Balıkpazarı insan kaynıyor. İri yarı bir arabacı, şaşkın bakışlı, çelimsiz bir adamı yakasından yakalamış tartaklayıp duruyor.

Bu esnada, etraflarına toplanan seyirci alayından biri işe karıştı:

— Ne istiyorsun bu biçare-

den be?.. Yazık değil mi?

— Ya bana yazık değil mi? İki saatir arabanın önüne dikil-

miş, avazım çıktığı kadar "var-da... diye bağıryordum da herif hiç alırmıyor!

— Ayol, o hem sağdır, hem de dilsizdir..

— E, öyle söylese ya!..

Namussu kızlar

Üstat Ekrem B. merhuma müdelemişler:

— Muallim Naci efendi, her gezdiği yerde, kendi eserlerini methederek; onlar benim ilhamı-

mın kızlarıdır, diyor..

Ekrem Bey:

— Evet, demiş, hemde öyle

namussu kızlar ki, şimdiye kadar

hiç kimsenin kendilerinden bah-

settiklerini işitmedim!

Erkek — Seni seviyorum. Yalnız seninle üç sebepten dolayı evlenemeyeceğim. Birincisi on param yok. İkincisi.

Kadın — Kâfi, kâfi. Ötekileri söylemeye lüzum kalmadı!

lik edati. Cibin korkak demektir. Lik de mekân edati.. mana sı, korkaklara mahsus mahal demektir!

Meşhedî — Sathezar aferin, tebşin, şapaş gardaşım.. Tebrik idirem, tebrik iderem..

Torik — Bir sual da ben sorayım anam babam. Öt baka-

yım: Türkiye'de en iyi gazeteci kimdir?

Selâmi — Kâzım Şinasi Bey.

Torik — Nereden anladın?

Selâmi — Vaziyet meydana Efendim: Bana yazı yazdırdığı halde gene gazetesi hepsinden çok satıyor!

Meşhedî — Bravo daddaşım, braval. Bugünlük bu kadar kâfi.. Lüzum hasıl olanda daha etraflı bir imtihan yaparız!

Teşbih

İki genç arasında:

— Benim sevgilim tıpkı şeftaliye benziyor..

— Penbe penbe yanakları mı var?

— Hayır, yumuşak bir vücut içinde çekirdek gibi sert bir kalbi var!

Fransızca (Le Rire) den..

Fransada kadınlar me'bus olursa!..

zum.. Benim de midem rahatsız..

Ve etrafın ilâçla-

larına rağmen zorla-

larına rağmen ağzı-

na attı!

Hakkı var: Dedem sirke baldan tat-

lıdır!

Hazırlık!

İki zamane güzeli arasında:

— Reşit Bey galiba bana ilâv aşk edecek..

— Nereden anladın?

— Dün gece iki defa cüzdanını çıkarıp karşımda para saydı!

Mani zail olmuş!

İki meyhane arkadaşları arasında:

— Vay Cevdetciğim..

— Vay kardeşim..

— Şükür gördüğümüze ya-

bu. Nasıl, sen rakıdan vaz geç-

memişmiydin?..

— Geçmiştim.. Doktor öyle tavsiye etmişti..

— Peki şimdi nasıl içiyorsun ya?

— Artık mani zail oldu..

— Nasıl?

— Rakıyı meneden doktor öldü!

Aradaki fark

Namık Kemale sormuşlar:

— Üstat, iyilikle güzellik arasındaki fark nedir?

— İyilik muhtacı ispattır, de-

miş.. Güzellikse göz ile gö-ülür!